

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
92/C 209/01	nr. 642/90 af Florus Wijsenbeek til Kommissionen Om: Oprettelse af samarbejdsorganisationen BTT	1
92/C 209/02	nr. 1315/91 af Florus Wijsenbeek til Kommissionen Om: Samarbejdsorganisation for jernbanetransport	1
	Samlet supplerende svar på skriftlig forespørgsel nr. 642/90 og nr. 1315/91	1
92/C 209/03	nr. 1712/90 af Wilfried Telkämper til Kommissionen Om: Firmaet Stracels forurening af Rhinen (Supplerende svar)	2
92/C 209/04	nr. 636/91 af Enrico Falqui til Kommissionen Om: Omfattende udsætning i Belgien af genetisk modificeret levende rabies-vaccine	2
92/C 209/05	nr. 647/91 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Foranstaltninger til beskyttelse af storbyer og statsejet jord mod byggeprojekter	3
92/C 209/06	nr. 850/91 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Overtrædelse af Grækenlands og EF's jagtbestemmelser	4
92/C 209/07	nr. 908/91 af Paul Lannoye og Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Gennemførelse af de to direktiver fra Rådet om genetisk modificerede organismer	5
92/C 209/08	nr. 927/91 af Gianfranco Amendola til Kommissionen Om: Manglende anvendelse af direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 i forbindelse med bygningen af en vej, der skal løbe parallelt med motortrafikvejen Desenzano — Sirmione — Peschiera	5

<u>Numero d'informazione</u>	Sommarario (<i>segue</i>)	Pagina
92/C 209/09	n. 1662/91 dell'on. Georgios Romeos alla Commissione Oggetto: Regime pensionistico in Grecia	6
92/C 209/10	n. 1844/91 dell'on. Paul Staes alla Commissione Oggetto: Foresta pluviale tropicale nel Sarawak	6
92/C 209/11	n. 1957/91 dell'on. Alonso Puerta alla Commissione Oggetto: Inquinamento del fiume Montés, Langreo/Asturie (Spagna)	7
92/C 209/12	n. 1962/91 dell'on. Raymonde Dury alla Commissione Oggetto: Carburante speciale per la città	8
92/C 209/13	n. 1973/91 dell'on. Jean-Pierre Raffarin alla Commissione Oggetto: Importazione di mais e sorgo americani in Spagna	8
92/C 209/14	n. 2053/91 dell'on. Ian White alla Commissione Oggetto: Convenzione di Lomé	9
92/C 209/15	n. 2097/91 dell'on. Peter Crampton alla Commissione Oggetto: Estrazione di petrolio al largo di Flamborough Head	9
92/C 209/16	n. 2137/91 dell'on. Jean-Pierre Raffarin alla Commissione Oggetto: Allevamento di bisonti	9
92/C 209/17	n. 2140/91 dell'on. Panayotis Roumeliotis alla Commissione Oggetto: Esportazioni illegali verso la CEE da parte di turco-ciprioti	10
92/C 209/18	n. 2147/91 dell'on. Ernest Glinne alla Commissione Oggetto: Corruzione nella Repubblica dominicana	10
92/C 209/19	n. 2150/91 dell'on. Ernest Glinne alla Commissione Oggetto: Necessità di colmare la lacuna creata dalla mancanza di un «ordinamento bancario internazionale»	11
92/C 209/20	n. 2190/91 dell'on. Herman Verbeek alla Commissione Oggetto: Qualità dei foraggi	11
92/C 209/21	n. 2370/91 dell'on. Herman Verbeek alla Commissione Oggetto: BST	12
92/C 209/22	n. 2397/91 dell'on. Ursula Braun-Moser alla Commissione Oggetto: Progetto per un nuovo tunnel ferroviario attraverso il Brennero	13
92/C 209/23	n. 2398/91 dell'on. Dieter Rogalla alla Commissione Oggetto: Libero scambio di informazioni in campo scientifico e culturale	13
92/C 209/24	n. 2415/91 dell'on. Winifred Ewing alla Commissione Oggetto: Restrizioni alla semina di colza oleifera	14
92/C 209/25	n. 2429/91 degli on. Giuseppe Mottola, Franco Borgo, Felice Contu, Lorenzo De Vitto, Mario Forte e Antonio Iodice alla Commissione Oggetto: Direttiva «Uccelli» del 1979	14
92/C 209/26	n. 2448/91 dell'on. Georgios Romeos alla Commissione Oggetto: Conversione dell'industria militare cinese	14

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 209/27	nr. 2500/91 af Kenneth Stewart til Kommissionen Om: Hygiejneforskrifter vedrørende udstilling af levnedsmidler bestemt for salg	15
92/C 209/28	nr. 2588/91 af Patrick Lalor, Gene Fitzgerald, Niall Andrews, James Fitzsimons, Mark Killilea og Patrick Lane til Kommissionen Om: Finansiell støtte fra EF til væsentlige investeringer i transportforbindelsesfaciliteter til og fra Irland og andre randregioner	15
92/C 209/29	nr. 3178/91 af John Cushnahan til Kommissionen Om: EF-finansiering af transportfaciliteter til og fra Irland	15
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2588/91 og nr. 3178/91	16
92/C 209/30	nr. 2615/91 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Beslutning om opførelse af en affaldsforbrændingsanstalt i Kamp-Lintfort	16
92/C 209/31	nr. 2631/91 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Kontrol med forsikringsselskabers bestyrelser	16
92/C 209/32	nr. 2646/91 af Peter Beazley til Kommissionen Om: Import af kinesiske cykler	17
92/C 209/33	nr. 2656/91 af Sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Anvendelse af naturligt udvundne materialer inden for bygge- og anlægsindustrien	17
92/C 209/34	nr. 2732/91 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Kvinder og Socialfonden	18
92/C 209/35	nr. 2762/91 af Barbara Dührkop Dührkop til Kommissionen Om: Støtte til projekter — Bevarelse og fremme af Europas arkitektoniske arv	18
92/C 209/36	nr. 2766/91 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Bevilling af fællesskabsmidler til genanvendelse	19
92/C 209/37	nr. 2771/91 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Miljømæssigt følsomme områder	19
92/C 209/38	nr. 2777/91 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Manglende konkurrence inden for bilsektoren og konsekvenserne heraf for forbrugerne	20
92/C 209/39	nr. 2787/91 af Freddy Blak til Kommissionen Om: Indsats for formindsket tobaksforbrug	20
92/C 209/40	nr. 2788/91 af Freddy Blak og Kirsten Jensen til Kommissionen Om: Dødsfald blandt alkoholikere og rygere	20
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2787/91 og nr. 2788/91	20
92/C 209/41	nr. 2791/91 af Bernhard Sälzer til Kommissionen Om: Personalestrukturen i GD XIII	21
92/C 209/42	nr. 2799/91 af Paul Staes til Kommissionen Om: Hviletid for førere af køretøjer i godstransport	22

(Fortsættes på næste side)

<u>Numero d'informazione</u>	Sommarario (<i>segue</i>)	Pagina
92/C 209/43	n. 2804/91 dell'on. Alan Donnelly alla Commissione Oggetto: Legislazione nazionale e normativa comunitaria	22
92/C 209/44	n. 2820/91 dell'on. Thomas Megahy alla Commissione Oggetto: Etichettatura fraudolenta di indumenti	23
92/C 209/45	n. 2821/91 dell'on. Thomas Megahy alla Commissione Oggetto: Etichettatura fraudolenta di tappeti	23
	Risposta comune alle interrogazioni scritte n. 2820/91 e 2821/91	23
92/C 209/46	n. 2827/91 dell'on. Filippos Pierros alla Commissione Oggetto: Assicurazione delle persone colpite da AIDS nella Comunità	23
92/C 209/47	n. 2829/91 dell'on. Virgilio Pereira alla Commissione Oggetto: Norme di applicazione del programma POSEIMA	24
92/C 209/48	n. 2839/91 dell'on. Peter Crampton alla Commissione Oggetto: Trasporto di materiali nucleari	24
92/C 209/49	n. 2846/91 dell'on. Peter Crampton alla Commissione Oggetto: Pesca: Norma relativa all'adozione di un modello uniforme di rete	25
92/C 209/50	n. 2851/91 dell'on. Freddy Blak alla Commissione Oggetto: Riferimento all'effetto «erga omnes» nelle direttive concernenti il mercato del lavoro	25
92/C 209/51	n. 2865/91 dell'on. John Cushnahan alla Commissione Oggetto: Tutela dei consumatori — Sicurezza dei bambini	25
92/C 209/52	n. 2887/91 dell'on. Richard Simmonds alla Commissione Oggetto: Direttiva viaggi «tutto compreso»	26
92/C 209/53	n. 2921/91 dell'on. Carmen Díez de Rivera Icaza alla Commissione Oggetto: Concezione del risparmio energetico nell'edificio Berlaymont	26
92/C 209/54	n. 2923/91 dell'on. Rolf Linkohr alla Commissione Oggetto: Allestimento di una discarica sull'isola di Giacinto (Grecia, mar Ionio) — Utilizzo di risorse a carico del programma MEDSPA	27
92/C 209/55	n. 2941/91 dell'on. François Musso alla Commissione Oggetto: PIM Italia	27
92/C 209/56	n. 2943/91 dell'on. James Ford alla Commissione Oggetto: Deregolamentazione dei pubblici trasporti in Gran Bretagna	28
92/C 209/57	n. 2949/91 dell'on. Arturo Escuder Croft alla Commissione Oggetto: Investimenti a La Gomera nel quadro delle operazioni integrate di sviluppo	29
92/C 209/58	n. 2951/91 dell'on. Arturo Escuder Croft alla Commissione Oggetto: Versamenti del FESR nel 1990 e nel 1991	29
92/C 209/59	n. 2955/91 dell'on. Sotiris Kostopoulos alla Commissione Oggetto: Necessità di tutelare i lavoratori dei locali notturni	30

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 209/60	nr. 2983/91 af Karla Peijs til Kommissionen Om: De fremtidige forbindelser med Amerikas Forenede Stater på stålområdet	30
92/C 209/61	nr. 3019/91 af Maartje van Putten til Kommissionen Om: EF's mikroprojekter i Zimbabwe	31
92/C 209/62	nr. 3027/91 af John Cushnahan til Kommissionen Om: Kontrol med spille- og totalisatorvirksomhed i Fællesskabet	32
92/C 209/63	nr. 3074/91 af James Fitzsimons til Kommissionen Om: Effektiv energiudnyttelse	32
92/C 209/64	nr. 3075/91 af Joaquim Miranda da Silva og Sérgio Ribeiro til Kommissionen Om: Påstand om svindel med ESF-midler i Portugal	33
92/C 209/65	nr. 3081/91 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Samhørighed og fri bevægelighed for personer i EF/EFTA	33
92/C 209/66	nr. 3090/91 af sir Jack Stewart-Clark til Kommissionen Om: Miljøsager ved Domstolen	34
92/C 209/67	nr. 3091/91 af Bartho Pronk til Kommissionen Om: Forbedring af Kommissionens interne procedure for forslag på det sociale område	34
92/C 209/68	nr. 3103/91 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Luftforurening og transport	34
92/C 209/69	nr. 3119/91 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Import af krontrane (grus balearica regulorum)	35
92/C 209/70	nr. 3131/91 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Borgercharter	35
92/C 209/71	nr. 3164/91 af Friedrich Merz og Karsten Hoppenstedt til Kommissionen Om: Omsætning til tysk lov af EF-direktiverne om indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter og om klageprocedurer i forbindelse hermed	36
92/C 209/72	nr. 3166/91 af Henry McCubbin til Kommissionen Om: Billig import af fjerkræprodukter i Fællesskabet	36
92/C 209/73	nr. 3196/91 af Virgílio Pereira til Kommissionen Om: Undersøgelser foretaget på fællesskabsplan af europæiske forbrugerorganisationer	37
92/C 209/74	nr. 3202/91 af Madron Seligman til Kommissionen Om: Tvivlsomme markedsføringsmetoder	38
92/C 209/75	nr. 3219/91 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Full anerkendelse af den etablerede fællesskabspolitik i de fremtidige forhandlinger om tiltrædelse	38
92/C 209/76	nr. 3227/91 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Franske »missions locales«	39

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 209/77	nr. 3230/91 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Højreekstremistorganisationer i Jugoslavien	39
92/C 209/78	nr. 3245/91 af José Lafuente López til Kommissionen Om: EF-støtte til oprettelse af forbrugerinformationskontorer	39
92/C 209/79	nr. 3250/91 af George Patterson til Kommissionen Om: EF-mærket	40
92/C 209/80	nr. 3252/91 af Henry McCubbin til Kommissionen Om: Flypersonales sikkerhed og sundhed, hvad angår begrænsninger af flyvetiden	40
92/C 209/81	nr. 3263/91 af Kenneth Collins til Kommissionen Om: Brandsikring af møbler	41
92/C 209/82	nr. 3272/91 af Yves Verwaerde til Kommissionen Om: Bekæmpelse af narkotika	41
92/C 209/83	nr. 3274/91 af Francesco Speroni til Kommissionen Om: Lovgyldige lægeundersøgelser inden for italiensk luftfart	42
92/C 209/84	nr. 3281/91 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Færdselssikkerhedsanordninger	42
92/C 209/85	nr. 1/92 af Leen van der Waal til Kommissionen Om: Afgiftsfritagelse for gasolie til brug i indlandsskibsfarten	43
92/C 209/86	nr. 9/92 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Yanomami-indianerne og regnskoven	43
92/C 209/87	nr. 12/92 af Roberto Speciale til Kommissionen Om: 1992-loftet for støtte til skibsværfter	44
92/C 209/88	nr. 14/92 af Detlev Samland til Kommissionen Om: Forslag til Rådets forordning om tilpasning af justeringskoefficienterne for de i Tyskland ansatte EF-tjenestemænds løn og pension med tilbagevirkende kraft fra 1. oktober 1990	45
92/C 209/89	nr. 33/92 af Carole Tongue til Kommissionen Om: Forbrænding af kloakslam	46
92/C 209/90	nr. 34/92 af Carole Tongue til Kommissionen Om: Forbrænding af kloakslam	46
92/C 209/91	nr. 50/92 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Instrumenter til sikring af kvaliteten i fødevarerindustrien	47
92/C 209/92	nr. 53/92 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Fremtidsudsigterne for IRIS-nettet	48
92/C 209/93	nr. 58/92 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Afgift på motorkøretøjer med en motorkraft på over 16 CV	48
92/C 209/94	nr. 59/92 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Markedet for porcelæn	49

(Fortsættes på omslagets tredje side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 209/95	nr. 80/92 af Madron Seligman til Kommissionen Om: Rimelige vilkår for fjerkræ	49
92/C 209/96	nr. 82/92 af Madron Seligman til Kommissionen Om: Fremme af energieffektivitet og -besparelse	50
92/C 209/97	nr. 87/92 af Frédéric Rosmini til Kommissionen Om: Regionernes stilling i forbindelse med den europæiske opbygning	50
92/C 209/98	nr. 120/92 af Edward Newman til Kommissionen Om: Immigranternes positive bidrag til den europæiske økonomi	51
92/C 209/99	nr. 1209/92 af Joaquim Miranda da Silva til Rådet Om: Det indre markeds følger for toldfunktionærerne	51

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSLER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 642/90

af Florus Wijsenbeek (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(20. marts 1990)

(92/C 209/01)

Om: Oprettelse af samarbejdsorganisationen BTT

Er Kommissionen klar over, at der siden 1. januar 1990 er oprettet en samarbejdsorganisation, Bahntank Transport GmbH (BTT), hvori fire transportvirksomheder samarbejder med de tyske jernbaner?

Er Kommissionen ligeledes klar over, at det ikke kan garanteres, at private virksomheder ikke forfordeles i forhold til BTT, men at de tyske jernbaner tværtimod selv har meddelt private virksomheder, at priser pr. jernbanelokometer først kan opgives efter samråd med BTT?

Kan Kommissionen oplyse, om den hurtigst muligt agter at undersøge, om der her er tale om konkurrencefordrejning, og hvad den agter at gøre, hvis det viser sig, at dette faktisk er tilfældet?

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 1315/91

af Florus Wijsenbeek (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. juni 1991)

(92/C 209/02)

Om: Samarbejdsorganisation for jernbanetransport

I mine forespørgsler nr. 642/90 ⁽¹⁾ og nr. 1764/90 ⁽²⁾ om oprettelse af samarbejdsorganisationen BTT i Tyskland og Transeurochem i Frankrig spurgte jeg Kommissionen, om der kunne være tale om konkurrencefordrejning.

I den forbindelse drejer det sig navnlig om, hvorvidt der er garanti for, at de tyske og franske jernbaner via henholdsvis BTT og Transeurochem ikke giver private virksomheder, der også opererer på dette marked, unfair

konkurrence ved at underbyde priser og således krænker det tillidsforhold, der normalt hersker til fordel for kunderne.

□ Kommissionens svar af 11. april 1991 konstateres det blot, at oprettelsen af Transeurochem ikke er i strid med EØF-Traktatens bestemmelser. Herom var undertegnede imidlertid heller ikke i tvivl, men det giver ikke noget svar på mit spørgsmål, nemlig om BTT og Transeurochem ikke i praksis gør sig »skyldig« i illoyal konkurrence.

Vil Kommissionen besvare dette spørgsmål?

⁽¹⁾ EFT nr. C 266 af 22. 10. 1990, s. 39.⁽²⁾ EFT nr. C 70 af 18. 3. 1991, s. 22.

Samlet supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af sir Leon Brittan

på skriftlig forespørgsel nr. 642/90 og nr. 1315/91

(24. april 1992)

Kommissionen skal som supplement til svar af 10. maj 1990 og af 30. september 1991 ⁽¹⁾ oplyse det ærede medlem om, at selskabet Bahn-Tank Transport GmbH (BTT) er et datterselskab af det tyske selskab Transfracht, der igen er et datterselskab af Deutsche Bundesbahn.

På juridisk plan tilhører disse tre virksomheder dermed samme koncern, inden for hvilken opgaverne er fordelt. De aftaler, der indgås mellem disse virksomheder, er derfor ikke undergivet bestemmelserne i EØF-Traktatens artikel 85.

Som det er tilfældet for koncernen SNCF-Transeurochem (skriftlig forespørgsel nr. 1764/90) ⁽²⁾, er BTT/DB-koncernens markedsadfærd derimod fortsat undergivet bestemmelserne i EØF-Traktatens artikel 86.

⁽¹⁾ EFT nr. C 323 af 13. 12. 1991.⁽²⁾ EFT nr. C 70 af 18. 3. 1991 og nr. C 150 af 10. 6. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1712/90
af Wilfried Telkämper (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. juli 1990)
(92/C 209/03)

Om: Firmaet Stracels forurening af Rhinen

I forbindelse med min forespørgsel nr. 519/89 ⁽¹⁾ og Kommissionens supplerende svar herpå af 7. februar 1990 bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

Ifølge direktiv 76/464/EØF ⁽²⁾ om udledning af farlige stoffer skal medlemsstaterne træffe egnede foranstaltninger for at eliminere eller formindske forurening af vandområder.

1. Har de kompetente myndigheder i Frankrig givet firmaet »Cellulose de Strasbourg« (Stracel) de(n) tilladelse(r), der kræves i henhold til direktivets artikel 3 og 7, til at udlede chlorerede kulbrinter i Rhinen? I bekræftende fald på hvilket retsgrundlag og på hvilke betingelser (f.eks. grænseværdier, jf. artikel 6, stk. 1, frister, jf. artikel 6, stk. 4, forbundet med artikel 3, stk. 3, og artikel 7, stk. 5)?
2. Har de kompetente franske myndigheder i henhold til direktivets artikel 7, stk. 1, fastlagt et program eller programmer til formindskelse af forureningen af vandområderne hhv. Rhinen? Er disse programmer og resultaterne af deres gennemførelse i bekræftende fald blevet meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 7, stk. 6?
3. Er Kommissionen rede til eventuelt at gøre brug af sin ret, jf. artikel 13, til at indhente oplysninger og stille de indhentede oplysninger til Europa-Parlamentets rådighed?
4. I det supplerende svar af 7. februar 1990 (punkt 4) konstaterede Kommissionen, at »identificeringen af de enkelte bestanddele for øjeblikket er ufuldstændig på grund af analysevanskeligheder«, hvorfor »den kun omfatter nogle få procent af de organiske chlorforbindelser, der er til stede i udledningerne«. Er det korrekt, at der altså ud over de for 1987 indberettede udledninger af firmaet Stracel udledes en masse prioriterede stoffer såsom f.eks. fenol-, dioxin- og furanforbindelser i Rhinen, men at der imidlertid ikke foreligger oplysninger herom på grund af »analysevanskeligheder«?

⁽¹⁾ EFT nr. C 93 af 11. 4. 1990, s. 16.

⁽²⁾ EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976, s. 23.

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(24. april 1992)

Til opfølgning af sit svar af 18. oktober 1990 ⁽¹⁾ kan Kommissionen nu meddele følgende supplerende oplysninger:

1. Nej. Dog har de franske myndigheder efter anmodning fra Kommissionen afgivet følgende oplysninger:

Affaldstofferne fra virksomheden Stracel er omfattet af anordningen (arrêté préfectoral) af 12. oktober 1990, i medfør af hvilken bemeldte virksomhed har fået tilladelse til at installere og drive et anlæg til fremstilling af avisepapir og modernisere det eksisterende anlæg i stedet for de tidligere anordninger, bl.a. for så vidt angår normerne for spildevandsudledning, kontrollerede parametre og hyppigheden af de forskellige forholdsregler.

Disse anordninger er blevet vedtaget i henhold til loven af 19. juli 1976 om klassificerede anlæg med henblik på miljøbeskyttelse og dekretet af 21. september 1977 om gennemførelsesbestemmelserne hertil.

2. Nej, men Frankrig, som er fuldt medlem af såvel CIPR som EØF, der er repræsenteret ved Kommissionen, har deltaget i en række tekniske programmer med henblik på at nedbringe spildevandsudledninger af forskellig art i Rhinen.
3. Hvad angår artikel 13 i direktivet, anmodede Kommissionen i oktober 1988 EF's medlemsstater om at give de heri anførte oplysninger. Analysen heraf er stadig i gang, og det er planen at udarbejde en officiel meddelelse til Rådet fra Kommissionen om direktivets gennemførelse i praksis.
4. Kommissionen råder ikke over uanfægtede oplysninger om det punkt, det ærede medlem kommer ind på. Hvad angår dioxin og furan, fremgik det dog af en række analyser, der i 1990 blev foretaget i det amerikanske »Triangle Laboratory, NC«, af spildevandsprøver fra papirmassefabrikken Stracel, at der heri ikke forekom de giftige forbindelser 2,3,7,8-TCDD (dioxin) og 2,3,7,8-TCDF (furan). Oplysninger, der senere er fremkommet i en række videnskabelige publikationer, har bekræftet, at der ikke har været tale om disse forbindelser ved blegning uden chlor.

⁽¹⁾ EFT nr. C 49 af 25. 2. 1991, s. 25.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 636/91
af Enrico Falqui (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(16. april 1991)
(92/C 209/04)

Om: Omfattende udsætning i Belgien af genetisk modificeret levende rabies-vaccine

Blev Kommissionen orienteret om de forsøg i marken, som professor Pastoret har gennemført i Belgien i oktober—november 1989 og igen i sommeren 1990, som vedrørte omfattende udsætning i miljøet af madding indeholdende genetisk modificeret virus, som skulle bruges til vaccination af vilde ræve mod rabies? I bekræftende fald bedes Kommissionen give svar på nedenstående spørgsmål.

- a) hvilken godkendelsesprocedure blev fulgt? Omfattede den vurdering af miljøvirkningen og risikoen for

den offentlige sundhed i hver af projektets to faser og en procedure til oplysning af befolkningen?

- b) ville en sådan vurdering af miljøvirkningen og risikoen for den offentlige sundhed, hvis den blev foretaget, have været i overensstemmelse med Rådets direktiv 90/220/EØF om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer (*)?

Er Kommissionen bekendt med en eventuel efterfølgende fase af ovennævnte Pastoret-forsøg, som omfatter omfattende udsætning i miljøet af levende genetisk modificeret vaccine mod rabies? I bekræftende fald

1. Hvornår og hvor fandt udsætningen eller vil udsætningen finde sted?
2. Hvor stort er området?
3. Hvor stor en mængde lokkemad blev der udsat?
4. Hvilken udbredelsesmetode blev anvendt?
5. Hvilken form for kontrol gennemføres efter udsætningen?
6. Hvilken undersøgelse blev der foretaget vedrørende miljøvirkningerne og risikoen for den offentlige sundhed forud for udsætningen, og hvorledes blev befolkningen orienteret?
7. Er undersøgelsen vedrørende miljøvirkningerne og risikoen for den offentlige sundhed i overensstemmelse med kravene i direktivet om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer (direktiv 90/220/EØF)?
8. Er Kommissionen på nogen måde engageret i projektet?

(*) EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990, s. 15.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(25. marts 1992)

Direktiv 90/220/EØF om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer trådte først i kraft den 23. oktober 1991. Inden da kunne udsætning finde sted i medlemsstaterne i henhold til de gældende nationale forskrifter, og myndighederne i medlemsstaterne havde ikke pligt til at underrette Kommissionen om udsætninger, således som det nu er tilfældet. Kommissionen har derfor ikke modtaget nogen anmeldelse i henhold til direktiv 90/220/EØF af feltforsøgene med genetisk modificeret levende rabiesvirus i 1989 og 1990.

Kommissionen blev imidlertid underrettet om disse udsætninger i henhold til Rådets beslutning 89/455/EØF af 24. juli 1989 om fællesskabsforanstaltninger til

iværksættelse af pilotprojekter med henblik på udryddelse og forebyggelse af rabies.

Professor Pastorets arbejde fik tilskud fra Kommissionen (BAP 3368) og miljøministeriet for Den Vallonske Region. Da Professor Pastoret forelagde et forslag i henhold til BAP (vedrørende »vurdering af miljøkonsekvenserne af anvendelse af levende gensplejsede virusvacciner«), underskrev han en forpligtelse til at følge nationale love eller bestemmelser. Professor Pastoret fulgte den gældende nationale procedure for godkendelse i Belgien; den omfatter det belgiske hygiejneråd under sundhedsministeriet og Generalinspektoratet for miljø og skovbrug samt veterinærinspektoratet med henblik på samarbejde om kampagner og kontrol. De belgiske myndigheder har ikke underrettet Kommissionen nærmere om den fulgte godkendelsesprocedure, og den har ikke modtaget de oplysninger, det ærede medlem ønsker, om vurderingen af miljø- og sundhedsrisici.

Med hensyn til fremtidig forskning har professor Pastoret inden for rammerne af BRIDGE (1990—1993) forelagt et forslag med titlen »Vurdering af miljøkonsekvenserne af anvendelse af levende gensplejsede virusvacciner«. Professor Pastorets forskerhold i afdelingen for virologi-immunologi i det veterinærmedicinske fakultet i universitetet i Liège vil have til opgave at vurdere sikkerheden ved udsætning af gensplejset virusvaccine.

Kommissionen er, i henhold til Rådets beslutning 89/455/EØF, blevet underrettet om planerne om at udsætte genetisk modificeret rabiesvirus med henblik på vaccination af ræve i foråret og efteråret 1992, i et område på 10 000 km² syd for floderne Sambre og Meuse. Planen var at udkaste 300 000 stk. madding fra luften, og der er anmodet om fællesskabsstøtte hertil i henhold til Rådets beslutning 89/455/EØF.

Kommissionen har endnu ikke modtaget nogen anmeldelse i henhold til direktiv 90/220/EØF fra de belgiske myndigheder om den foreslåede udsætning af genetisk modificeret vaccine.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 647/91

af Sotiris Kostopoulos (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. april 1991)

(92/C 209/05)

Om: Foranstaltninger til beskyttelse af storbyer og stats-ejet jord mod byggeprojekter

Beskyttelse af miljøet og hvert enkelt lands naturrigdom (skove, naturparker osv.) henhører under EF's lovgivning og særligt under visse direktiver.

Grækenland er kendt for sine naturrigdomme og sit miljø, omend de omfattende skovbrande siden 1974 og miljøproblemer i visse byer har anrettet stor skade.

Athen har ligesom andre hovedstæder i EF's medlemsstater alvorlige miljøproblemer, som burde behandles på fællesskabsplan gennem vedtagelse af en ensartet byplanlægningspolitik.

Disse miljøproblemer er blevet værre på grund af visse regeringers tendens til at gennemføre en hvilken som helst politik, der kan løse presserende økonomiske problemer på bekostning af landets miljø- og naturrigdomme.

Grækenlands regering er i gang med at løse presserende økonomiske problemer ved at sælge grunde (vedrørende den tidligere base, Nea Makris, Ellinikoo, Poros, Elaionas osv.) til byggeprojekter — hovedsagelig i nærheden af Athen med dets store miljøproblemer — omend disse kunne udnyttes på anden vis og bidrage til en udvidelse af det grønne område og forbedre miljøet.

Det skal bemærkes, at borgerne i disse områder gennem lokale regeringsorganer har reageret over for disse projekter, som medfører endnu en forringelse af livskvaliteten i byerne.

1. Agter Kommissionen at træffe øjeblikkelige foranstaltninger til beskyttelse af det naturlige miljø navnlig i områder omkring de hårdt ramte storbyer?
2. Agter Kommissionen at yde særlig økonomisk støtte til gennemførelsen af en række infrastrukturprojekter for at forbedre miljøet i disse områder?
3. Agter Kommissionen at tvinge regeringerne i EF's medlemsstater til at afholde sig fra at give tilladelse til at bygge på statsejet jord, som kan udnyttes som led i beskyttelse og forbedring af miljøet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana

(4. maj 1992)

I Fællesskabet gælder der en række forskellige direktiver om beskyttelse af det naturlige miljø. Her er der især tale om Rådets direktiv 79/409/EØF⁽¹⁾ om beskyttelse af vilde fugle samt direktivet om bevarelse af vilde dyr og planter samt disses levesteder, som Rådet vedtog den 12. december 1991, og hvori der direkte foreskrives fredning af bestemte lokaliteter. Medens hensigten med disse to akter har været at dække bestemte områder, som er af særlig stor betydning for dyre- og plantelivet, omfatter de dog ikke generelle områder af vigtighed for lokalplanlægningen. Tilvejebringelse af åbne arealer og grønne områder rundt om de større byer er helt klart et ansvarsområde, som sorterer under de lokale myndigheder og de enkelte landes regeringer, og ikke en opgave, hvor Fællesskabet kan forventes at skulle involveres i detaljerede drøftelser om, hvor berettigede enkelte bestemte områder i givet fald måtte være.

Den vigtigste kilde til finansiel støtte til udvikling af infrastruktur og andre udviklingsopgaver er EF's struk-

turfonde, herunder navnlig Regionalfonden. For så vidt som udvikling af infrastruktur i naturområder evt. kan betyde bedre service for et økonomisk set betydningsfuldt turisterhverv, kan disse i givet fald oppebære støtte fra disse fonde.

Medmindre et ganske bestemt landområde er omfattet af ét af de to ovennævnte direktiver, har Kommissionen ingen bemyndigelse til at forpligte en medlemsstat til at afstå fra egnsudvikling i området. For visse udviklingsprojekters vedkommende, der er omfattet af Rådets direktiv 85/337/EØF⁽²⁾, kan Kommissionen dog forpligte den pågældende medlemsstat til at foretage en vurdering af virkningerne på miljøet med henblik på at sikre, at der tages de fornødne miljømæssige hensyn.

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 850/91

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. maj 1991)

(92/C 209/06)

Om: Overtrædelse af Grækenlands og EF's jagtbestemmelser

En lang række beboere i Agiou Andrea Korakokchoriou (Pigos Ilias) klager i et andragende til Europa-Parlamentet over de hyppige overtrædelser af Grækenlands og Fællesskabets lovgivning vedrørende jagt og over de af de lokale myndigheder vedtagne jagtbestemmelser. Som det også fremgår af andre samstemmende oplysninger har denne situation givet sig udslag i stridigheder mellem beboere og jægere, hvor myndighederne ikke skrider ind, hvilket giver anledning til mistanke om, at de ser igennem fingre med disse overtrædelser eller endog står i ledtog med dem. Det er meget sigende, at der i særlige jagtrelevante perioder tilmed er indført udgangsforbud om eftermiddagen for skovfogederne, således at jægerne fra forskellige dele af Grækenland, der forsamles i dette område, ikke bliver forstyrret under jagen.

Kan Kommissionen på baggrund heraf oplyse, om den agter at minde de græske myndigheder om deres forpligtelser med hensyn til kontrol med overholdelsen af jagtforbud og andre dermed forbundne forbud, som de græske myndigheder selv har vedtaget? Vil den navnlig påpege disse forpligtelser over for den græske vicepremierminister og justitsminister, som tilfældigvis stammer fra Ilia og derfor kan formodes at have den største forståelse for denne sag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana

(10. april 1992)

I henhold til de oplysninger, Kommissionen har modtaget fra de græske myndigheder (landbrugsministeriet), er jagt

i Korakochoriou-regionen (Pyrgos/Elide) ikke tilladt i henhold til den græske lovgivning, men det er korrekt, at der er problemer med overvågning og kontrol med lovgivningens gennemførelse. Landbrugsministeriet har besluttet at samarbejde med det regionale politi på lokalt plan for sammen at gennemføre den græske lovgivning og direktiv 79/409/EØF⁽¹⁾.

Kommissionen har endvidere indledt en overtrædelses-procedure mod Grækenland for mangelfuld gennemførelse af bestemmelserne i direktiv 79/409/EØF, herunder navnlig bestemmelserne om jagt.

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 908/91

af Paul Lannoye og Hiltrud Breyer (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. maj 1991)

(92/C 209/07)

Om: Gennemførelse af de to direktiver fra Rådet om genetisk modificerede organismer

Første halvdel af gennemførelsesperioden for Rådets direktiv 90/220/EØF⁽¹⁾ af 23. april 1990 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og Rådets direktiv 90/219/EØF⁽²⁾ af 23. april 1990 om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer.

Kan Kommissionen redegøre for, hvilke foranstaltninger der indtil dato er blevet truffet, og hvilke der planlægges med henblik på at sikre en hensigtsmæssig gennemførelse af disse to direktiver? Kan Kommissionen også redegøre for, hvor langt de forskellige medlemsstater er nået med den fuldstændige gennemførelse af disse to direktiver inden fristens udløb den 31. oktober 1991?

⁽¹⁾ EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990, s. 15.

⁽²⁾ EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana

(20. marts 1992)

Kommissionen har som led i sin forpligtelse til at sikre en rettidig og harmoniseret gennemførelse af de to direktiver om henholdsvis anvendelse og udsætning af genetisk modificerede organismer gennemført en række foranstaltninger og har samtidig fulgt gennemførelsen heraf i medlemsstaterne på nært hold.

Fra det tidspunkt, de to direktiver vedtoges, nemlig den 23. april 1990, og indtil deres ikrafttræden den 23. oktober 1991 tog en ekspertgruppe vedrørende de miljømæssige aspekter af anvendelsen af genetisk modificerede organismer sig af det forberedende arbejde med direktivernes gennemførelse og afholdt til dette formål otte møder. Siden direktivernes ikrafttræden har det første møde i udvalget af repræsentanter for de udpegede

kompetente myndigheder for hvert af de to direktiver fundet sted. Derudover er der blevet afholdt fire møder i de udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne, der er nedsat i henhold til artikel 21 i de to direktiver, med henblik på at træffe visse beslutninger i forbindelse med gennemførelsen heraf.

På et mindre formelt plan har formålet med disse møder været at lette gennemførelsen, udveksle erfaringer, drøfte en række spørgsmål af juridisk og teknisk karakter med hensyn til fortolkningen af direktiverne samt yde vejledning. På det mere formelle plan har formålet været at forberede Kommissionens beslutninger om retningslinjer for klassificering (artikel 4 i direktiv 90/219/EØF), om fortegnelsen over lovgivningen i artikel 10 i direktiv 90/220/EØF samt om en model til anmeldelsesresuméet som omhandlet i henholdsvis artikel 9 og artikel 12 i direktiv 90/220/EØF. Alle disse beslutninger er nu blevet vedtaget, og der er blevet udarbejdet mindre formelle dokumenter, som indeholder vejledning og støtte med hensyn til fortolkningen af direktiverne.

De enkelte medlemsstater har gjort betydelige fremskridt med hensyn til gennemførelsen af direktiverne. De kompetente myndigheder for begge direktiver er blevet udpeget i samtlige medlemsstater med undtagelsen af Irland, Grækenland og Luxembourg. Der er allerede vedtaget specifikke lovbestemmelser til gennemførelse af direktiverne i fire medlemsstater, og i fire andre medlemsstater er beslutningsprocessen desangående nået til et fremskredent stadium, medens man er nået til sidste stadium af forberedelsen i de sidste fire medlemsstater. Selv om Kommissionen fuldt ud anerkender den indsats, der gøres i medlemsstaterne, har den dog set sig nødsaget til at indlede overtrædelsesprocedurer som følge af manglende gennemførelse imod de medlemsstater, der endnu ikke har vedtaget den nødvendige lovgivning, og den er ligeledes i gang med at gennemgå den allerede vedtagne lovgivning med henblik på dennes overensstemmelse med direktiverne. Endelig er den i direktiv 90/220/EØF fastsatte ordning for undersøgelse af anmeldelser startet, og Kommissionen har allerede modtaget fem anmeldelser under direktivets del B siden direktivets ikrafttræden.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 927/91

af Gianfranco Amendola (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. maj 1991)

(92/C 209/08)

Om: Manglende anvendelse af direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 i forbindelse med bygningen af en vej, der skal løbe parallelt med motortrafikvejen Desenzano — Sirmione — Peschiera

I henhold til direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁽¹⁾ skal projekter vedrørende anlæg af motorveje og motortrafikveje vurderes.

Den 3. august 1990 godkendte regionen Lombardiet i Italien projektet vedrørende bygningen af en vej parallel med hovedvej SS 11 Desenzano — Sirmione — Peschiera, uden at der var foretaget nogen vurdering af indvirkningen på miljøet, og følgelig i modstrid med EF's bestemmelser.

Projektet har en betydelig virkning på miljøet, eftersom vejen skal gå i umiddelbar nærhed af en lang række bebyggelser: landbohuse, landejendomme med en værdifuld vinproduktion, og midt gennem morænebakker, hvilket vil få alvorlige følger for den fysiske planlægning, og for den økonomiske virksomhed og mobilitet samt livskvalitet for befolkningen og for de europæiske turister.

Den italienske miljøminister har ved møder mellem kompetente personer givet udtryk for usikkerhed og tvivl med hensyn til projektets hensigtsmæssighed.

Agter Kommissionen at indlede en overtrædelsesprocedure i henhold til Traktatens artikel 169?

(¹) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(15. maj 1992)

Kommissionen kontaktede de italienske myndigheder pr. brev den 26. september 1991.

Den har hidtil ikke modtaget noget svar.

Det drejer sig om et ændringsudkast, der eventuelt ikke skal underlægges en vurdering af virkninger på miljøet i henhold til direktiv 85/337/EØF.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1662/91

af Georgios Romeos (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. august 1991)

(92/C 209/09)

Om: Pensionsordning i Grækenland

I Grækenland er der uro omkring pensionsordningen, og det er blevet meddelt, at ordningen vil blive indskrænket, samt at pensionsalderen vil blive sat op og pensionsbidragene forhøjet.

Den græske regering hævder, at EF har påtvunget disse ændringer.

Da der ikke gives klar og pålidelig information, bedes Kommissionen oplyse følgende:

Har den rent faktisk anmodet den græske regering om en reform af pensionsordningen? Hvilke konkrete henstillinger har den fremsat? Hænger disse henstillinger sammen med en harmonisering på grundlag af fællesskabsdirektiver, eller er de i et led foranstaltninger i forbindelse med lånet på 2,2 mia. ecu?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(25. marts 1992)

EF's beføjelser på socialsikringsområdet er stadig temmelig begrænsede. De eneste tvungende juridiske instrumenter er direktiverne vedrørende ligebehandling mellem mænd og kvinder (direktiv 79/7/EØF (¹) og 86/378/EØF (²)) og forordningerne vedrørende vandrede arbejdstageres sociale sikring (forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72) med diverse ændringer.

Disse direktiver tager imidlertid kun sigte på at opnå ligebehandling inden for rammerne af de nationale ordninger, og ved ovennævnte forordninger blev der alene indført en koordineringsmekanisme, der gør det muligt at lægge alle de forsikringsperioder sammen, der kan tages hensyn til i de forskellige nationale lovgivninger og at betale socialsikringsydelse til personer, der bor på medlemsstaternes territorium.

Medlemsstaterne har derfor fortsat lov til at fastsætte deres egen politik vedrørende socialsikring.

For så vidt angår det lån på 2 200 000 000 ecu, der blev ydet Den Helleniske Republik ved Rådets beslutning 91/136/EØF (³), finder følgende bestemmelser anvendelse:

- lånet ydes på grundlag af Den Helleniske Republiks beslutning om at iværksætte et økonomisk saneringsprogram (artikel 3 i ovennævnte beslutning)
- blandt målene i det program, der er omhandlet i betragtningerne i ovennævnte beslutning (punkt 14) er det endvidere fastsat, at den græske regering senest i juni 1991 i samråd med Kommissionen vil opstille en tidsplan for den lovgivning, der skal vedtages i løbet af tilpasningsperioden. Blandt de planlagte reformer figurerer også en omlægning af socialsikringsordningerne.

(¹) EFT nr. L 6 af 10. 1. 1979.

(²) EFT nr. L 225 af 12. 8. 1986.

(³) EFT nr. L 66 af 13. 3. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1844/91

af Paul Staes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1991)

(92/C 209/10)

Om: Tropiske regnskove i Sarawak

Handler Kommissionen ikke klart i modstrid med ITTO-konventionens mål, når den insisterer på frihandel under

GATT-forhandlingerne, og imod Malaysias og Indonesiens udtalte interesse, når disse ønsker at begrænse eksporten af ikke-forarbejdet tømmer?

Er Kommissionen på baggrund af den alvorlige situation, navnlig i Sarawak, indstillet på under GATT-forhandlingerne at tilstræbe

1. Begrænsninger af import og eksport af miljømæssigt farlige produkter og
2. Nationale støtteordninger for miljøbeskyttelsesforanstaltninger og genopretning af økosystemer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(20. maj 1992)

1. Som nævnt i svaret på skriftlig forespørgsel nr. 259/91 af Brigitte Ernst de la Graete m.fl. (¹), mener Kommissionen ikke, at der er modstrid mellem den politik, Fællesskabet følger inden for henholdsvis ITTO og GATT. Kommissionen vil også gerne påpege, at den fuldt ud støtter ITTO-målet om at sikre, at der senest fra år 2000 kun kan drives international handel med tømmerprodukter fra bæredygtigt forvaltede skove. Hvad angår Malaysias og Indonesiens eksportrestriktioner for uforarbejdet træ, er Kommissionen alvorligt i tvivl om, hvorvidt sådanne foranstaltninger, som de nu anvendes, opfylder et legitimt miljømål.

2. Kommissionen mener, at forholdet mellem handel og miljøpolitik er et spørgsmål, som det internationale samfund snarest bør tage op. Enkelte aspekter af dette forhold har været drøftet under Uruguay-Runden, men der er klart behov for en mere helhedspræget anskuelse. Fællesskabet har af den grund fuldt ud støttet beslutningen om at genindkalde GATT-Arbejdsgruppen vedrørende Miljøforanstaltninger og International Handel. Hvad angår det ærede medlems mere specifikke spørgsmål vedrørende GATT, skal følgende bemærkes:

a) Eksportrestriktioner med henblik på bevarelse af udtømmelige naturressourcer er i overensstemmelse med GATT-reglerne, hvis de iværksættes i forbindelse med en begrænsning af indenlandsk produktion eller forbrug. Selv om det ikke specifikt tager sigte på tropisk tømmer, skal det her nævnes, at en GATT-Arbejdsgruppe har forberedt et udkast til en beslutning om produkter, der er omfattet af forbud eller strenge begrænsninger på det indenlandske marked. Ifølge dette udkast bør et land, der tager skridt til at indføre forbud eller strenge begrænsninger for et produkt på det indenlandske marked, undersøge, om der bør træffes tilsvarende foranstaltninger for eksportens vedkommende. Fællesskabet og hovedparten af GATT-medlemmerne tilslutter sig fuldt ud vedta-

gelsen af denne beslutning, der endnu ikke er trådt i kraft som følge af, at USA fortsat har en række forbehold.

- b) Ikke-diskriminerende importrestriktioner, som er nødvendige af hensyn til indenlandske bevarelseskra-
ver, er fuldt ud forenelige med GATT-reglerne. Det ville ensidige importrestriktioner af extrajurisdiktionale karakter derimod ikke være. Kommissionen mener, at de globale miljøspørgsmål, såsom afskovning, kan behandles mere effektivt og rimeligt ved multilateralt samarbejde end ved vedtagelse af ensidige handelsrestriktioner. Kommissionen mener også, at handelsforanstaltninger, der vedtages på grundlag af multilaterale miljøkonventioner, ikke er uforenelige med GATT. For at undgå enhver risiko for, at sådanne handelsrestriktioner anfægtes inden for GATT, går Kommissionen faktisk ind for, at der i GATT-regi tages skridt til præcist at definere den juridiske grænseflade mellem GATT og handelsbestemmelserne i multilaterale miljøkonventioner.
- c) Nationale støtteordninger strider ikke mod GATT-reglerne. Under visse omstændigheder kan et land, hvis interesser i alvorlig grad berøres af sådanne støtteordninger, imidlertid træffe modforholdsregler eller søge at få spørgsmålet afklaret i GATT-regi. I forbindelse med Uruguay-Rundens forhandlinger om subsidier har Fællesskabet presset på for at få medtaget visse former for midlertidige miljøsubsidier inden for en »grøn kategori«, som skulle være undtaget fra klageadgang. Det skal imidlertid bemærkes, at flere lande, herunder USA, er imod dette forslag.

(¹) EFT nr. C 199 af 29. 7. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1957/91

af Alonso Puerta (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. september 1991)

(92/C 209/11)

Om: Forurening af Montés-floden (Langreo, Asturien, Spanien)

I betragtning af de betydelige mængder spildevand fra industri- og beboelsesområder, der allerede ledes ud i de asturianske floder og konstant forøger forureningen af disse og forværrer deres tilstand, og i betragtning af, at spildevand fra virksomheden Escaut Energie i øjeblikket skaber alvorlig forurening i Montés-floden, bedes Kommissionen oplyse, om den kan gribe ind over for de spanske myndigheder med henblik på:

1. At udledningen af spildevand i Montés-floden standses.

2. At Escaut Energie bringes til at efterkomme fællesskabsreglerne om beskyttelse af miljøet og konkret de direktiver, der fastsætter værdier for vandkvaliteten i floder.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(15. maj 1992)

Kommissionen har først takket være de oplysninger, det ærede medlem er fremkommet med, fået kendskab til udledningerne af spildevand fra virksomheden Escaut Energie i Montés-Floden.

I henhold til bestemmelserne i Rådets direktiv 76/464/EØF om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø⁽¹⁾, kræver sådanne udledninger i vandløb, som må formodes at indeholde stoffer fra dette direktivets liste I, en forudgående godkendelse, som skal gives af den kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat; i denne tilladelse skal være nedfældet standarder for emissionerne, og den kan kun bevilges for et begrænset tidsrum.

Kommissionen ligger ikke inde med oplysninger om, at der skulle være givet nogen form for tilladelse til Escaut Energie med hensyn til at udlede noget farligt stof i Montés-Floden, og agter derfor at opfølge sin efterforskning i denne sag med henblik på at sikre, at de spanske myndigheder rent faktisk har efterkommet de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til direktiv 76/464/EØF.

(¹) EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976, s. 23.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1962/91

af Raymonde Dury (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. september 1991)

(92/C 209/12)

Om: Specialbrændstof til bykørsel

Har Kommissionen kendskab til en ny type benzin, som eventuelt vil blive tilbudt af et finsk firma, og som i meget stærk grad skulle gøre udstødningsgassen fra biler mindre giftig? Dette produkt er blevet kaldt »city gasoline« og skulle gøre det muligt at mindske indholdet i udstødningsgassen af kuldioxid, benzen og kulbrinter?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(29. april 1992)

Kommissionen kender ganske udmærket den finske benzintype med betegnelsen »city gasoline«.

Denne »city gasoline« har et forholdsvis højt MTBE-indhold (11 volumenprocent), et lidt lavere damptryk og lidt mindre svovl- og benzenindhold i forhold til de traditionelle benzinforme.

»City gasoline« synes at sikre lavere emissioner i form af uforbrændte kulbrinter og CO i biler, der ikke er udstyret med katalysator.

For øjeblikket kan denne særlige benzinform kun købes i Finland.

De miljømæssige følgevirkninger af denne og andre former for benzin er endnu ikke fuldstændig undersøgt og vurderet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1973/91

af Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. september 1991)

(92/C 209/13)

Om: Import af amerikansk majs og sorghum til Spanien

Den et-årige forlængelse af aftalen mellem EF og USA fra 1987, der forpligter Spanien til at importere 2 mio. tons majs og 300 000 tons sorghum fra USA, skaber problemer for de europæiske producenter.

Disse er underkastet en streng budgetdisciplin og produktionskontrol (fastfrysning af priser, forhøjelse af medansvarsafgifterne, braklægning), og en begrænsning af afsætningsmulighederne på 2,3 mio. tons korn om året skaber uligevægt på EF's kornmarked.

Men det, der især foruroliger de europæiske producenter, er risikoen for, at denne ordning efter anmodning fra USA skal blive permanent.

Agter Kommissionen, i betragtning af de problemer, der ville opstå, at modsætte sig, at denne aftale bliver definitiv?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(5. maj 1992)

Aftalen om import til Spanien af 2 mio. tons majs og 0,3 mio. tons sorghum om året er indgået mellem Det Europæiske Fællesskab og USA på grundlag af artikel XXIV, stk. 6 i Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (GATT). Da forhandlingerne i forbindelse med Uruguay-Runden stadig er i gang har Rådet alene besluttet at forlænge perioden for anvendelse af den pågældende aftale til 1992.

De forskellige kornarter kan ikke fuldstændig erstatte hinanden. Efterspørgslen efter majs skyldes at dette produkt giver kødet fra dyr, der opfodres med denne kornart, særlige karakteristika. Det forklarer, at der kan findes forskellige priser på markedet for de enkelte kornarter.

Det forklarer ligeledes, at der i Spanien produceres et overskud af byg på ca. 1 mio. tons om året, uden at dette overskud nogensinde har kunnet ændre på eller fuldstændig erstatte efterspørgslen efter majs.

I øvrigt har Spaniens tiltrædelse betydet en beskeden men reel afsætningsmulighed for de franske majsproducenter, idet samhandelen, der tidligere var ubetydelig, nu er steget til gennemsnitligt 350 000 tons om året.

Med hensyn til fremtiden agter Kommissionen ikke at forlænge denne aftale. Tværtimod regner den med at nå frem til en endelig løsning på problemet under landbrugsforhandlingerne i forbindelse med Uruguay-Runden, når der skal indgås aftale om adgang til markedet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2053/91

af Ian White (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. september 1991)

(92/C 209/14)

Om: Lomé-Konventionen

Er der taget nogen form for skridt til at udvide Lomé-Konventionens fordele til alle de øvrige mindst udviklede lande? I benægtende fald: hvorfor ikke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Manuel Marín

(18. marts 1991)

Nej, der er ikke taget noget skridt til at udvide Lomé-Konventionen til også at omfatte andre mindst udviklede lande.

For at kunne nyde godt af alle Lomé-Konventionens fordele skal et land ansøge om at tiltræde konventionen og således også acceptere dens forpligtelser. AVS-medlemmerne af konventionen har ingen planer om at ændre Georgetown-aftalen, som pålægger en geografisk begrænsning for medlemskab.

Forbindelserne med mindst udviklede ikke-AVS-stater med hensyn til udviklingssamarbejde styres af bilaterale eller kollektive aftaler, som indeholder lignende relevante elementer, som handels- og bistandsbestemmelserne i Lomé-Konventionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2097/91

af Peter Crampton (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. september 1991)

(92/C 209/15)

Om: Olieboring ud for Flamborough Head

På Flamborough Head og langs Bempton-kystlinjen i Humberside findes der internationalt vigtige ynglepladser for havfugle. For nylig blev der givet tilladelse til olieboring ud for kysten meget nær ynglepladserne. Tilladelsen er betinget af, at der ikke bores under en kilometer fra redepladserne, og at der ikke bores mellem april og oktober. Det Kongelige Fuglebeskyttelsesselskab hævder, at afstanden ikke er tilstrækkelig, og at de berørte fugle alligevel ikke opholder sig på klipperne i de måneder, forbuddet gælder, hvilket gør betingelsen meningsløs. Hvad mener Kommissionen om disse betingelser? Findes der fællesskabsforordninger, der vedrører boring nær så vigtige naturområder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Carlo Ripa di Meana

(14. maj 1992)

Hvor et projekt vedrørende dybgående boringer efter olie efter medlemsstaternes opfattelse må formodes at få væsentlig indflydelse på det omgivende miljø, i dette konkrete tilfælde fuglebestandene, gælder artikel 2, stk. 1, artikel 4, stk. 2, og bilag II i Rådets direktiv 85/337/EØF⁽¹⁾, og Kommissionen forventer, at der her må foretages en forudgående vurdering af det pågældende projekts miljømæssige virkninger. Her vil man da blandt andet kunne finde frem til hensigtsmæssige afbødende foranstaltninger med henblik på at beskytte fuglelivet mod forstyrrelser i ynglesæsonen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1975, s. 40.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2137/91

af Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. september 1991)

(92/C 209/16)

Om: Om opdræt af bisonokser

De franske opdrættere af bisonokser står over for en række klassificeringsproblemer, idet bisonokser betragtes

- som vildt dyr af Miljøministeriet
- som opdrættet vildt af Landbrugsministeriet
- og som oksekød af toldvæsenet.

Denne manglende overensstemmelse betyder, at opdrætterne udsættes for alle ulemperne ved disse for-

skellige klassificeringer, og aldrig kan nyde godt af fordelene ved den ene eller den anden.

Med henblik på at råde bod på denne situation agter Kommissionen da at lade opdræt af dette dyr indgå i de produkter, som er anerkendt i den fælles landbrugspolitik, og give det en enkelt status?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**
(6. maj 1992)

Som kød af hornkvæg drager bisonkød nu fordel af visse af bestemmelserne i den fælles markedsordning for oksekød, bl.a. beskyttelse ved grænsen (opkrævning af afgift) og prisordningen. Bisonkød betragtes således som kød af hornkvæg efter både den fælles toldtarif og veterinærforskrifterne (Rådets direktiv 91/497/EØF⁽¹⁾). Selvom bisonkød ikke er omfattet af ordningen med offentlig eller privat intervention, nyder det, eftersom det sidestilles med oksekød, indirekte godt af prisstøtte i forbindelse med interventionsmekanismerne.

Når der derimod er tale om levende dyr, er bisoner ikke omfattet af præmieordningen, da der ifølge den fælles markedsordning kun ydes præmie for levende tamkvæg (artikel 1 i forordning (EØF) nr. 805/68⁽²⁾). Desuden anvendes landbrugsafgiften hverken for bisoner eller andre dyr under KN-kode 01029090 (artikel 9 i nævnte forordning).

Med den nuværende markedssituation finder Kommissionen det ikke hensigtsmæssigt at sidestille denne KN-kode for hornkvæg med produktioner, som modtager fuld støtte under den fælles landbrugspolitik, og lade den omfatte af en enhedsordning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991.

⁽²⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2140/91
af Panayotis Roumeliotis (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 209/17)

Om: Illegal eksport fra tyrkiske cyprioter til EF

Ifølge pressemeddelelser eksporteres varer fra den besatte del af Cypern til EF ved at forsyne formularen EUR 1 med et falsk stempel fra Republikken Cypern. Ifølge klager fra cypriotiske producenter er de fleste produkter (navnlig landbrugsvarer) af tvivlsom kvalitet og eksporteres til dumpingpriser. Desuden betyder det en begrænsning af gældende kontingenter for Cypern ifølge toldunionen mellem Cypern og EF.

Kommissionen bedes oplyse, om den har kendskab til disse klager, og hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at løse ovennævnte problem?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes**
(6. april 1992)

Kommissionen har ikke modtaget nogen klage over den praksis, som det ærede medlem beskriver i sin forespørgsel.

Fællesskabet har kun diplomatiske forbindelser med regeringen for Republikken Cypern og kun import fra Cypern, som ledsages af certifikater med angivelse af Republikken Cypern, har adgang til Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2147/91
af Ernest Glinne (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 209/18)

Om: Korruption i Den Dominikanske Republik

Både efter og samtidig med at den tidligere dominikanske præsident Jorge Blanco var blevet hhv. blev idømt tyve års fængsel for korruption, viste det sig, at der ikke blot i statens øverste top, men også i centralbanken og »på alle niveauer i den dominikanske administration« (Le Monde den 12. august 1991) ved skrupeløs praksis var sket en omdirigering af nationale budgetmidler og ekstern bistand, således at pengene aldrig var blevet anvendt efter deres formål, samtidig med at korruption og bestikkelse gik hånd i hånd med en umådeholden narkotikahandel, selv på regionalt plan.

Hvad er der efter Kommissionens opfattelse sket med EF's bistand, især efter Den Dominikanske Republiks tiltrædelse af Lomé IV-Konventionen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin**
(10. juni 1992)

Efter tiltrædelsen af Lomé-Konvention IV har Den Dominikanske Republik, som underskrev sit nationale indikativprogram i forbindelse med denne konvention den 6. december 1991, endnu ikke modtaget finansiel støtte under konventionen. Kommissionen vil, som det i øvrigt er tilfældet overalt, drage omsorg for, at den støtte, der ydes Den Dominikanske Republik under Lomé IV-Konventionen, forvaltes i overensstemmelse med de fastlagte regler i denne konvention, og den vil kræve alle garantier for, at denne støtte virkelig når sit bestemmelsessted.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2150/91**af Ernest Glinne (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(4. oktober 1991)**(92/C 209/19)*

Om: Nødvendigheden af at afhjælpe manglen på en »international bankorden«

Den internationale bankverden og offentligheden er blevet rystet af skandalerne omkring den tyske Bank Herstatt i 1974, Banco Ambrosiano i begyndelsen af 80'erne, de tyske depositobanker i sommeren 1991 og sidst, men ikke mindst af kæmpeskandalen omkring Bank of Credit and Commerce International (BCCI) inden for de sidste måneder i Luxembourg, London, Paris og mange andre steder, hvor dette samvittighedsløse foretagende har udstrakt sine fangarme og åbnet filialer.

Allerede ved begyndelsen af denne lidet glørværdige række skandaler opstod spørgsmålet om, hvorvidt omfanget og kvaliteten af den kontrol, der udøves i værtslandene og endnu mere i hjemlandet var tilstrækkelig, navnlig i betragtning af at visse bankvirksomheders aktivitetsområde er verdensomspændende. Det har kun ringe virkning og liden betydning at kontrollere eller overvåge en del af virksomheden, når der, hvad enten man vil det eller ej, ikke er kendskab til samtlige transaktioner, eller der ikke er mulighed for at få det.

Under alle omstændigheder er der behov for et internationalt kontrolnet, som det er erkendt af E.G. Corrigan, præsident for Federal Reserve Bank i New York og siden juli 91 formand for Basel-Komiteén for Bankkontrol.

Er der brug for en ekstern »vagthund«, eller er det tilstrækkeligt at øge og udvide den kodeks for adfærd og etik inden for branchen, som bankerne i 10-gruppen, der snart følges af andre banker, pålagde sig selv i 1988 for at sikre en hæderlig forretningspraksis på visse aktivitetsområder? BCCI-affæren viser klart, at de kriterier, der blev opstillet i kølvandet på Ambrosiano-skandalen, ikke er tilstrækkelige over for den magtesløshed, myndighederne i Luxembourg og på Cayman Islands har demonstreret med hensyn til f.eks. bare at erkende omfanget af overførslerne ...

Hvad mener Kommissionen, og hvad agter den at gøre med hensyn til dette enorme problem, der fordrejer og dermed er en trussel mod enhver form for ansvarsfølelse og sans for internationalt demokrati?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan**

(18. marts 1992)

Kommissionen er ganske klar over de problemer, som de af det ærede medlem omtalte bankkriser forårsager. Den skal henlede opmærksomheden på, at de første af disse kriser faldt sammen med de første forslag til direktiver, som Kommissionen fremlagde for Rådet vedrørende harmonisering af banklovgivningerne, og som siden blev

til det første direktiv 77/780/EØF om samordning ⁽¹⁾ og det første direktiv 83/530/EØF om tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag ⁽²⁾.

Kommissionen skal ligeledes bemærke, at der i det andet direktiv 89/646/EØF om samordning ⁽³⁾, der blev udstedt i december 1989, i vid udstrækning er taget hensyn til det ærede medlems betragtninger, idet det centraliserede banktilsyn ifølge direktivet skal foretages af den kompetente myndighed i det land, hvor banken har sit hovedsæde. Dette direktiv skal træde i kraft den 1. januar 1993. Det vil styrke samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne og skulle således forhindre, at der opstår tilfælde som BCCI.

Kommissionen er ganske enig i de betragtninger, som Corrigan, formanden for Basel-udvalget (i hvis møder Kommissionen i øvrigt deltager), er fremkommet med angående nytten af et internationalt samarbejde på banktilsynsområdet.

Kommissionen arbejder snævert sammen med dette udvalg og andre fællesskabsinstanser og internationale instanser med henblik på at gennemføre et sådant samarbejde.

Et af de instrumenter, der vil kunne spille en væsentlig rolle i den henseende, vil være det direktivforslag, som Kommissionen forelagde Rådet den 22. november 1990 ⁽⁴⁾, og som tager sigte på en gennemgribende revision af førnævnte direktiv om tilsyn på et konsolideret grundlag, idet det udvider anvendelsesområdet til at omfatte finansieringsselskaber, udvider konsolideringsprincippet, øger samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne for forskellige finansieringsinstitutter, angiver nærmere, hvilke konsolideringsmetoder der skal anvendes, og foreskriver indgåelse af internationale aftaler med henblik på udvidelse af anvendelsesområdet uden for Fællesskabet.

Endelig kan Kommissionen forsikre det ærede medlem om, at hvis det som følge af BCCI-sagen skulle vise sig, at de bestående foranstaltninger på fællesskabsplan må styrkes, vil Kommissionen ikke tøve med at fremsætte passende forslag.

⁽¹⁾ EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977.⁽²⁾ EFT nr. L 193 af 18. 7. 1983.⁽³⁾ EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989.⁽⁴⁾ Dok. KOM(90) 451 endelig udg.**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2190/91****af Herman Verbeek (V)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(4. oktober 1991)**(92/C 209/20)*

Om: Kvaliteten af dyrefoder

Ifølge en undersøgelse, som forbrugerbevægelsen i Nederlandene har gennemført, overtræder producenterne af dyrefoder regelmæssigt (i 58 ud af 76 undersøgte tilfælde) fællesskabsbestemmelserne om sammensætningen af dyrefoder. Navnlig indholdet af A-vitaminer, kobber og skadelige medicinrester overskrider de gældende normer. Forbrugerbevægelsens undersøgelse bekræfter tidligere

undersøgelser foretaget af Natur- og Miljøforbundet og Det Centrale Veterinærinstitut.

1. Kan Kommissionen bekræfte eller afkræfte disse resultater på grundlag af egne kvalitetsundersøgelser?
2. Råder Kommissionen over oplysninger om kvaliteten af dyrefoder i andre medlemsstater, og vil den være rede til at fremlægge disse?
3. Vil Kommissionen være rede til at foreslå en forenkling og skærpelse af bestemmelserne om sammensætningen af dyrefoder (som Nederlandene har ønsket); hvornår vil Kommissionen i givet fald fremsætte sine forslag?
4. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe eller at anmode medlemsstaterne om at træffe for at forbedre kvalitetskontrollen og indføre skærpede straffe for overtrædelser?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(18. maj 1992)

1. Kommissionen har hverken juridiske eller tekniske muligheder for at kontrollere kvaliteten af det foder, der produceres i medlemsstaterne.

Den har med stor interesse læst den artikel, der er offentliggjort af Nederlandse Consumentenbond i Consumentengids af september 1991, men den ser sig ikke i stand til på dette grundlag at af- eller bekræfte konklusionerne i artiklen.

2. Kommissionen har kun spredte informationer om kvaliteten af det foder, der produceres i medlemsstaterne, bortset fra Nederlandene. Under alle omstændigheder ved den ikke tilstrækkeligt til at kunne bedømme, om fællesskabslovgivningen overholdes.

I henhold til den nuværende lovgivning har medlemsstaterne formel forpligtelse til at kontrollere at bestemmelserne vedrørende foder overholdes.

3. Kommissionen må løbende tilpasse fællesskabsforskrifterne for foder til udviklingen på det videnskabelige og tekniske område. For øjeblikket behandler Rådet et forslag der blev forelagt af Kommissionen i oktober 1991, og som faktisk tilsigter at skærpe kontrollen med uønskede stoffer og produkter i foder. I øvrigt har Kommissionen igangsat en undersøgelse for at finde ud af, om der er grund til at fastsætte strengere krav med hensyn til visse urenheder i råvarer, der anvendes til fremstilling af foder.

4. Kommissionen er for øjeblikket ved at udarbejde et forslag til forordning, som den agter at forelægge i 1992 med henblik på at harmonisere og føre tilsyn med kontrollen af foder i Fællesskabet. Den ønsker afhængigt af behovene at kunne strukturere kontrollen ved hjælp af

en tilsynsplan. I den sammenhæng vil den undersøge spørgsmålet om, hvilke sanktioner der skal iværksættes i tilfælde af overtrædelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2370/91

af Herman Verbeek (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. oktober 1991)

(92/C 209/21)

Om: STH-hormonet

1. Hvilke lande har efterhånden ligesom Sovjetunionen og Tjekkoslaviet tilladt STH-hormonet, der stimulerer mælkeproduktionen?
2. Importerer EF mejeriprodukter, kød, levende kvæg, sæd eller fostre fra lande, hvor anvendelse af STH-hormonet er tilladt, og i bekræftende fald hvor store mængder?
3. Kan Kommissionen, såfremt spørgsmål nr. 2 besvares bekræftende, oplyse, om disse produkter er STH-frie, og hvorledes dette kontrolleres?
4. Ved Kommissionen, om Monsanto i Østrig har bygget en fabrik, hvor der fremstilles STH-hormon, og hvornår denne fabrik er blevet eller vil blive taget i brug?
5. Hvilke følger kunne man forestille sig Østrigs tiltrædelse af EF ville få for denne fabrik, såfremt STH-hormonet da stadig ikke er tilladt i Fællesskabet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(11. maj 1992)

1. Så vidt Kommissionen er orienteret, er der givet tilladelse til anvendelse af produkter baseret på bovin somatotrophin (BST) i Brasilien, Bulgarien, Mexico, Namibia, Sovjetunionen, Sydafrika, Tjekkoslaviet og Zimbabwe.

2. Se nedenstående tabel.

3. Der findes i dag ingen metoder til at kontrollere, om der findes rester af BST i levnedsmidler fremstillet af dyr, som er behandlet med dette præparat.

4. Kommissionen råder ikke over detaljerede oplysninger om erhvervsvirksomheders investeringer, og kan derfor ikke oplyse det ærede medlem om selskabet Monsanto's investeringer i Østrig.

5. Hvis Østrig trådte ind i EF, ville det ske i henhold til Fællesskabets sædvanlige tiltrædelsesvilkår, og først derefter vil man kunne angive specifikke følger for bestemte sektorer.

Import til EUR 12; opdelt efter vare og samhandelspartner
1989

(1 000 kg)

Betegnelse i FTT	Bulgarien	Tjekkosllovakiet	Sydafrika	Sovjetunionen
Frisk Mælk	1	20	0	0
Skummetmælkspulver	0	13 496	0	725
Sødmælkspulver	0	235	0	0
Koncentreret mælk	0	1 898	0	0
Valle	0	5 096	17	40
Smør	0	3 683	0	982
Butteroil	0	0	0	0
Ost	1 911	2 415	0	26
Kaseinat	790	549	0	3 773

Kilde: Eurostat — Comext.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2397/91

af Ursula Braun-Moser (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. oktober 1991)

(92/C 209/22)

Om: Bygning af en ny jernbanetunnel under Brennerpasset

Planlægningsfasen af projektet til bygning af en ny jernbanetunnel under Brennerpasset sammen med højspændningsledningen München—Verona er endnu ikke afsluttet.

Vil Kommissionen være i stand til at fremskynde undersøgelses- og planlægningsfasen, der ifølge projektet skal føres til en endelig beslutningstagning ved udgangen af 1992, og agter den overhovedet at deltage i planlægningen og finansieringen af dette yderst vigtige projekt, som er en forudsætning for en yderligere udvidelse af trafikken mellem Nord og Syd?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(9. april 1992)

Jernbanetunnelen under Brennerpasset er af vital betydning for fællesskabstrafikken gennem Alperne.

Dette er grunden til, at Kommissionen allerede i 1988 indgik forpligtelse til en bevilling på 100 000 ecu med henblik på at undersøge muligheden for en privat finansiering af tunnelen.

Resultatet af denne undersøgelse forventes at foreligge i løbet af 1992.

Hvad angår spørgsmålet om fællesskabsmidler til finansiering af tunnelbyggeriet skal det anføres, at anvendelsen af sådanne midler begrænses til at omfatte italiensk

område, hvor Fællesskabet allerede yder støtte til anlæg af adgangsforbindelserne til Brenner, som også skal anvendes til den fremtidige tunnel.

Det er i princippet muligt at yde et bidrag til finansieringen af den fremtidige tunnel, men dette spørgsmål skal vurderes nøjere på grundlag af resultaterne af den igangværende undersøgelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2398/91

af Dieter Rogalla (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. oktober 1991)

(92/C 209/23)

Om: Fri udveksling af videnskabelige og kulturelle oplysninger

1. I 1987 fik historikeren dr. Antonios Riso forbud mod at fotografere de udstillede genstande i Dion-museet i Grækenland. De udstillede genstande var endnu ikke offentliggjort i videnskabelige værker, og de arkæologer, der havde udgravet de pågældende genstande, havde førsteret til at præsentere dem for offentligheden. Formålet med forbuddet mod at fotografere var at beskytte denne førsteret. Med skrivelse af 1. august 1988 meddelte det ansvarlige ministerium, at arkæologerne, der havde udgravet en genstand, bibeholdt førsteretten til offentliggørelse indtil ti år efter udgravningen, og at denne frist kunne forlænges, hvis der var vægtige grunde til, at den pågældende genstand ikke havde været genstand for en videnskabelig undersøgelse.

2. Er Kommissionen enig i, at anvendelsen af de græske bestemmelser over for en historiker ikke er i overensstemmelse med princippet om fri udveksling af videnskabelige og kulturelle oplysninger inden for EF? Hvad gør Kommissionen for at sikre denne frie udveksling?

3. Ligger Kommissionen inde med oplysninger om, hvad medlemsstaterne gør for at sikre den frie udveksling af videnskabelige og kulturelle oplysninger inden for EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(1. april 1992)

1. Det ærede medlems spørgsmål omhandler den særlige situation, hvor en medlemsstat pålægger museumsbesøgende forbud mod at fotografere. Ud fra det ærede medlems oplysninger tyder intet på, at disse begrænsninger kan danne grundlag for forskelsbehandling, herunder især af forskellige nationaliteter.

På baggrund af de oplysninger Kommissionen råder over på nuværende tidspunkt, finder den derfor ikke, at de foranstaltninger, som det ærede medlem beskriver, udgør en overtrædelse af fællesskabslovgivningen uanset hvilke grunde, der ligger til grund for forbuddet mod at fotografere i museerne.

2. Princippet om fri udveksling af videnskabelige og kulturelle oplysninger, som det ærede medlem henviser til, er ikke blevet præcist defineret og ej heller gjort til genstand for nærmere regulering, hvorfor det ikke synes muligt at skride ind over for overtrædelser heraf. At forbeholde findere førsteret til offentliggørelse af fotografier af deres arkæologiske fund synes tillige en rimelig forholdsregel at tage som belønning for deres bestræbelser og succes.

3. Kommissionen råder ikke over detaljerede oplysninger om medlemsstaternes lovgivning på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2415/91
af Winifred Ewing (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(30. oktober 1991)
(92/C 209/24)

Om: Restriktioner for såning med raps

Har Kommissionen udarbejdet retningslinjer — eller agter den at gøre det — med henblik på at forhindre, at der sås raps i umiddelbar nærhed af beboelsesområder og veje?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
(6. april 1992)

Kommissionen har ikke udarbejdet og har eller ikke til hensigt i den nærmeste fremtid at udarbejde retningslinjer, som ville hindre tilsåning med oliefrø i nærheden af beboelsesområder og veje, da den ikke er bekendt med, at der indtil nu skulle foreligge noget afgørende bevis på, at dyrkning af sådanne afgrøder er skadelig for menneskets sundhed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2429/91
af Giuseppe Mottola, Franco Borgo, Felicia Contu,
Lorenzo De Vitto, Mario Forte og Antonio Iodice (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(30. oktober 1991)
(92/C 209/25)

Om: Fugledirektivet af 1979

Der råder stor forvirring omkring fortolkningen af ordet »dipendenza« i den italienske udgave af direktivet, hvor der skelnes mellem rugeperiode og yngletider.

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes den fortolker det italienske ord »dipendenza« i artikel 7, stk. 4 i direktiv 79/409/EØF (1)?

(1) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(23. april 1992)

Databanken ORNIS betragter implicit som yngletid det tidsrum, i hvilket ungerne må fodres og/eller ledes af forældrene for at kunne overleve.

Af praktiske grunde definerer databanken ORNIS hos de arter, som må jages og som har en forlænget yngletid, afslutningen af yngletiden som værende

- hos Anser og Branta det øjeblik, hvor ungerne sendes ud
- hos Perdix, Alectoris o.a. afslutningen af forældrebeskyttelsen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2448/91
af Georgios Romeos (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(30. oktober 1991)
(92/C 209/26)

Om: Omstilling af den kinesiske militærindustri

Myndighederne i Kina og grupper af kinesiske industriforetagender har for nylig rettet henvendelse om støtte til omstilling af den militære industri og produktion af forbrugsgoder. Mange virksomheder er allerede begyndt at producere forbrugsgoder i stedet for militært materiel og har anmodet om overførsel af teknisk knowhow fra Vesten. Har Kommissionen i sinde at reagere på denne anmodning, og hvilke planer har den for at fremme samarbejdet med Kina på dette område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(4. marts 1992)

Kommissionen har ikke modtaget nogen anmodning fra de kinesiske myndigheder om bistand vedrørende omstilling af militær industri. Den kinesiske premierminister Lou Jiahua har for nylig fremhævet, at en reform af den ineffektive kinesiske offentlige sektor vil blive opprioriteret. I denne forbindelse lægges der særlig vægt på en målsætning om at opnå national industriel selvtilstrække-

lighed, snarere end på overvejelser om en eventuel begrænsning af den militære magt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2500/91

af **Kenneth Stewart (S)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(4. november 1991)

(92/C 209/27)

Om: Hygiejneforskrifter vedrørende udstilling af levnedsmidler bestemt for salg

Har Kommissionen kendskab til, at sundhedsmyndighederne i Liverpool, England, skal undersøge klager over, at butiksindehavere i midtbyen overtræder hygiejneforskrifterne, idet mejeriprodukter i en række tilfælde udstilles uden for butikkerne uden nedkøling?

Pølser, bacon, ost, kødpostej og tilberedte kødvarer udstilles indpakket i husholdningsfilm uden anden beskyttelse mod bakterier, og i visse tilfælde er varerne helt uden emballage.

Er Kommissionen enig i, at visse levnedsmidler bør opbevares ved bestemte temperaturer for at forebygge spredning af bakterier eller spy, som kan forårsage sygdomme ved indtagelse?

Er Kommissionen enig i, at forbrugerne bør advares imod denne type handel, hvis uhygiejniske metoder kan give anledning til udbrud af salmonellaforgiftning og botulisme?

Vil Kommissionen omgående forelægge hygiejneforskrifter for denne type handel og — i folkesundhedens interesse — overveje totalt forbud mod disse metoder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(18. maj 1992)

Kommissionen har ikke kendskab til de forhold, som det ærede medlem beskriver.

Levnedsmidler, der er grobund for patogene eller toksigene mikroorganismer, skal opbevares ved temperaturer, der hindrer, at mikroorganismer formerer sig til et sundhedsskadeligt niveau. Det er op til de ansvarlige myndigheder i medlemsstaterne at gribe ind, hvis dette krav ikke opfyldes.

Kommissionen er i færd med at udarbejde et rammedirektiv med generelle bestemmelser om levnedsmiddelhygiene, som bl.a. omhandler den omtalte type handel.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2588/91

af **Patrick Lalor, Gene Fitzgerald, Niall Andrews, James Fitzsimons, Mark Killilea og Patrick Lane (RDE)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(14. november 1991)

(92/C 209/28)

Om: Finansiell støtte fra EF til væsentlige investeringer i transportforbindelsesfaciliteter til og fra Irland og andre randregioner

Når Kanaltunnelen først er åbnet i 1993, vil Irland være den eneste EF-medlemsstat uden fast forbindelse til det europæiske hovedland. Desuden har Irland usædvanlige transportbehov, fordi det er den eneste ø-nation og en af de mest fjerntliggende regioner i Fællesskabet. Det har desuden en af de mest åbne økonomier i Europa og er meget stærkt afhængigt af udenrigshandelen for at kunne opnå en bæredygtig økonomisk vækst og skabe beskæftigelse.

Kan Kommissionen på baggrund af ovennævnte og den undersøgelse om transportforbindelser, som KPMG/SKC har gennemført for Irland, oplyse, hvorledes den stiller sig til følgende spørgsmål:

1. Princippet om EF-midler til væsentlige investeringer i transportfaciliteter til og fra Irland,
2. Indledende, særligt prioriterede investeringer i direkte forbindelser til det europæiske hovedland, såvel roll-on/roll-off (Ro/Ro) og lift-on/lift-off (Lo/Lo), der finansieres med Irlands tildelte midler fra strukturfondene,
3. En betydelig (op til 50%) EF-støtte til sådanne investeringer,
4. Tildeling af fællesskabsmidler til fremtidige, yderligere investeringer i transportforbindelsesfaciliteter?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3178/91

af **John Cushnahan (PPE)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(24. januar 1992)

(92/C 209/29)

Om: EF-finansiering af transportfaciliteter til og fra Irland

Hvor langt er Kommissionen kommet i sin behandling af den irske regerings anmodning om øgede fællesskabsinvesteringer i transportfaciliteter til og fra Irland?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
på skriftlig forespørgsel nr. 2588/91 og nr. 3178/91
(27. april 1992)**

Kommissionen er bekendt med de særlige problemer, der gælder for medlemsstater i Fællesskabets randområder, herunder transportforbindelserne. Behovet for passende transportforbindelser i hele Fællesskabet som led i det indre marked er også erkendt i det nylige forslag »Fra Fællesakten til Maastricht-traktaten«⁽¹⁾. De konkrete udtryk herfor er forslaget om den nye samhørighedsfond og forslagene om transeuropæiske netværk.

Kommissionen har undersøgt en ansøgning fra den irske regering om støtte fra EFRU til køb af skibe til færgeforbindelser mellem Irland og det europæiske kontinent.

I visse begrænsede tilfælde er der ydet støtte til køb af transportmidler til brug på visse vigtige transportforbindelser, men i det foreliggende tilfælde forekommer en sådan støtte ikke nødvendig. Det ser ud til, at den ekstra kapacitet for roll-on/roll-off trafik kan tilvejebringes af transportselskaberne uden støtte fra EFRU, og at der er en tilstrækkelig kapacitet for lift-on/lift-off trafik. Selv om der konstateres et behov for støtte, er det ikke klart, hvordan støtte kan ydes på en måde, der ikke fordrejer konkurrencen, og som medfører, at støtten fører til stabile eller nedsatte transportudgifter for brugerne.

Det forventes, at dette spørgsmål løbende vil blive drøftet af de irske myndigheder og Kommissionens tjenestegrene.

⁽¹⁾ Dok. KOM(92) 2000 endelig udg.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2615/91
af Nel van Dijk (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. november 1991)
(92/C 209/30)**

Om: Beslutning om opførelse af en affaldsforbrændingsanstalt i Kamp-Lintfort

1. Er Kommissionen bekendt med den tyske delstat Nordrhein-Westfalens beslutning om at opføre en affaldsforbrændingsanstalt i Kamp-Lintfort 30 kilometer øst for Venlo?
2. Er det korrekt, at hverken provinsen Limburg eller kommunerne Venlo, Arcen/Velden og Bergen er blevet orienteret om etableringen af en affaldsforbrændingsanstalt ved Kamp-Lintfort?

3. Finder Kommissionen i bekræftende fald, at dette er i overensstemmelse med artikel 7 i EF-direktivet om vurdering af virkninger for miljøet?

4. Er Kommissionen villig til at iværksætte foranstaltninger mod Nordrhein-Westfalen, såfremt EF-direktivet om vurdering af virkninger for miljøet ikke er blevet overholdt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(24. april 1992)**

1. Nej.
2. Kommissionen kan ikke svare på dette spørgsmål.
3. I henhold til artikel 7 i direktiv 85/337/EØF⁽¹⁾ skal en EF-medlemsstat fremsende oplysninger til en anden medlemsstat, såfremt den pågældende medlemsstat er klar over, at et bestemt projekt må formodes at kunne få betydelige virkninger for miljøet i den anden medlemsstat, eller dersom en medlemsstat, som måtte formode at blive berørt heraf i større omfang, begærer dette. Det er op til de to EF-medlemsstater Tyskland og Nederlandene selv at tage stilling til, hvorvidt opførelsen af et affaldsforbrændingsanlæg i Kamp-Lintfort kan forventes at ville få mærkbare virkninger i Nederlandene.

Såfremt de tyske myndigheder i delstaten Nordrhein-Westfalen ikke skønner, at det planlagte anlæg vil få mærkbare gener i Nederlandene, og de nederlandske myndigheder heller ikke har fremsat begæring om oplysninger, må kravene i artikel 7 anses for at være behørigt overholdt.

Såfremt én af de ovennævnte antagelser imidlertid måtte være forkert, og de tyske myndigheder i Nordrhein-Westfalen ikke har fremsendt oplysninger til de nederlandske myndigheder, samtidig med, at de tyske statsborgere har haft adgang hertil, er artikel 7 ikke overholdt fyldestgørende.

4. Artikel 169 i EØF-Traktaten indeholder bestemmelser om foranstaltninger, som Kommissionen i givet fald kan træffe imod en medlemsstat — omend ikke mod en region i denne — i tilfælde af, at fællesskabslovgivningen er overtrådt.

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2631/91
af Sotiris Kostopoulos (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. november 1991)
(92/C 209/31)**

Om: Kontrol med forsikringssselskabers bestyrelser

For nylig har den græske regering foretaget en udvidelse i sammensætningen af forsikringssselskabers bestyrelser

med Ministeriet for Forsorg og Socialsikring som ansvarlig. Repræsentanter fra den græske stat har på denne måde fået sæde i forsikringselskaberne og kan føre kontrol med deres administration. Forsikringselskaberne har indtil nu været administreret af repræsentanter for de forsikrede. Faglige sammenslutninger kritiserer regeringens handling og udtaler, at de går ind for selvstyre i forsikringskasser. Kommissionen bedes oplyse, om den vil henstille til den græske regering, at selvstyret genindføres i forsikringselskaberne.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(26. marts 1992)**

Kommissionen har ingen beføjelser til at tvinge den græske regering til at genindføre selvstyret i forsikringselskaber (socialsikring).

I henhold til EØF-Traktatens artikel 118 har Kommissionen imidlertid til opgave at fremme et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne på det sociale område, især for så vidt angår den sociale tryghed. Dette samarbejde sker bl.a. ved udveksling af oplysninger gennem undersøgelser og seminarer.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2646/91
af Peter Beazley (ED)**

**til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. november 1991)
(92/C 209/32)**

Om: Import af kinesiske cykler

Kan Kommissionen under henvisning til, at hovedformålet med det indre marked er at styrke den europæiske industris konkurrenceevne i både Europa og på verdensmarkedet forklare:

1. Hvorfor blev der først den 10. september 1991 genindført told på kinesiske cykler, når importloftet for kinesiske cykler (9,3 mio. ecu) allerede var overskredet i februar 1991?
2. Hvad agter Kommissionen at foretage sig til gavn for de europæiske cykelfabrikanter i forbindelse med opretholdelse af tolden på kinesiske cykler, som denne gang skal ophøre ved udgangen af 1991, hvilket vil give kineserne mulighed for fra den 1. januar 1992 at oversvømme det europæiske marked med billige, toldfri cykler?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(2. marts 1992)**

I betragtning af den væsentlige forøgelse af importen af cykler, som har kunnet iagttages i de senere år, besluttede Fællesskabet i 1991 at anvende de særlige tilsynsforanstaltninger, der er fastsat i GSP-ordningen, for denne import. Dette tilsyn er månedligt og Kommissionen videregiver de modtagne oplysninger til alle medlemsstaterne, som efter omstændighederne anmoder om genindførelse af den normale told, når referencemængden er nået. Men ved iværksættelsen af denne procedure er Kommissionen selvfølgelig afhængig af, hvor hurtigt de pågældende oplysninger indløber fra medlemsstaterne.

I dette specielle tilfælde blev referencegrundlaget på 9 004 000 ecu nået den 14. juni 1991 (¹), og Kommissionen fik forelagt en anmodning om genindførelse af den normale told fra en medlemsstat den 2. august 1991. Proceduren i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 3831/90 fastsætter en høring af de andre medlemsstater, som har 14 dage til at udtale sig. I betragtning af det foregående er tidsforløbet inden offentliggørelsen af, at den normale told over for Kina genindførtes i EFT nr. L 250 af 7. 9. 1991, korrekt. Hvad angår 1992 anvendes de nuværende ordninger fortsat, indtil GSP-ordningen er blevet fuldstændig omlagt.

Det kan have interesse at gøre opmærksom på, at Kommissionen for nylig (²) har givet meddelelse om indledning af den antidumpingprocedure vedrørende importen af cykler med oprindelse i Taiwan og Den Kinesiske Folkerepublik.

(¹) EFT nr. L 250 af 7. 9. 1991.

(²) EFT nr. C 266 af 12. 10. 1991.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2656/91
af sir James Scott-Hopkins (ED)**

**til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. november 1991)
(92/C 209/33)**

Om: Anvendelse af naturligt udvundne materialer inden for bygge- og anlægsindustrien

Hvilke nye forslag har Kommissionen til hensigt at fremsætte med henblik på at fremme anvendelsen af alternative materialer inden for bygge- og anlægsindustrien i stedet for naturligt udvundne materialer i betragtning af de mange år i det europæiske landskab som følge af sand- og grusudvinding?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(13. maj 1992)**

For så vidt angår stensludning, indeholder direktiv 85/337/EØF (¹) bestemmelser om en vurdering af nogle

projekters virkninger på miljøet, og i denne forbindelse bør alternativer til det foreslåede projekt overvejes. Dette betyder i tilfælde af stenbrydning ikke blot alternative beliggenheder, men alternativer til anvendelse af brydningsmaterialer, f.eks. genanvendelse af gamle byggematerialer eller anvendelse af andre affaldsprodukter.

Eftersom stenbrydning falder ind under direktivets bilag II, kan medlemsstaterne til en vis grad selv afgøre, hvorvidt det er nødvendigt med en vurdering af virkninger for et bestemt projekt. I f.eks. Det Forenede Kongerige ved Kommissionen, at der anvendes en indikativ grænse på 50 ha for sand- og grusværker, og at der for stenbrydning eller lerudvinding tages hensyn til beliggenheden, omfanget og typen af de planlagte aktiviteter når det afgøres, hvorvidt der kræves en vurdering.

(¹) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2732/91
af Anita Pollack (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(21. november 1991)
(92/C 209/34)

Om: Kvinder og Socialfonden

Hvilket talmateriale foreligger der nu for at vise, hvilken andel af Socialfondens midler der anvendes til projekter for kvinder, og hvilken slags projekter er der tale om?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(7. februar 1992)

1. Der gennemføres specifikke foranstaltninger til fordel for kvinder som led i fællesskabsstøtterammerne for de regioner, der henhører under mål nr. 1, samt som led i fællesskabsstøtterammerne for mål nr. 3 og 4. Disse foranstaltninger, der gennemføres på grundlag af retningslinjerne for Den Europæiske Socialfonds tilskud i forbindelse med mål nr. 3 og 4, vedrører uddannelse og genplacering af kvinder, som søger tilbage til arbejdsmarkedet efter længere tids fravær (mål nr. 3), samt placering af kvinder i erhverv, hvor de er stærkt underrepræsenteret (mål nr. 3 og 4).

En analyse af de fællesskabsstøtterammer, der gælder for 1990—1993, viser, at foranstaltningerne til fordel for kvinder samlet beløber sig til 380 mio. ecu svarende til 5% af de samlede flerårige midler, der anvendes til foranstaltninger til bekæmpelse af langtidsledigheden og til beskæftigelsesforanstaltninger for unge (mål nr. 3 og

4), medens de specifikke foranstaltninger til fordel for kvinder kun udgjorde 0,7% af Socialfondens samlede budget i 1986.

Til de 380 mio. ecu skal lægges 120 mio. ecu fra fællesskabsinitiativet NOW (¹), i henhold til hvilket der skal gennemføres beskæftigelsesfremmende projekter og erhvervsuddannelsesforanstaltninger for kvinder. Dette beløb finansieres af Den Europæiske Socialfond med hjælp fra Den Europæiske Regionaludviklingsfond.

2. Efter reformen af strukturfondene godkender Kommissionen udelukkende operationelle programmer, der omfatter tilskudsberettigede foranstaltninger, der indgår i et prioriteret hovedfelt, der er foreslået af medlemsstaterne. Disse operationelle programmer indeholder ikke nærmere oplysninger om de projekter, medlemsstaterne har udvalgt.

For at få konkrete oplysninger om disse projekters indhold er Kommissionen ved at lave en evalueringundersøgelse af kvindernes kvalitative og kvantitative deltagelse i alle de foranstaltninger, der blev gennemført i 1990. Denne undersøgelse vil gøre det muligt at vurdere, hvilken betydning socialfondstilskuddene har haft for kvindernes situation på arbejdsmarkedet, ligesom den vil være til hjælp, når man skal træffe beslutning om, hvilke foranstaltninger det i fremtiden vil være hensigtsmæssigt at støtte gennem Den Europæiske Socialfond og ikke mindst NOW-initiativet. Resultatet af denne undersøgelse ventes at foreligge inden længe og vil blive meddelt Europa-Parlamentet.

Hvad specielt angår NOW, har Kommissionen indført et særligt system til overvågning og evaluering af projekterne. Derfor vil der foreligge oplysninger om NOW-projekterne, som kan meddeles det ærede medlem, så snart medlemsstaterne har udvalgt de projekter, de ønsker fremmet.

(¹) EFT nr. C 327 af 29. 12. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2762/91
af Barbara Dührkop Dührkop (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(22. november 1991)
(92/C 209/35)

Om: Støtte til projekter — Bevarelse og fremme af Europas arkitektoniske arv

Kommissionen har allerede besluttet, hvilke projekter der skal finansieres under budgetpost B3-2000, støtte til pilotprojekter i forbindelse med bevarelse og fremme af Europas arkitektoniske arv.

Det område, der gælder for 1991 er restauration af monumenter og historiske steder, som har udgjort en arbejdsplads, og som har særlig betydning for den europæiske kulturarv. Det lader til, at man for 1992 fortrinsvis vil antage projekter, som i historiske centre forhøjer værdien af offentlige områder, der indgår i et restaurationsprojekt.

Kommissionen bedes oplyse, hvem der fastlægger disse områder og på grundlag af hvilke kriterier. Desuden bedes den oplyse, om beslutningen herom tages år for år, eller om der allerede findes en liste for de næste to, tre, fire ... år. Kunne Kommissionen i bekræftende fald udlevere denne liste?

For det andet bedes Kommissionen oplyse, om der ved udvælgelse af støtteberettigede projekter foretages en vis ligelig fordeling mellem landene og i givet fald i hvilket forhold samt hvad der er de grundlæggende kriterier for denne udvælgelse. Har man på noget tidspunkt taget hensyn til, om det pågældende sted ligger i et af Fællesskabets mindre gunstigt stillede områder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger**
(24. marts 1992)

Kommissionen vedtog i 1988 med bistand fra personer, der er specialister i bevarelsen af monumenter, en foreløbig liste med fire emner (for 1989—1992), som blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (¹). Formålet var at belyse visse aspekter af bevarelsen af den arkitektoniske kulturarv og mere effektivt udnytte de meget begrænsede budgetmidler.

Man er i øjeblikket ved at udarbejde en emneliste for de kommende år. Den skulle blive godkendt af Kommissionen og offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* i løbet af de nærmeste måneder.

Udvælgelsen af støtteberettigede projekter foretages i samråd med et ekspertudvalg, der er sammensat af 12 (én fra hver medlemsstat) internationalt anerkendte specialister inden for arkitektur, arkæologi eller kunsthistorie.

Udvalget fastlægger udvælgelseskriterierne i overensstemmelse med det emne, der er valgt for det pågældende år. Det bør dog bemærkes, at kvaliteten — i form af et monuments historiske og kulturelle værdi eller den tekniske fremgangsmåde for bevarelsen/restaureringen/genanvendelsen af monumentet — går forud for ethvert hensyn til fordelingen mellem medlemsstaterne eller for kriterier, som benyttes i forbindelse med andre af Kommissionens strukturpolitikker.

(¹) EFT nr. C 308 af 3. 12. 1988.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2766/91
af Mary Banotti (PPE)**
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(22. november 1991)
(92/C 209/36)

Om: Bevilling af fællesskabsmidler til genanvendelse

Kommissionen er ved at udarbejde et udkast til direktiv om generel behandling af affald, hvis formål er at indføre omfattende genanvendelse af indpkningsaffald. I forbindelse med dette direktiv er Kommissionen da indstillet på at bistå medlemsstaterne med at opfylde disse mål ved at yde økonomisk bistand til genanvendelsesprojekter (glas, papir osv.) i medlemsstaterne.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**
(13. maj 1992)

I udkastet til forslaget til Rådets direktiv om emballage og emballageaffald er der fastsat målsætninger for genvinding, og navnlig genanvendelse af emballageaffald. Det bør tages i betragtning, at dette udkast i øjeblikket er et arbejdsdokument og som sådant under behandling i Kommissionens berørte tjenestegrene.

For så vidt angår støtte til nationale og/eller lokale tiltag vil Kommissionen kun samfinansiere forsknings- og demonstrationsprojekter i forbindelse med programmerne for finansiel støtte.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2771/91
af Mary Banotti (PPE)**
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(22. november 1991)
(92/C 209/37)

Om: Miljømæssigt følsomme områder

Har Kommissionen udpeget de vigtige fugleområder, der bedst egner sig til at få prædikatet »miljømæssigt følsomme områder« som beskrevet i artikel 19 i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 (¹)?

Hvorvidt er Kommissionen under sine drøftelser med medlemsstaterne nået til enighed om disse områder og hvilke områder i Irland vil blive udpeget som miljømæssigt følsomme?

(¹) EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(13. maj 1992)

Kommissionen skal oplyse det ærede medlem om, at i henhold til artikel 19 i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85, senest ændret ved artikel 21 i Rådets forordning (EØF) nr. 2328/91⁽¹⁾, er det medlemsstaterne der skal udpege miljømæssigt følsomme områder. Irland har for nylig udpeget to områder som miljømæssigt følsomme områder: Slieve Blooms og Slyne Head — disse to områder omfatter ikke vigtige fugleområder.

(¹) EFT nr. L 218 af 6. 8. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2777/91

af Mary Banotti (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. november 1991)

(92/C 209/38)

Om: Manglende konkurrence inden for bilsektoren og konsekvenserne heraf for forbrugerne

1. Kan Kommissionen oplyse, hvorfor der fortsat ikke er givet svar på følgende officielle klager:

- officiel klage, indgivet i januar 1990 af kontoret for de europæiske forbrugerorganisationer, BEUC, om bilsektorens manglende overholdelse af forordning (EØF) nr. 123/85⁽¹⁾
- officiel klage, indgivet i fællesskab i september 1991 af BEUC og to britiske forbrugerorganisationer (National Consumer Council og Consumers' Association) om en indbyrdes aftale mellem bilindustriens parter, hvorved den japanske bilindustri's andel i det britiske marked indskrænkes til 11 %?

2. Kan Kommissionen oplyse, hvornår der kan forventes et svar på disse klager og give et foreløbigt indblik i svarenes indhold?

(¹) EFT nr. L 15 af 18. 1. 1985, s. 16.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan**

(14. april 1992)

1. På baggrund af klagen fra BEUC (Kontoret for De Europæiske Forbrugerorganisationer) indledte Kommissionen i april i år en undersøgelse af prisforskellene på biler i EF. Undersøgelsen befinder sig i dag i afslutningsfasen. Kommissionen er i færd med at gennemgå de omfattende data, der er blevet indsamlet, og forberede sin stillingtagen til de foranstaltninger, der måtte være nødvendige i lyset af undersøgelsesresultaterne.

Med hensyn til BEUC's klage fra september 1991 angående kvoter for import af japanske biler til det britiske marked vil det ærede medlem uden tvivl være bekendt med den nyligt indgåede aftale mellem Japan og EF vedrørende importen af japanske biler til Fællesskabet. Denne aftale indebærer en ophævelse af alle nationale restriktioner fra og med senest den 1. januar 1993 ledsaget af en overgangsperiode, i løbet af hvilken bilproducenterne i EF skal have mulighed for at tilpasse sin konkurrenceevne til et passende internationalt niveau.

2. Kommissionen forventer at offentliggøre sine svar på begge klager i løbet af de kommende måneder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2787/91

af Freddy Blak (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. november 1991)

(92/C 209/39)

Om: Indsats for formindsket tobaksforbrug

En engelsk undersøgelse har for nylig vist, at 25 % af alle dødsfald i EF blandt personer mellem 35 og 60 år kan sættes i forbindelse med tobaksrygning. Kommissionen bedes derfor redegøre for, hvilke initiativer man vil iværksætte for at formindske forbruget af tobak. Kampagner i TV koster mange penge, men det gør behandlingen af tobaksafhængige sygdomme også. Altså: Hvad vil Kommissionen gøre, og hvor store ressourcer vil der blive afsat til det?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2788/91

af Freddy Blak og Kirsten Jensen (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. november 1991)

(92/C 209/40)

Om: Dødsfald blandt alkoholikere og rygere

Hvad har Kommissionen gjort de sidste tolv måneder for at nedbringe de 30 000 dødsfald blandt alkoholikere og 220 000 dødsfald blandt rygere inden for Det Europæiske Fællesskab?

**Samlet svar afgivet
på Kommissionens vegne af Vasso Papandreou
på skriftlig forespørgsel nr. 2787/91 og nr. 2788/91**

(9. april 1992)

I Kommissionens program »En europæisk indsats mod kræft« prioriteres forebyggelsen af tobaksmisbrug højt. Begge handlingsplaner (1987—1989 og 1990—1994)

omhandler flere foranstaltninger, der har til formål at nedsætte tobaksforbruget, især blandt unge.

Med henblik på gennemførelsen af det indre marked har Kommissionen således allerede forelagt flere forslag til bestemmelser, som Rådet har vedtaget.

- direktiv 89/622/EØF ⁽¹⁾, der indeholder bestemmelser om, at cigaretpakninger skal mærkes med advarsler om, at tobak skader sundheden
- direktiv 90/239/EØF ⁽²⁾ om nedsættelse af tjæreindholdet i cigaretter
- Rådets resolution 89/C 189/01 ⁽³⁾ blev vedtaget den 18. juli 1989. Heri opfordres medlemsstaterne til at forbyde rygning i lokaler med offentlig adgang.

Kommissionen har ligeledes forelagt et forslag til direktiv om forbud mod tobaksreklamer. Et andet direktivforslag om ændring af direktiv 89/622/EØF er i øjeblikket til behandling. Det tager sigte på at udvide bestemmelserne om sundhedsmæssige advarsler til også at gælde for andre tobaksvarer end cigaretter.

Herudover yder Kommissionen, stadig inden for rammerne af programmet »En europæisk indsats mod kræft« finansiell støtte til tobaksforebyggelsesforanstaltninger, der gennemføres af ikke-statslige organisationer i medlemsstaterne. Organisationerne har deres eget kontor (BASP) til koordinering af deres aktiviteter.

Formålet med disse forslag til retsfor skrifter er ligesom med de andre foranstaltninger mod rygning, som Kommissionen har gennemført, gennem sundhedsundervisningen i skolerne især at nå ud til de unge.

Siden efteråret 1990 har Kommissionen i forlængelse af Rådets resolution 86/C 184/02 ⁽⁴⁾ om alkoholmisbrug og Rådets resolution 89/C 3/01 ⁽⁵⁾ om sundhedsundervisningen i skolerne igangsat og/eller ydet støtte til følgende:

- foranstaltninger med henblik på undervisning i sundhed og uddannelse af lærere:
  - pilotprojekter
  - udarbejdelse af en europæisk håndbog for lærere
  - seminarer, sommerkurser og foredrag
- en fællesskabskampagne om spirituskørsel, gennemført i samarbejde med »Alliance Internationale de Tourisme«: 4 mio. eksemplarer af en brochure med oplysninger om alkoholforbrug, »Beslut dig før det første glas«, er blevet uddelt til bilturister i Fællesskabet
- europæiske initiativer taget af selvhjælpsgrupper og ikke-statslige organisationer, der arbejder for forebyggelse af stof- og alkoholmisbrug

- drøftelser med spiritusproducenterne og arbejdsmarkedets parter om alkoholisme på arbejdspladsen
- sundhedsvæsenets udgifter som følge af alkoholisme.

⁽¹⁾ EFT nr. L 359 af 8. 12. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 137 af 30. 5. 1990.

⁽³⁾ EFT nr. C 189 af 26. 7. 1989.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 184 af 23. 7. 1986.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 3 af 5. 1. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2791/91 af Bernhard Sälzer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. november 1991)

(92/C 209/41)

Om: Personalestrukturen i GD XIII

Hvorledes har antallet af medarbejdere i GD XIII i Kommissionen udviklet sig fra 1982 til 1990 for så vidt angår fastansatte og midlertidigt ansatte?

Hvorledes er medarbejderne i GD XIII fordelt på de enkelte nationaliteter dels som helhed dels inden for de forskellige lønklasser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Filippo Maria Pandolfi

(12. maj 1992)

Nedenfor er anført svarene på det ærede medlems forespørgsel vedrørende perioden 1986 til 1990. GD XIII blev oprettet i 1986. Det var en fusion af det tidligere Generaldirektorat XIII i Luxembourg benævnt »Informationsmarkedet og Innovation«, der ikke havde de samme opgaver som det nuværende generaldirektorat, og en »Task-force for Informationsteknologi og Telekommunikation«, der blev oprettet i 1983.

Udviklingen i GD XIII's vedtægtsmæssige personale Stillinger der er godkendt i budgettet

	1986	1987	1988	1989	1990
Fastansatte	230	251	271	300	327
Midlertidigt ansatte	132	231	298	347	412

For så vidt angår fordeling efter nationalitet, tilstræber Kommissionen en ligelig fordeling. Oplysningerne herom

meddeles hvert år Europa-Parlamentet i forbindelse med budgetproceduren (bilag til dokumentet »Begrundelse for de nye stillinger, der anmodes om«).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2799/91

af Paul Staes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. november 1991)

(92/C 209/42)

Om: Hviletid for førere af køretøjer i godstransport

Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85⁽¹⁾ indeholder bestemmelser om køre- og hviletider for førere af køretøjer i godstransport. Den 29. november 1988 offentliggjordes endvidere direktiv 88/599/EØF af 28. november 1988 om standardkontrolprocedurer⁽²⁾ vedrørende ovennævnte direktiv.

I praksis går det ud på, at hviletiden nedsættes til otte timer i stedet for 14 timer pr. døgn.

Der findes endnu ikke en ensartet kontrolprocedure på fællesskabsplan.

1. Er Kommissionen enig i, at det ville være bedre at lade det afsnit i artikel 8 udgå, som vedrører opdeling af hviletiden, fordi det er grunden til omfattende misbrug fra arbejdstagernes side?
2. Har Kommissionen kendskab til, at det pågældende direktiv stadig ikke er blevet gennemført i Belgien, og hvilke skridt agter den at tage i den anledning?

⁽¹⁾ EFT nr. L 370 af 31. 12. 1985, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 325 af 29. 11. 1988, s. 55.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert (S)**

(29. april 1992)

1. I henhold til artikel 8 i forordning (EØF) nr. 3820/85 kan den daglige hviletid på visse betingelser nedsættes til mindst ni sammenhængende timer i stedet for elleve sammenhængende timer. Ganske vist tillades det i samme artikel føreren at opdele den daglige hviletid i to eller tre adskilte perioder, hvoraf den ene skal være på mindst otte sammenhængende timer på betingelse af, at den minimale hviletid udvides til tolv timer. I hvert fald pålægger den nævnte forordning ikke en daglig hviletid på 14 timer som anført af det ærede medlem. Kommissionen råder i øjeblikket ikke over beviser på, at opdelingen giver grund til større misbrug, men er rede til at gennemgå alle oplysninger, der går i den retning.

2. For så vidt angår gennemførelsen af direktiv 88/599/EØF om standardkontrolprocedurer i den belgiske interne ret, er Kommissionen klar over, at der endnu

ikke er truffet nogen nationale gennemførelsesforanstaltninger i Belgien, selv om de foreskrevne kontroller er blevet tilrettelagt i dette land, og resultaterne er meddelt Kommissionen. Den 26. juni 1991 besluttede Kommissionen derfor at indbringe sagen for Domstolen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2804/91

af Alan Donnelly (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. december 1991)

(92/C 209/43)

Om: EF-ret og national lovgivning

Mener Kommissionen, at Domstolens afgørelse i sag nr. C-106/89 Marleasing mod La Comercial Internacional de Alimentación betyder, at en medlemsstats manglende gennemførelse af et direktiv i den nationale lovgivning inden for den fastsatte frist fremover er uden betydning for muligheden for at håndhæve de rettigheder og forpligtelser, der følger af direktivet, i den pågældende medlemsstat? Vil Kommissionen i bekræftende fald alligevel fortsætte med at anlægge sag ved Domstolen mod medlemsstater, der undlader at omsætte direktiver i national lovgivning?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors**

(31. marts 1992)

Domstolen fastslog i sin dom af 13. november 1990 i sag C-106/89 (»Marleasing«), at det påhviler en national retsinstant at fortolke national lovgivning på grundlag af et EF-direktivs ordlyd og formål. Denne dom blev afsagt i en strid mellem to privatpersoner vedrørende fortolkningen af et direktiv, som ikke var blevet gennemført i national ret.

Direktiver tillægges dog ikke dermed »horisontal« virkning, dvs. privatpersoner kan ikke over for andre privatpersoner uden videre påberåbe sig et direktiv, der ikke er gennemført i national ret, selv om dets bestemmelser er klare, ubetingede og tilstrækkeligt præcise. De pågældende rettigheder sikres derfor i mindre udstrækning end hvis direktivet havde været transformeret til national lovgivning.

Det kan af denne dom dog ingenlunde udledes, at Kommissionen ikke længere skal overvåge, at Traktaten eller den deraf afledte ret, overholdes. Det gælder navnlig tilfælde, hvor medlemsstaterne ikke opfylder forpligtelsen til at gennemføre EF-direktiver i national ret.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2820/91af **Thomas Megahy (S)**til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(5. december 1991)

(92/C 209/44)

Om: Svigagtig deklaration af tøj

Undersøgelser, der gennem det sidste års tid er blevet foretaget af West Yorkshire Trading Standard Service, har afsløret, at 21 % af det tøj, som udbydes til salg i West Yorkshire, bærer en altfor misvisende deklaration med hensyn til uldindholdet. En af hovedårsagerne har vist sig at være, at fabrikanter i Det Forenede Kongerige anvender deklarationer, som italienske fabrikanter, der fremstiller tøj af genbrugsstoffer, har udarbejdet. Er Kommissionen klar over problemet, og har den planer om at løse det?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2821/91af **Thomas Megahy (S)**til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(5. december 1991)

(92/C 209/45)

Om: Svigagtig deklaration af tæpper

Undersøgelser, som West Yorkshire Trading Standards Service har foretaget gennem de sidste tre år, har vist, at varedeklarationen på et ud af tre tæpper importeret fra andre medlemsstater anfører en højere indhold af uld, end tæpperne egentlig har. I lyset af den strenge håndhævelse af fællesskabsbestemmelserne om fiberindhold i Det Forenede Kongerige sættes såvel britiske fabrikanter som ærlige næringsdrivende andre steder i en særdeles ugunstig konkurrencesituation på grund af denne svigagtige praksis. Er Kommissionen bekendt med dette problem, og har den planer om at løse det?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Karel Van Miert**
på skriftlig forespørgsel nr. 2820/91 og nr. 2821/91
(2. april 1992)

Kommissionen er ikke direkte blevet underrettet om de overensstemmelsesforsøg på beklædningsgenstande, som Trading Standard Service foretog sidste år i West Yorkshire. Den er imidlertid klar over, hvad det af det ærede medlem nævnte problem består i.

Kommissionen har allerede svaret på det ærede medlems bemærkninger, navnlig i svar på skriftlig forespørgsel nr. 2499/86 af Seal (¹).

De kriterier og argumenter, der er fremsat i svaret på ovennævnte forespørgsel, gælder stadig.

Det skal derfor bekræftes, at tilfælde med tekstilvarer, der ikke stemmer overens med reglerne i rammedirektiv 71/307/EØF om obligatorisk mærkning af disse varer, i princippet henhører under kontrolmyndighederne i den medlemsstat, hvor de pågældende varer forhandles og er omfattet af de sanktioner, der udtrykkeligt er fastsat i den lovgivning, den pågældende medlemsstat har indført til gennemførelse af ovennævnte direktiv.

Disse bestemmelser gælder ligeledes tilfælde med varer, der ikke er i overensstemmelse, og som er omhandlet i særdirektiver.

Det er derfor i den britiske ret, man må finde løsningen på de tilfælde, der nævnes i denne forespørgsel.

(¹) EFT nr. C 212 af 10. 8. 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2827/91af **Filippo Pierros (PPE)**til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(5. december 1991)

(92/C 209/46)

Om: Sikring af personer, der lider af AIDS, på fællesskabsplan

For nylig undertegnede den franske stat, der var repræsenteret af sundhedsministeren, og Sammenslutningen af Forsikringselskaber i Frankrig, der var repræsenteret af sin formand, en aftale, der giver personer, der lider af AIDS, mulighed for at forsikre sig under visse betingelser. Dette er en god begyndelse og bør tjene som eksempel til efterfølgelse i resten af verden.

Kommissionen har tidligere beskæftiget sig med spørgsmålet om AIDS-syges forsikring, dog uden at nå frem til nogen afgørelse. Det franske eksempel giver nu Kommissionen en ny lejlighed til at få undersøgt problemet og få formuleret en mere europæisk lovgivning på fællesskabsplan, hvilket ikke kun er dikteret af humanitære grunde, men tillige af viljen til en harmonisering af bestemmelser om social sikring i EF. Hvad synes Kommissionen om dette, og hvilke foranstaltninger agter den at træffe?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Vasso Papandreou**

(13. marts 1992)

Kommissionen påskønner ethvert initiativ, der tager sigte på at give personer, der lider af AIDS, en bedre social

sikring. Den skal i den forbindelse minde om artikel 10 i Fællesskabspagten om Arbejdstagernes Grundlæggende Arbejdsmarkeds-mæssige og Sociale Rettigheder, hvorefter enhver arbejdstager i Det Europæiske Fællesskab har ret til en passende social beskyttelse.

Kommissionen har imidlertid ikke planer om at foreslå forskrifter, der pålægger medlemsstaterne en bestemt adfærd i forbindelse med social beskyttelse af og godtgørelse til de personer, der lider af AIDS. Ifølge traktaterne har EF på området social sikring kun meget begrænsede beføjelser, som hovedsagelig består i at fremme et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne. EF lægger imidlertid stor vægt på princippet om ikke-forskelsbehandling af AIDS-ramte og støtter den sociale integration af disse personer.

Kommissionen har fornylig fremlagt to forslag til Rådets henstilling, hvoraf det ene vedrører fælles kriterier for, hvad der forstås ved tilstrækkelige midler og ydelser i forbindelse med de sociale sikringsordninger, og det andet samordningen af mål og politikker på området social sikring. I disse to forslag opfordres medlemsstaterne til at sørge for en passende social beskyttelse i overensstemmelse med bestemmelserne i Fællesskabspagten. Det påhviler helt og holdent medlemsstaterne at tilrettelægge og finansiere de nationale sociale sikringsordninger, og disse aspekter skal ikke harmoniseres på fællesskabsplan. Kommissionen mener, at de to forslag også vedrører AIDS-ramte.

Efter handlingsplanen inden for rammerne af programmet »Europa mod AIDS«, som Rådet (sundhedsministrene) vedtog den 4. juni 1991, skal de HIV-smittede desuden have bedre oplysninger om de forskellige former for social støtte (aktion 5) og der skal i det omfang det er nødvendigt fremsættes forslag til fællesskabsforanstaltninger med henblik på at hindre forskelsbehandling af HIV-smittede (aktion 9). Kommissionen er ved at iværksætte denne handlingsplan.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2829/91

af Virgílio Pereira (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. december 1991)

(92/C 209/47)

Om: Gennemførelsesbestemmelser til POSEIMA-programmet

Hvornår påtænker Kommissionen at færdiggøre gennemførelsesbestemmelserne til POSEIMA-programmet, der trådte i kraft den 1. juli 1991, således at programmet hurtigst muligt vil kunne føres ud i livet uden de store forsinkelser, som prægede POSEIDOM-programmet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Delors

(10. april 1992)

Kommissionen skal oplyse det ærede medlem om, at den er i færd med at lægge sidste hånd på forslag til Rådet om iværksættelse af POSEIMA.

Forslagene, der er udarbejdet på baggrund af et meget dybtgående arbejde i samarbejde med de portugisiske myndigheder, vil blive fremsendt til Rådet i nærmeste fremtid.

Kommissionens forslag vil naturligvis blive sendt til høring i Europa-Parlamentet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2839/91

af Peter Crampton (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. december 1991)

(92/C 209/48)

Om: Transport af nukleart materiale

Europa-Parlamentet har ofte peget på farerne ved transport af nukleart materiale. Hvad er på denne baggrund Kommissionens opfattelse af transporten af brugte brændselsstave og andet radioaktivt materiale på passagerfærger over Nordsøen mellem Newcastle og Stavanger og fra Hull til Rotterdam?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Antonio Cardoso e Cunha

(5. maj 1992)

Hvad angår transport af brugte brændselselementer, henvises det ærede medlem til de svar, Kommissionen har afgivet på skriftlig forespørgsel nr. 2635/90 af Ernest Glinne⁽¹⁾ og nr. 1544/91 af Llewellyn Smith⁽²⁾.

For så vidt angår transportforanstaltningerne generelt set, forholder det sig ifølge de oplysninger, Kommissionen har modtaget, således, at et passagerskib på ruten mellem Newcastle og Stavanger kun én eneste gang er blevet benyttet til transport af bestrålede nukleare brændselselementer, og at man hertil normalt ville benytte sig af fragtskibe, selv om der ikke findes lovbestemmelser med noget udtrykkeligt krav herom. Færgerne mellem Hull og Rotterdam er aldrig blevet benyttet til transport af bestrålede nukleare brændselselementer.

⁽¹⁾ EFT nr. C 141 af 30. 5. 1991.

⁽²⁾ EFT nr. C 66 af 16. 3. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2846/91
af Peter Crampton (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. december 1991)
(92/C 209/49)

Om: Fiskeri: »ét-netsreglen«

På fiskeriministrenes møde i oktober lykkedes det ikke at nå til enighed om »ét-netsreglen«.

Er Kommissionen enig i, at den manglende indførelse af en sådan regel og undtagelsesbestemmelserne for hvilling åber en yderligere mulighed for, at fiskeribestemmelserne kan overtrædes, og vil tilskynde til øget overbordkastning af kuller og torsk — netop de arter, som skulle beskyttes ved hjælp af disse foranstaltninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(3. april 1992)

Kommissionen ønsker at præcisere, at Rådet (fiskeri) under samlingen den 28. oktober 1991 vedtog betingelserne for undtagelsesfiskeri efter hvilling.

Hvad angår Kommissionens forslag »ét-netsreglen«, enedes man i Rådet om at udskille det fra pakken med tekniske bevarelsesforanstaltninger og behandle det senere i forbindelse med en revision af forordning (EØF) nr. 2241/87 ⁽¹⁾.

Ligesom det ærede parlamentsmedlem finder Kommissionen, at man bør være særdeles opmærksom på problemet med overbordkastning af torsk og kuller og på de konsekvenser, som en sådan praksis kan få for bestandene af disse to arter. Den vil træffe relevante foranstaltninger i så henseende.

⁽¹⁾ EFT nr. L 207 af 29. 7. 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2851/91
af Freddy Blak (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. december 1991)
(92/C 209/50)

Om: Henvisningen til »erga omnes« i arbejdsmarkedsdirektiver

Kommissionen har i artikel 3 i forslaget til direktiv om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser anvendt ⁽¹⁾ udtrykket »erga omnes« om rækkevidden af en kollektiv aftale. Kommissionen bedes redegøre for den præcise betydning af dette begreb. Har det tidligere været anvendt i fællesskabsretten?

Er det Kommissionens hensigt at gøre »erga omnes« til et bærende element i mere af den kommende fællesskabslov-

givning på arbejdsmarkedsområdet? Hvordan vurderer Kommissionen, at fællesskabslovgivning, som begrænser sig til områder, hvor der eksisterer aftaler med en »erga omnes«-virkning, kan bringes i generel funktion i lande, hvor der ikke er tradition for, at aftaler på arbejdsmarkedet ophøjes til lov?

Mener Kommissionen, at en udvikling i medlemsstaterne hen mod »erga omnes«-aftaler på arbejdsmarkedet er ønskelig, og er der tanker i Kommissionen om at tilskynde til eller lovgive på fællesskabsplan for at få medlemslandene til at udvikle arbejdsmarkedsordninger, som omfatter hele brancher?

⁽¹⁾ Dok. KOM(91) 230 endelig udg.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(6. marts 1992)

Ved udtrykket »kollektive overenskomster med erga omnes virkning«, der er anvendt i artikel 3, stk. 1, litra a), i forslaget til Rådets direktiv om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser, skal forstås kollektive overenskomster, som gælder for alle arbejdsgivere og arbejdstagere inden for det pågældende fag eller den pågældende erhvervsgræn.

Udtrykket »erga omnes kollektive aftaler« har ikke været anvendt i tidligere fællesskabsbestemmelser eller direktiver.

Det er ikke hensigten med artikel 3, stk. 1, litra a) at gribe ind i medlemsstaternes overenskomstersystemer og derfor heller ikke at få etableret et grundlæggende princip, der skal anvendes i den kommende fællesskabslovgivning. Lige så lidt er det hensigten at anbefale indgåelsen af »erga omnes kollektive overenskomster« i Fællesskabet eller at påtvinge nogen sådanne overenskomster.

Hensigten er derimod at finde frem til den »kerne« af obligatoriske regler i værtslandene, som skal overholdes af en arbejdsgiver, der udstationerer arbejdstagere med henblik på midlertidig beskæftigelse i dette land. Sådanne obligatoriske regler vedrører de i artikel 3, stk. 1, litra b) opregnede spørgsmål og er indført ved nationale bestemmelser eller i givet fald kollektive overenskomster (eller voldgiftskendelser) af den i artikel 3, stk. 1, litra a) omhandlede slags.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2865/91
af John Cushnahan (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. december 1991)
(92/C 209/51)

Om: Forbrugerbeskyttelse — børns sikkerhed

I lyset af det afgørende spørgsmål om børns sikkerhed og Europa-Parlamentets forslag om at opføre en bevilling på

1992-budgettet på 1 mio. ECU inden for dette område bedes Kommissionen oplyse, om den har nogle konkrete forslag med henblik på at forøge børns sikkerhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(31. marts 1992)

De budgetbevillinger, der skulle bruges til at fremme børnesikkerhed i perioden 1989—1991, blev anvendt til at stimulere og udbrede informationskampagner og andre foranstaltninger, der blev gennemført af forskellige eksterne organisationer (f.eks. familieorganisationer, forbrugerorganisationer og institutioner, der specielt beskæftiger sig med børnesikkerhed). Fordelen ved disse organisationer er, at de er i direkte berøring med børnesikkerhedsproblemer på deres egne områder og således kan koncentrere deres arbejde om særlige problemer, så det bliver mere lønsomt end almindelige oplysningskampagner.

På den nylige konference om »Communicating child safety: European approaches to accident prevention campaigns« (børnesikkerhedskommunikation og europæiske angrebsvinkler til ulykkesforebyggende kampagner), der fandt sted i Bruxelles den 4. og 5. november 1991, blev der udvekslet erfaringer, der bekræftede, at det i dette tilfælde var rigtigt at anvende nærhedsprincippet, og alle deltagere understregede, at det var nødvendigt, og at de var interesseret i at fortsætte denne indsats.

På grund af disse meget positive og opmuntrende resultater vil Kommissionen anvende den ene mio. ecu, der indgår i 1992-budgettet, til støtte til de organisationer, der kan påvise, at de har forslag til foranstaltninger, der klart vil have gavn af yderligere økonomisk støtte.

Kommissionen mener, at de budgetbevillinger, som det ærede medlem henviser til, anvendt på denne måde bedst supplerer de lovgivningsforanstaltninger, som Kommissionen i de seneste år har foreslået med sigte på børnesikkerhed, såsom legetøjsdirektivet.

stilles betydelige beløb som sikkerhed for sådanne pakker, og dette vil lægge en uacceptabel økonomisk byrde især på ejerne af mindre hoteller og pensionater. Hvad foreslår Kommissionen for at råde bod på denne situation, som i modsat fald vil medføre lukning af mange småhoteller o.lign.?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(31. marts 1992)

I henhold til direktiv 90/314/EØF⁽¹⁾ om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure, dækker begrebet »pakkerejse« en på forhånd fastlagt kombination af mindst to af følgende elementer: transport, indkvartering og andre turismæssige ydelser, som udgør en væsentlig del af pakkerejsen, men som ikke er direkte knyttet til transport eller indkvartering, og indebærer desuden, at ydelsen har en varighed på over 24 timer eller omfatter en overnatning.

»Rejsearrangør« er den person, der jævnligt arrangerer pakkerejser og sælger eller udbyder disse til salg enten direkte eller gennem en formidler.

»Formidler« er en person, der sælger eller udbyder en pakkerejse tilrettelagt af rejsearrangøren til salg.

På denne juridiske baggrund og i betragtning af det ærede medlems oplysninger kan Kommissionen ikke se, hvilke økonomiske byrder der lægges på ejerne af mindre hoteller og pensionater.

Men hvis der på Isle of Wight specielt gør sig det forhold gældende, at hotelejere arrangerer eller tilbyder besøgende både indkvartering og befordring, er situationen naturligvis en anden. I så fald bedes det ærede medlem give nærmere oplysninger om forholdene. Under alle omstændigheder skal det understreges, at forholdet mellem »rejsearrangør« og »formidler« på den ene side og hotelejere på den anden side fortsat reguleres af de nationale love og derfor ikke falder ind under direktivet om pakkerejser.

(¹) EFT nr. L 158 af 23. 6. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2887/91

af Richard Simmonds (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. december 1991)

(92/C 209/52)

Om: Direktivet om pakkerejser

Isle of Wights økonomi er i høj grad afhængig af turistindtægter, og branchen må tilbyde »pakker«, som inkluderer prisen på ophold og færgeoverfarten til øen. I henhold til fællesskabsdirektivet om pakkerejser skal der

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2921/91

af Carmen Díez de Rivera Icaza (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. december 1991)

(92/C 209/53)

Om: Holdningen til energibesparelse i Berlaymont-bygningen

Kan Kommissionen på baggrund af, at lyset både dag og nat samt på søn- og helligdage er tændt i Berlaymont-

bygningen, oplyse, om det er denne form for energibesparelse og -udnyttelse, den går ind for, eller om der måske findes en af mig ukendt tungtvejende grund hertil?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha**

(16. marts 1992)

De tekniske afdelinger, der fører tilsyn med og vedligeholder Kommissionens bygninger, skal samtidig sørge for, at der ikke spildes energi. Under normale omstændigheder afbrydes strømmen derfor på fridage og om natten i alle Kommissionens bygninger, dog ikke hvis strømforsyningen er nødvendig af hensyn til arbejdet i Kommissionens tjenestegrene.

Eftersom Berlaymont-bygningen huser de centrale dele af Kommissionen, er den meget ofte oplyst både om natten og i weekenderne. Dette skyldes weekend- eller aftenvagter, uopsætteligt arbejde, som skal færdiggøres i kabinetterne, og de generaldirektorater, der befinder sig i denne bygning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2923/91

af Rolf Linkohr (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. december 1991)

(92/C 209/54)

Om: Placering af en losseplads på øen Zakynthos (Grækenland, Det Ioniske Hav) — Anvendelse af bevillinger fra MEDSPA-programmet

Myndighederne på øen Zakynthos (vestlig for Peloponnes) har vedtaget at indrette en losseplads ved Skopos Kalamaki. Stranden Kalamiki er på grund af sin altoverskyggende betydning som rugested for havskildpadden Caretta Caretta blevet naturfredningsområde. Den planlagte losseplads skal anlægges som kystbeskyttelse. Anlæggelsen skal bl.a. ske ved hjælp af midler fra MEDSPA-programmet.

1. Har myndighederne på øen Zakynthos efter Kommissionens opfattelse i tilstrækkelig grad taget hensyn til miljøet?
2. Skal støtte af projektet med midler fra MEDSPA i givet fald undersøges?
3. Ved Kommissionen, om dette projekt er blevet undersøgt med henblik på sin miljøvenlighed eller om en sådan undersøgelse er under forberedelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(14. maj 1992)

Såfremt der gives tilladelse til deponering af farlige stoffer på den pågældende losseplads, skal projektet for etablering af denne kunne opfylde kravene i forbindelse med en forundersøgelse til vurdering af virkningerne for det omgivende miljø i overensstemmelse med Rådets direktiv 85/337/EØF⁽¹⁾.

Ved anmodningen om tilladelse hertil som krævet i henhold til Rådets direktiv 78/319/EØF⁽²⁾, skal den offentlighed, der berøres heraf, have mulighed for at konsultere resultaterne af denne undersøgelse og tilkendegive deres meninger herom, inden der evt. gives tilladelse til projektet. Myndighederne på Zakynthos vil få pålagt ansvaret med hensyn til at fastsætte de nærmere fremgangsmåder for indhentning af disse oplysninger og konsultation heraf. Desuden kræves det i henhold til Rådets direktiv 91/156/EØF⁽³⁾ og 78/319/EØF, hhv. i artikel 4 og 5 i disse, at bortskaffelsen af det pågældende affald ikke må få indflydelse på menneskers sundhed eller have skadelig indvirkning på miljøet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

⁽²⁾ EFT nr. L 84 af 31. 3. 1978, s. 43.

⁽³⁾ EFT nr. L 78 af 26. 3. 1991, s. 32.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2941/91

af François Musso (RDE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. december 1991)

(92/C 209/55)

Om: De Integrerede Middelhavsprogrammer til Italien

Kan Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af Middelhavsprogrammerne i de forskellige regioner i det centrale Italien (Toscana, Umbria og Le Marche), som er ramt af betydelige forsinkelser, oplyse følgende for hvert enkelt år og nøje angive Fællesskabets finansieringskilder (strukturfonde og særlig konto for IMP):

1. Det foreløbige beløb, Fællesskabet har bevilget som finansieringstranche?
2. De gennemførte forpligtelser?
3. De afholdte betalinger?

Kan Kommissionen ligeledes oplyse, hvilke foranstaltninger, den agter at træffe for at afhjælpe forsinkelserne i udnyttelsen af den bevilgede finansieringsstøtte?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(26. marts 1992)

1. De seneste oplysninger om gennemførelsen af IMP til Toscana, Umbria og Le Marche, er gengivet nedenfor:

IMP Toscana

(mio. ecu)

	Program pr. 31. 12. 1990	Forpligtelser pr. 31. 10. 1991	% af programmet	Betaling pr. 31. 10. 1991	% af programmet
EUGFL	35,5	49,7	140	42,3	119
ESF	17,1	6,0	35	5,0	29
L. 551	89,4	39,1	44	27,4	31
I alt	142,0	94,8	67	74,7	53

IMP Umbris

(mio. ecu)

	Program pr. 31. 12. 1990	Forpligtelser pr. 31. 10. 1991	% af programmet	Betaling pr. 31. 10. 1991	% af programmet
EUGFL	42,1	16,9	40	10,0	24
ESF	10,6	4,6	44	3,9	37
L. 551	53,4	19,5	37	11,7	22
I alt	106,1	41,0	39	25,6	24

IMP Le Marche

(mio. ecu)

	Program pr. 31. 12. 1990	Forpligtelser pr. 31. 10. 1991	% af programmet	Betaling pr. 31. 10. 1991	% af programmet
EUGFL	29,8	31,4	105	14,0	47
ESF	6,1	3,6	59	2,0	33
L. 551	45,8	26,2	57	30,0	66
I alt	81,7	61,2	75	46,0	56

2. Som led i partnerskabet og navnlig i de forskellige regionale tilsynsudvalg forsikrer Kommissionen sig om, at der træffes alle forholdsregler til et normalt forløb af programmerne og en optimal udnyttelse af Fællesskabsmidlerne.

Kommissionens nylige vedtagelse af anden fase af de italienske IMP, som også indebærer en revision af programmerne, skulle gøre det muligt at fremskynde iværksættelsen af de fastsatte foranstaltninger (¹).

(¹) Som følge af den ændring af tidsplanerne, der skete ved Kommissionens beslutning af 16. december 1991, hvorved anden fase af de italienske IMP blev ændret.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2943/91

af James Ford (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. december 1991)

(92/C 209/56)

Om: Privatisering af busruter i Storbritannien

Vil Kommissionen venligst udtale sig om spørgsmålene i vedlagte brev fra en vælger i Manchester. Den bedes for

det første tage stilling til vælgerens påstande om, at den britiske transportminister viger uden om behovet for en undersøgelse af det offentlige transportsystem i Det Forenede Kongerige, og for det andet tage stilling til spørgsmålet om det europæiske perspektiv, når det gælder privatisering, og den britiske politik generelt, når det gælder offentlig transport.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(4. juni 1992)

Kommissionen har gennemgået de fakta, der er nævnt af det ærede medlem og anført i bilaget til hans spørgsmål. Da det drejer sig om bytransportens tilrettelæggelse og kvalitet, har Kommissionen ikke udtalt sig på dette område. I forbindelse med hvidbogen om den fremtidige fælles transportpolitik, som Kommissionens tjenestegrene er ved at udarbejde i øjeblikket, vil dette særlige aspekt inden for transport blive gennemgået med henblik på at fastlægge Kommissionens eventuelle rolle i fremtiden.

I denne sammenhæng vil subsidiaritetsprincippet — som fastlagt i Unionstraktaten — blive overholdt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2949/91
af Arturo Escuder Croft (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(9. december 1991)
(92/C 209/57)

Om: Investeringer under de integrerede udviklingsforanstaltninger på La Gomera

Hvor store investeringer er der indtil den 30. juni 1991 reelt foretaget på øen La Gomera i forbindelse med

Fællesskabets gennemførelse af sine integrerede udviklingsforanstaltninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(6. marts 1992)

Gennemførelsesgraden for de offentlige investeringer under det integrerede operationelle program for La Gomera var pr. 30. juni 1991 ⁽¹⁾ følgende:

(mio. pta.)

	1989—1990 ⁽¹⁾			1991		
	Planlagt	Gennemført	%	Planlagt	Gennemført	%
EFRU	863,96	872,12	100,94	3 001,44	506,75	16,88
ESF	124,618	11,475	9,21	180,637	6,002	3,32
EUGFL, Udviklingssektionen	130,2	128,7	98,84	489,6	35,9	7,33

⁽¹⁾ For ESF: 1990.

Gennemførelsesgraden er blevet bestemt af fristerne for følgende foranstaltningers gennemførelse:

(mio. pta.)

	Beløb planlagt for 1991
Anlæggelse, forbedring og udvidelse af havne	200
Anlæggelse af lufthavnen	900
Anlæggelse af en helikopterlufthavn og en busstation	30
Handelscenter	88
Håndværkscenter	33
Nyindretning af bygninger	40
Net for drikkevand og vand til rensning	297

De spanske myndigheder forelagde i midten af december en omprogrammering, der formindsker det beløb, der var planlagt for 1991, således at de nye referencebeløb bliver følgende:

(mio. pta.)

EFRU	1 510
EUGFL, Udviklingssektionen	227
ESF	117
	1 854

⁽¹⁾ For ESF og EUGFL: 31. 7. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2951/91
af Arturo Escuder Croft (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(9. december 1991)
(92/C 209/58)

Om: EFRU-betalinger i 1990 og 1991

Ifølge det spanske økonomi- og finansministerium beløb EFRU-betalingerne til projekter på De Kanariske Øer sig i 1990 til 31 860 500 ecu.

Hvilke projekter er disse bevillinger gået til i 1990?

Hvilke projekter er indtil nu blevet godkendt for 1991 på De Kanariske Øer, og hvilke beløb er der tale om?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(9. marts 1992)

EFRU-betalingerne i 1990 til interventioner på De Kanariske Øer var på i alt 53,183 mio. ecu, hvortil kommer udbetalinger i pesetas på 1 641,2 mio. pta.

a) Betalingerne i ecu svarer til de to første forskud på IOP La Gomera og første forskud på OP Canarias samt diverse udbetalinger til bestemte projekter, nemlig:

- vandrensningsanlæg i Las Palmas
- motorvej Las Palmas—Arguineguin
- retablering af turistområdet Las Canteras.

b) Betalingerne i pesetas svarer til foreløbige eller endelige udbetalinger til noget ældre projekter vedrørende erhvervelse af ti fly til transport mellem øerne, afmærkning af en lufthavn på Tenerifa, retablering af strandbredden Bajamar (La Palma), motorvejen La Palma—Maspalomas og vejarbejder på vejene C-822 og GC-700.

På det andet spørgsmål kan svares, at der i 1991 blev godkendt et projekt på De Kanariske Øer med henblik på opførelse af to varmekraftaggregater på 80 MW. De samlede omkostninger ved dette projekt er 366,8 mio. ecu, og EFRU giver et tilskud hertil på 108,6 mio. ecu.

Endvidere er der blevet vedtaget et operationelt program som led i EF-initiativet REGIS med samlede omkostninger på 238,4 mio. ecu, hvoraf 61,5 mio. ecu afholdes af EFRU.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2955/91

af Sotiris Kostopoulos (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. januar 1992)

(92/C 209/59)

Om: Nødvendigheden af at beskytte personer, der arbejder i natlige forlystelsesetablissemeter

Den græske regering vedtog for nylig at frigive åbningstiderne for natlige forlystelsesetablissemeter. Ifølge deres fagforeninger overlades disse arbejdstagere ved denne frigivelse dog fuldstændigt til arbejdsgivernes forgodtbefindende, idet de kun ved, hvad tid de skal møde på arbejdspladsen, men ikke hvornår de må forlade den. Hvorledes agter Kommissionen at beskytte de personer, der arbejder i natlige forlystelsesetablissemeter imod eventuelle overgreb fra arbejdsgivernes side?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(25. marts 1992)

I overensstemmelse med Rådets direktiv 91/533/EØF af 14. oktober 1991 om arbejdsgiverens pligt til at underrette arbejdstageren om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet (¹), skal arbejdsgiveren skriftligt give arbejdstageren oplysning om de væsentlige punkter i arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet,

herunder »længden af arbejdstagerens normale arbejdsdag eller normale ugentlige arbejdstid«. Medlemsstaterne skal gennemføre direktivet senest den 30. juni 1993.

Yderligere foreslår Kommissionen i sit forslag til direktiv om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstid (²), at den normale arbejdstid for natarbejde skal begrænses til gennemsnitlig otte timer inden for en 24 timers periode.

Det er Kommissionens håb, at disse bestemmelser under ét vil løse de problemer, som det ærede medlem omtaler.

(¹) EFT nr. L 288 af 18. 10. 1991.

(²) EFT nr. C 254 af 9. 10. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2983/91

af Karla Peijs (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. januar 1992)

(92/C 209/60)

Om: De fremtidige forbindelser med Amerikas Forenede Stater på stålområdet

EF's eksport af stålprodukter til De Forenede Stater er i medfør af den europæisk-amerikanske stålaftale fra 1989 underlagt frivillige mængdemæssige begrænsninger. Denne stålaftale udløber ved udgangen af marts 1992. I den ledsagende bilaterale konsensuserklæring om stål har Fællesskabet og De Forenede Stater aftalt, at de ved udgangen af marts 1992 vil afskaffe alle kvantitative importbegrænsninger både over for hinanden indbyrdes og over for tredjelande. I den amerikanske publikation Metal Bulletin er der regelmæssige beretninger om en ihærdig kampagne, som de amerikanske stålproducenter fører mod ophævelsen af det amerikanske VRA-system for stålprodukter, og om truslen for omfattende dumpingklager mod udenlandske producenter.

1. Hvad er eksportværdien af EF's nuværende ståleksport til De Forenede Stater? Hvor stor en værdiandel tegner denne eksport sig for af EF's samlede eksport til De Forenede Stater?
2. Forventer Kommissionen, at adgangen til det amerikanske stålmarked vil blive fuldstændig liberaliseret pr. 1. april 1992?
3. Vil ovennævnte importliberalisering af det amerikanske stålmarked pr. 1. april 1992 også komme til at gælde for østeuropæiske lande?
4. Hvad påtænker Kommissionen at gøre for at hindre, at de amerikanske stålproducenter lige som i 1982 igen

indleder en stålkrig med dumpingklager i hundredvis og krav om udligningstold?

5. Hvad er Kommissionens holdning til forslaget fra den europæiske stålindustri's brancheorganisation (Eurofer) fra juli 1990 om i GATT-regi at nå frem til en multilateral stålaf-tale?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(3. marts 1992)

1. I 1990 eksporterede EF stålprodukter til USA for et samlet beløb på 2,434 mia. ecu, hvilket svarede til 3,2 % af den samlede værdi af hele EF's eksport til USA i samme tidsrum.

2. Ifølge arrangementet ⁽¹⁾, der blev indgået mellem EF og USA ved udgangen af 1989, skulle de eksportbegrænsende foranstaltninger, der udløber den 31. marts 1992 være »slutfasen for sådanne begrænsninger for sådan eksport«. Alligevel medfører ophøret af disse kvantitative restriktioner ikke en fuldstændig liberalisering af stålhandelen med USA, da der fortsat er amerikanske lovbestemmelser i kraft, som rummer en lang række handelsbarrierer ⁽²⁾.

3. I den bilaterale konsensus ⁽³⁾, der opnåedes mellem EF og USA på samme tidspunkt som ovennævnte arrangement, hedder det, at »USA og EF er enige om inden den 31. marts 1992 gradvis at afvikle alle stålarrangementer om frivillig eksportbegrænsning, der er indgået med tredjelande«. Således forventes ophøret af de kvantitative restriktioner at få virkning for samtlige handelspartnere og hermed altså også for landene i Østeuropa.

4. Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater har forpligtet sig til at samarbejde med henblik på at nå frem til en multilateral aftale, hvis væsentligste mål er at få fjernet alle barrierer af toldmæssig og ikke-toldmæssig art, styrke disciplinen med hensyn til statsstøtte (efter EKSF-modellen), indføre en effektiv og gennemsigtig mekanisme til bilæggelse af tvister, samt nedsætte en multilateral gruppe, der har tilstrækkelige beføjelser og tilstrækkelig sagkundskab til at analysere problemer og finde frem til hensigtsmæssige løsninger. Kommissionen gør en aktiv indsats for at få bragt en sådan multilateral stålaf-tale (MSA) i stand under GATT's auspicer inden udløbet af de nugældende aftaler om frivillig begrænsning (VRA's). Denne aftale skal rumme en række mekanismer, som begrænser mulighederne for chikane via uberettiget og overdreven brug af handelsmæssige begrænsninger, som man tidligere har været vidne til fra amerikansk side.

5. Kommissionen ser meget positivt på Eurofers hidtidige konstruktive bidrag til debatten om en multilateral

stålaf-tale i år, og den vil fortsat tage hensyn til industriens holdning under de videre forhandlinger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 368 af 18. 12. 1989, s. 101.

⁽²⁾ Jf. hertil Kommissionens rapport om amerikanske handels-hindringer og uretfærdig handelspraksis fra 1991.

⁽³⁾ EFT nr. L 368 af 18. 12. 1989, s. 139.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3019/91

af Maartje van Putten (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. januar 1992)

(92/C 209/61)

Om: EF's mikroprojekter i Zimbabwe

Indtil for nylig var forvaltningen af budgettet for EF's mikroprojekter i Zimbabwe og opfølgningen af disse projekter overdraget til den nederlandske organisation af u-landsfrivillige (Stichting Nederlandse Vrijwilligers, SNV).

Hvilke overvejelser har foranlediget Kommissionen til at afbryde samarbejdet med SNV, som for så vidt bekendt på behørig vis har udført de opgaver, som EF har givet det?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**

(5. juni 1992)

Betingelserne for »Stichting Nederlandse Vrijwilligers« (SNV's) deltagelse i gennemførelsen af mikroprojekterne blev fastlagt i den aftale med gennemførelsesorganet, det zimbabwiske Kontor for Landbrugsudvikling, som blev undertegnet i juni 1990 og i juli 1990 godkendt af Ministeret for Finansielle Anliggender, Økonomisk Planlægning og Udvikling og Kommissionen. Ifølge denne aftale skulle SNV udpege og selv bekoste en leder og tre rådgivere, der skulle tilknyttes hvert enkelt af programmets tre regionalkontorer.

I marts 1991 fandt Zimbabwes kompetente myndigheder imidlertid, at aftalen var utilfredsstillende, og anmodede derfor om, at projektlederen blev trukket tilbage, den nuværende aftale bragt til ophør og at der blev udarbejdet en ny aftale. Senere bekræftede SNV tilbagetrækningen af lederen. Kommissionen efterkom denne anmodning. Kommissionen og de zimbabwiske myndigheder er i øjeblikket i færd med at forhandle om en ny aftale vedrørende mikroprojekternes gennemførelse. Kontrakter om eventuel faglig bistand vil blive indgået i henhold til denne aftale og Lomé-konventionens bestemmelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3027/91af **John Cushnahan (S)**til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(13. januar 1992)

(92/C 209/62)

Om: Kontrol med spille- og totalisatorvirksomhed i Fællesskabet

Hvornår agter Kommissionen at træffe afgørelse om, hvorvidt det indre marked og konkurrencebestemmelserne skal gælde for spille- og totalisatorvirksomhed i Fællesskabet, hvis årlige omsætning skønnes at ligge på over 50 mia. ecu?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(31. marts 1992)

Kommissionen sætter pris på det ærede medlems og andre ærede medlemmers interesse i spørgsmålet om, hvorledes spille- og totalisatorvirksomhed skal behandles i forbindelse med det indre marked. Traktatens principper og bestemmelser angående de fire friheder og konkurrencepolitikken finder direkte anvendelse. De gælder derfor for alle økonomiske og kommercielle aktiviteter i spille- og totalisatorsektoren.

Der er imidlertid tale om et komplekst område med forskellige nationale regler omfattende en række forskellige aktiviteter med en høj kumulativ økonomisk værdi. Kommissionen er ved at indhente oplysninger om denne sektor og de spørgsmål, der skal tages op på fællesskabsplan, gennem sine interne analyser og direkte samråd med de berørte parter og offentlige myndigheder. Dette arbejde gennemføres i flere trin. Kommissionen holdt for nylig høringer i Bruxelles den 16. og 17. december 1991 med alle de ikke-statslige organer og enkeltpersoner, der havde udtrykt interesse for dette område. Kommissionen har til hensigt at følge dette op med samråd med de offentlige myndigheder, der er ansvarlige for regulering og kontrol af disse aktiviteter i medlemsstaterne.

Først på baggrund af de konklusioner, der kan drages på det trin, vil det blive muligt at træffe en beslutning om den mest velegnede procedure, de videre faser i denne procedure samt en passende tidsplan for arbejdet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3074/91af **James Fitzsimons (RDE)**til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(13. januar 1992)

(92/C 209/63)

Om: Effektiv energiuudnyttelse

Trods forholdsvis milde vintre er energiforbruget på boligområdet i Irland i de seneste år steget med 3,25 %.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger der træffes på fællesskabsplan med henblik på at sikre en effektiv energiuudnyttelse på boligområdet, og kan Kommissionen gøre rede for energiuudnyttelsen på boligområdet i hver enkelt medlemsstat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Antonio Cardoso e Cunha

(30. marts 1992)

I SAVE-programmet findes der en række forholdsregler, der tager sigte på en mere rationel energiuudnyttelse inden for boligsektoren. Et direktiv om minimumskrav til energieffektiviteten for varmekedler er allerede blevet drøftet i både Europa-Parlamentet og Ministerrådet og skulle kunne vedtages i maj 1992. Et direktiv om mærkning af elektriske husholdningsapparater drøftes for øjeblikket, og direktiver om energicertificering af bygninger, varmemåling, minimale isoleringsniveauer og periodisk inspektion af varmekedler vil blive forelagt om ganske kort tid. Disse lovgivningsforanstaltninger vil blive suppleret med informationsprogrammer for de enkelte medlemsstater og Fællesskabet under ét og med bestræbelser, der sigter mod at få de offentlige værker til at deltage i bestræbelserne på at opnå en mere effektiv energiuudnyttelse.

Med hensyn til energieffektiviteten inden for boligsektoren i de enkelte medlemsstater findes der ikke noget egentligt mål herfor. Det traditionelle mål for energieffektiviteten er energiintensiteten i det endelige forbrug, og den beregnes ved at dividere det endelige energiforbrug med bruttonationalproduktet. En energiintensitet for boligsektorens vedkommende, beregnet ved at dividere det endelige energiforbrug i boligsektoren med bruttonationalproduktet, ville være yderst misvisende på grund af forskellene i indkomstniveauerne medlemsstaterne imellem.

Energiforbruget inden for boligsektoren har været stigende i de fleste af EF's medlemsstater som følge af en lang række forskellige faktorer, heriblandt befolkningstilvæksten, det større antal boliger, det mindre antal beboere pr. bolig samt især indkomstforhold og lavere energipriser siden olieprisfaldet i 1985/86. Stigningen i energiforbruget i en række medlemsstater, f.eks. 24 % i Irland, 12 % i Italien og 50 % i Portugal i tidsrummet 1980/90, er blevet udlignet af betydelige fald i andre stater, f.eks. i Danmark (33 % i tidsrummet 1980/90) og i Tyskland (8 %) — hvorved der sammenlagt er tale om et fald på to procent i energiforbruget i boligsektoren i EF's tolv medlemsstater under ét i tidsrummet 1980/90.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3075/91
af Joaquim Miranda da Silva og Sérgio Ribeiro (CG)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. januar 1992)

(92/C 209/64)

Om: Påstand om svindel med ESF-midler i Portugal

Der har i de portugisiske medier verseret oplysninger om forskellige tilfælde af misbrug af ESF-midler, der var bevilget til uddannelsesforanstaltninger i Portugal.

Der har netop været forlydender fremme om svindel begået af de lokale myndigheder i Chaves og Botica (Vila Real, Portugal).

På baggrund af de modstridende fortolkninger af EØF-Traktatens artikel 128, stilles følgende spørgsmål:

1. Har Kommissionen kendskab til disse forhold?
2. Hvorledes kan Kommissionen sikre gennemskuelighed og korrekt anvendelse af de EF-midler, der anvendes til faglig uddannelse? Og hvorledes fortolker den EØF-Traktatens artikel 128?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(6. april 1992)

Portugal har i henhold til artikel 7 i Kommissionens beslutning 83/673/EØF⁽¹⁾ vedrørende forvaltningen af Den Europæiske Socialfond underrettet Kommissionen om tilfælde af formodet uregelmæssighed i forbindelse med Fondens forvaltning. I skrivende stund er behandlingen af 328 af disse tilfælde ved at blive afsluttet. I øvrigt har Kommissionen besluttet at anlægge civilt søgsmål i 27 tilfælde.

Kommissionen gør sit til, at de nationale myndigheder forbedrer den faglige uddannelses struktur, specielt for så vidt angår adgangskriterier og finansiering af nye programmer. Kommissionen har endvidere i afgørelse 63/266/EØF⁽²⁾ opstillet almindelige principper for gennemførelse af en fælles politik for faglig uddannelse i henhold til Traktatens artikel 128.

Endelig sikrer Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88⁽³⁾, særlig artikel 23, at Fællesskabets midler anvendes korrekt.

For at gøre anvendelsen af EF's midler mere gennemskuelig har Kommissionen udarbejdet en adfærdskodeks⁽⁴⁾, som medlemsstaterne blev underrettet om den 30. juli 1990.

Da Domstolen ved dom af 13. november 1991 har ophævet adfærdskodeksen (sag C-303/90), undersøger

Kommissionen, hvilke foranstaltninger der er mest hensigtsmæssige at træffe til sikring af et bedre system til udveksling af oplysninger om tilfælde af svig på dette område.

⁽¹⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1983.

⁽²⁾ EFT nr. L 63 af 20. 4. 1963.

⁽³⁾ EFT nr. L 374 af 21. 12. 1988.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 200 af 9. 8. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3081/91
af Jesús Cabezón Alonso (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. januar 1992)

(92/C 209/65)

Om: Samhørighed og fri bevægelighed for personer i EØF/EFTA

I den nye aftale mellem EØF og EFTA sikres arbejdsta-
 gernes frie bevægelighed.

Hvilke ordninger for økonomisk og social samhørighed er der vedtaget med henblik på at undgå eventuelle konkurrenceforvridninger på arbejdsmarkedet og inden for andre områder?

Hvilke finansielle instrumenter og ledsagepolitikker vil der blive udviklet for at samordne bestemmelserne på socialsikringsområdet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(9. april 1992)

For at søge at undgå fordrejninger af konkurrencen på arbejdsmarkedet fastsættes det, at EFTA-landene som led i EØS-aftalen i deres interne retsorden optager gældende fællesskabslovgivning vedrørende sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, arbejdsret og lige behandling af mænd og kvinder. Kommissionen henviser det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel nr. 3080/91⁽¹⁾ om dette spørgsmål.

Det fastsættes endvidere, at de kontraherende parter søger at styrke samarbejdet som led i Fællesskabets virksomhed på det socialpolitiske område mere generelt. Det er i den forbindelse aftalt, at EFTA-landene fra EØS-aftalens ikrafttræden deltager i Fællesskabets initiativer for de ældre.

Hvad angår mere generelt spørgsmålet om indsnævring af økonomiske og sociale forskelle, henviser Kommissionen det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel nr. 2721/91 af John Walls Cushnahan⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 162 af 29. 6. 1992, s. 42.

⁽²⁾ EFT nr. C 133 af 23. 5. 1992, s. 25.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3090/91
af sir Jack Stewart-Clark (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (13. januar 1992)
 (92/C 209/66)

Om: Miljøsager ved Domstolen

Kan Kommissionen for hver medlemsstat oplyse, hvor mange miljøsager der er blevet indbragt for De Europæiske Fællesskabers Domstol siden 1975?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
 (12. maj 1992)

Kommissionen råder af følgende grunde ikke over detaljerede statistikker om miljøsager, der er indbragt for Domstolen:

1. Talrige bestemmelser har til formål at beskytte havets naturressourcer og begrænse fiskeri af bestemte fisk. Sådanne bestemmelser henhører derfor snarere under »Fiskeri« og ikke »Miljø«. Noget lignende gør sig gældende for bestemmelser vedrørende nuklear sikkerhed, varers fri bevægelighed (detergenter, kemikalier, biler osv.): en sag indbragt for Domstolen af Kommissionen om f.eks. manglende gennemførelse af et direktiv om produkter klassificeres ofte under »Fri bevægelighed« end under »Miljø«.
2. Talrige sager, der indbringes for Domstolen, bliver ofte ikke behandlet af den, fordi medlemsstaten enten har vedtaget eller ændret den nationale lovgivning, eller medlemsstaten har bragt sig i overensstemmelse med fællesskabsretten.
3. Domstolen har tidligere skullet afgive talrige domme om miljøbeskyttelse i medfør af Traktatens artikel 177. I sådanne tilfælde er medlemsstaterne ikke direkte involverede. Indirekte kan en medlemsstats lovgivning eller praksis imidlertid anfægtes i forbindelse med sådanne procedurer.

I det omfang det ærede medlem insisterer på at få statistikker herover, foreslår Kommissionen ham at henvende sig direkte til domstolen, eftersom klassificering af sådanne sager i henhold til Domstolens fortegnelse over indgående sager synes at være det eneste pålidelige grundlag for sammenlignelige oplysninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3091/91
af Bartho Pronk (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (13. januar 1992)
 (92/C 209/67)

Om: Forbedring af Kommissionens interne procedure for forslag på det sociale område

Den 13. november 1991 besvarede Vasso Papandreou min tidligere forespørgsel nr. 861/91⁽¹⁾ om udtalelser af Michael Howard. Det korte svar giver anledning til nye spørgsmål:

1. Er der tale om en ny procedure som nævnt af Howard i forbindelse med direktiver på det sociale område uden inddragelse af nationale eksperter?
2. I benægtende fald er der tale om ukorrekte oplysninger fra Howards side?
3. Hvorfor har Kommissionen været seks måneder om at besvare så enkelt et spørgsmål?

⁽¹⁾ EFT nr. C 112 af 30. 4. 1992, s. 2.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
 (8. april 1992)

Før Kommissionen fremsætter forslag til lovgivning, finder den det hensigtsmæssigt — når der ikke foreligger lovbestemmelser herom (f.eks. når der er tale om Det Rådgivende Udvalg for Sundhed og Sikkerhed på Arbejdspladsen) — at høre arbejdsmarkedets parter som led i den sociale dialog samt regeringseksperter. Arbejdsmarkedsparterne høres samtidigt.

Efter en sådan høring afgør Kommissionen naturligvis selv, hvilke forslag den ønsker at fremsætte.

Der er ikke tale om en ny procedure.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3103/91
af Anita Pollack (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (24. januar 1992)
 (92/C 209/68)

Om: Luftforurening og transport

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet for som led i EF's mål om at stabilisere emissionerne fra motorkøretøjer at tilskynde til, at man på korte ture i højere grad tager cyklen og lader bilen stå?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(5. maj 1992)

Kommissionen er i gang med at undersøge en lang række muligheder for at stabilisere emissioner fra køretøjer. I denne sammenhæng sendte Kommissionen for nyligt Rådet, Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en »Grønbog om transportens indvirkning på miljøet. En fællesskabsstrategi for bæredygtig mobilitet«⁽¹⁾.

Kommissionen er af den opfattelse, at større anvendelse af cykler til korte ture i høj grad kunne bidrage til at nedsætte både luft- og støjforurening, og den går ind for alle planer i denne retning.

Dette aspekt betragtes som særlig vigtigt i byerne, hvor personbiltrafikken i stadig højere grad betragtes som en af hovedårsagerne til forurening og trafikpropper.

I forbindelse med opfølgningen af Kommissionens grønne bog om bymiljøet, ydes der finansiel bistand til Det Europæiske Cyklistforbund for udarbejdelse af en vejledning for cyklister i byerne, idet formålet med denne vejledning er at vise bymyndighederne, hvordan på grundlag af eksisterende eksempler cykler i højere grad kan integreres i bytransportnetten.

I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet påhviler det de lokale myndigheder at træffe beslutninger om, hvordan der nøjagtigt skal tilskyndes til anvendelse af cykler i de enkelte byer.

⁽¹⁾ Dok. KOM(92) 46.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3119/91

af Mary Banotti (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. januar 1992)

(92/C 209/69)

Om: Import af krontrane (grus balearica regulorum)

Hvilke videnskabelige undersøgelser er der foretaget i eksportlandene med henblik på at påvise, at importen i EF af krontrane (grus balearica regulorum) ikke er til skade for denne arts overlevelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(23. april 1992)

International handel med enheder af denne underart er omfattet af CITES' bestemmelser, og import til Fællesskabet heraf er således omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 3626/82⁽¹⁾.

Eftersom krontrane ikke er optaget i bilag C til denne forordning, er det på indeværende tidspunkt ikke muligt at indføre importrestriktioner herfor.

En sådan foranstaltning vil imidlertid blive praktisk gennemførlig med vedtagelsen af Kommissionens forslag til Rådets forordning om bestemmelser vedrørende besiddelse af og handel med vilde dyr og planter⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 384 af 31. 12. 1982, s. 1.

⁽²⁾ Dok. KOM(91) 448 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3131/91

af sir James Scott-Hopkins (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. januar 1992)

(92/C 209/70)

Om: Borgercharter

Har Kommissionen bemærket den britiske regerings forslag om indførelsen af et borgercharter? Hvilke forslag vil den fremsætte med henblik på indførelsen af et europæisk borgercharter?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors**

(18. maj 1992)

Kommissionen er bekendt med det »Citizens' Charter«, som den britiske regering vedtog i juli 1991, og som først og fremmest tager sigte på at forbedre serviceydelse i den offentlige sektor. Den britiske regering har planer om foranstaltninger, der udelukkende henvender sig til den nationale administration eller lokale forvaltninger.

En af Kommissionens prioriterede opgaver er at gennemføre bestemmelserne om unionsborgerskab i Traktaten om Den Europæiske Union, som der blev truffet aftale om i Maastricht (retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, valgret, diplomatisk og konsular beskyttelse). Når Traktaten er trådt i kraft, vil Kommissionen i overensstemmelse med artikel 8 E aflægge rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg om gennemførelsen af bestemmelserne om unionsborgerskab. På grundlag heraf vil Rådet, når tiden er inde til det og i henhold til den procedure, der er fastlagt i artikel 8 E, andet afsnit, i Traktaten om Den Europæiske Union, afgøre om unionsborgernes rettigheder skal styrkes eller udbygges.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3164/91
af Friedrich Merz og Karsten Hoppenstedt (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. januar 1992)

(92/C 209/71)

Om: Omsætning til tysk lov af EF-direktiverne om indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter og om klageprocedurer i forbindelse hermed

1. Hvilke indsigelser har Kommissionen mod omsætning til tysk lov af EF-direktiverne om indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter ved tilpasning af den tyske ordning for henholdsvis bygge- og anlægskontrakter (VOB) og for indkøbskontrakter (VOL) samt af de relevante tyske budgetbestemmelser (direktiv 71/305/EØF ⁽¹⁾, 88/295/EØF ⁽²⁾ og 89/665/EØF ⁽³⁾)?

2. Anser Kommissionen det for nødvendigt at om-danne EF-direktiverne vedrørende offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter til en omfattende lov om indgåelse af kontrakter med dertil hørende klage-muligheder for forfordelte tilbudsgivere?

3. Findes der EF-retlige betænkeligheder ved den af den tyske regering planlagte budgetretlige omsætning af direktivet om samordning og klageprocedurer?

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 16. 8. 1971, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. L 127 af 20. 5. 1988, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 33.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(18. maj 1992)

Kommissionen har i henhold til EØF-Traktatens artikel 169 indledt en overtrædelsesprocedure mod Forbundsrepublikken Tyskland med den begrundelse, at de nationale foranstaltninger, som den har fået officiel meddelelse om fra denne EF-medlemsstat, til omsætning af Rådets forordning (EØF) nr. 440/89 om ændring af direktiv 71/305/EØF om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter såvel som Rådets direktiv 88/295/EØF om ændring af direktiv 77/62/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb, ikke stemmer overens med fællesskabsretten, navnlig fordi de ikke giver enkeltpersoner subjektive rettigheder. I øvrigt henviser Kommissionen til, at fristen for omsætning af Rådets direktiv 89/665/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter udløb pr. 31. december 1991. Kommissionen overvejer, hvilke skridt den bør tage i forbindelse hermed.

Kommissionen gør opmærksom på, at valget af de juridiske instrumenter, der benyttes til at omsætte de pågældende direktiver med, står medlemsstaterne helt frit. Dette gælder dog kun, forudsat, at der vælges et instrument, som giver borgerne subjektive rettigheder, og at de skal være i stand til at påberåbe sig disse rettigheder og i givet fald også kunne gøre dem gældende ved nationale retsinstanser (jf. retssag C-59/89, C-381/88 og C-58/89, Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland). Kommissionen er af den opfattelse, at den måde, hvorpå Forbundsregeringen har omsat disse EF-retsakter, ikke opfylder disse betingelser, da der ikke skabes retligt bindende regler, de enkelte kan påberåbe sig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3166/91

af Henry McCubbin (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. januar 1992)

(92/C 209/72)

Om: Billig import af fjerkræprodukter i Fællesskabet

Er Kommissionen bekendt med, at prisen på importerede fjerkræprodukter er faldet stærkt det sidste år? Fjerkræproducenterne i Det Forenede Kongerige skal have 1,80 £ pr. pund for at få deres omkostninger dækket, medens man har kunnet købe fjerkræprodukter fra Thailand og Brasilien til 1,18 £ frit fra skib i Rotterdam. Endvidere forlyder det, at EF-lande opkøber fjerkrækød fra Østeuropa og sælger det i EF som et EF-produkt. Er Kommissionen bekendt med, at de pågældende tredje-lande køber korn, der tegner sig for 70% af fjerkræfoderet, fra Fællesskabet til halvdelen af den pris, vore egne producenter skal betale? Har Kommissionen nogen planer om at undersøge denne situation, før vor fjerkræproduktion lider uoprettelig skade?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry

(1. april 1992)

I overensstemmelse med andre oplysninger, der blev modtaget fra Det Forenede Kongerige ved udgangen af 1991, antages det, at de produkter, som det ærede medlem henviser til, er fileter af kyllingebryst. For disse produkter blev det bevist for et år siden, at de indføres til priser på under sluseprisen. Kommissionen lagde derfor en ekstra-afgift på indførslen fra Brasilien, Thailand, Ungarn (marts og april 1991), Tjekkoslaviet (april til juli 1991) og Kina (april til december 1991). I de seneste måneder

har medlemsstaterne eller fjerkræbranchen ikke indgivet klager over indførsler til for lave priser, indtil det ærede medlem indgav sin forespørgsel og der blev modtaget andre oplysninger fra Det Forenede Kongerige.

Kommissionen er ganske udmærket klar over kornpriserens niveau på verdensmarkedet. For at tage højde for de højere kornpriser for fjerkrækødproduktionen i EF pålægges indførslen fra tredjelande en afgift, hvoraf det såkaldte kornelement afledes af den forskel mellem foderstofvarepriserne i EF og på verdensmarkedet, der beregnes hvert kvartal. Desuden kan der pålægges supplerende beløb, hvis priserne frit grænse falder til under EF's slusepriser. Disse beløb pålægges på grundlag af oplysningerne om importpriser, der regelmæssigt modtages fra medlemsstaterne, og Kommissionen vil ikke tøve med at indlede en undersøgelse både af de nuværende importpriser for udbenet kyllingekød og den formodede praksis med salg af kyllinger fra tredjelande som EF-produkt.

Under normale forhold kan Kommissionen dog kun sikre en beskyttelse, der svarer til summen af sluseprisen og afgiften. For udbenet fjerkrækød andrager denne sum 390 ecu pr. 100 kg, hvilket er lig med 1,41 £ pr. pund. Dette er væsentligt under nævnte dækningsomkostninger, der synes at være ude af trit med omkostningerne i de fleste andre medlemsstater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3196/91

af Virgílio Pereira (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. januar 1992)

(92/C 209/73)

Om: Undersøgelser foretaget på fællesskabsplan af europæiske forbrugerorganisationer

Bedre forbrugeroplysning er et af målene for det treårige aktionsprogram (1990—1992), som Kommissionen offentliggjorde i marts 1990 som et led i den fælles forbrugerpolitik.

Hvilke sammenlignende undersøgelser er der blevet foretaget på fællesskabsplan af de europæiske organisationer, der varetager forbrugernes interesser, navnlig BEUC (Kontoret for de Europæiske Forbrugerorganisationer), der blev fremmet af Kommissionen, og som har bidraget til en øget udgligning af prisforskellene og kvaliteten af produkterne og tjenesteydelserne og dermed til en bedre oplysning af forbrugerne samt øgede sammenlignings- og valgmuligheder?

Hvilke undersøgelser vil der blive foretaget i fremtiden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(30. marts 1992)

Kontoret for de europæiske forbrugerorganisationer, BEUC, har på fællesskabsplan foretaget følgende sammenlignende undersøgelser af priser og kvalitet for varer og tjenesteydelser:

1990

Priser for bilreservedele i EØF i forhold til forordning (EØF) nr. 123/85.

Grænseoverskridende undersøgelse af priser, garanti og eftersalgsservice for varige forbrugsgoder i EØF.

Livsforsikring i EØF.

1991

Penge og ferie.

Omkostningsgennemsigtighed ved grænseoverskridende forbrugerkøb.

Det uofficielle bilmarked i EØF.

Home banking-systemet.

Desuden ydede Kommissionen i 1991 økonomisk støtte til International Testing Limited, der omfatter flere forbrugerorganisationer med det formål at foretage fælles sammenlignende undersøgelser. Den økonomiske støtte tog sigte på følgende fire mål:

- der skulle foretages en undersøgelse af den nuværende situation omkring sammenlignende undersøgelser i EF, så man bedre kunne indkredse mulighederne for forbedringer i betragtning af etableringen af det indre marked
- der skulle udvikles en databank for resultaterne af de sammenlignende undersøgelser, og adgangen til dem skulle gøres lettere
- der skulle udvikles metoder til at evaluere forbrugsgoder, så der kan tages bedre hensyn til handicappede forbrugers særlige behov
- kommunikationssystemet mellem forbrugerorganisationer, der foretager fælles sammenlignende undersøgelser, skulle forbedres.

Kommissionen vil fortsætte lignende foranstaltninger i 1992 med henblik på

- at tilskynde til, at der tages hensyn til det indre markeds aspekter, i sammenlignende undersøgelser og især i offentliggørelsen af resultaterne
- og at undersøge mulighederne for nye præsentationsmåder for resultaterne af sammenlignende undersøgelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3202/91
af Madron Seligman (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (28. januar 1992)
 (92/C 209/74)

Om: Tvivlsomme markedsføringsmetoder

Samfundsborgerne bliver gang på gang præsenteret for fristende tilbud om præmier, der senere viser sig at være illusoriske, og i denne forbindelse udsættes enkeltpersoner hyppigt for en pågående markedsføringstaktik.

En anden metode består i at tilbyde præmier, men samtidig kræve, at »vinderen« skal sende penge for at få sin præmie. På denne måde kan godtroende mennesker blive ofre for bedrageri.

En af mine vælgerne fattede mistanke til et firma, som tilsyneladende har hjemsted i Nederlandene, og sendte mig derfor kopier af tilsendt materiale fra det pågældende foretagende.

I februar 1990 besvarede Kommissionen skriftlig forespørgsel nr. 1042/89⁽¹⁾ om tilsvarende uredelige transaktioner med bedrageri på tværs af landegrænserne og gav i den forbindelse et ret uklart formuleret tilsagn om at undersøge problemet nærmere.

Det burde ikke være nødvendigt for velformulerede borgere, som f.eks. min vælger, at pådrage sig udgifter til sagsanlæg i en anden medlemsstat. Men uden sådanne initiativer vil EF-borgerne fortsat være sårbare over for hensynsløse forretningsmetoder.

Er Kommissionen indstillet på at erkende, at der er tale om et alvorligt problem, og på at træffe konstruktive foranstaltninger til at beskytte EF-borgerne generelt?

⁽¹⁾ EFT nr. C 303 af 3. 12. 1990, s. 10.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
 (31. marts 1992)

Kommissionen følger fortsat spørgsmål og problemer i forbindelse med grænseoverskridende illoyal handelspraksis.

For at løse de af det ærede medlem nævnte problemer er det nødvendigt at styrke forbrugernes klagemuligheder og skabe et tættere samarbejde mellem de forskellige medlemsstaters myndigheder.

På grund af de komplicerede juridiske aspekter af grænseoverskridende forhold er det ikke let hurtigt at finde tilfredsstillende løsninger. Endnu for ganske kort tid siden er disse problemer blevet drøftet mellem repræsentanter på højt niveau for EF-landenes og EFTA-landenes myndigheder. Drøftelserne fandt sted på en konference, som de danske myndigheder havde tilrettelagt med støtte fra Kommissionen.

Problemerne kan også delvis løses ved hjælp af den konvention, som ni EF-landes justitsministre har undertegnet vedrørende fuldbyrdelse af straffedomme i udlandet. Når konventionen bliver ratificeret og træder i kraft, vil den automatisk bidrage til at beskytte forbrugernes interesser i grænseoverskridende sager. Det vil da være muligt at få fuldbyrdet en dom på en anden medlemsstats område, forudsat at denne medlemsstat også straffer den pågældende handelspraksis.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3219/91
af Carlos Robles Piquer (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (28. januar 1992)
 (92/C 209/75)

Om: Fuld anerkendelse af den etablerede fællesskabspolitik i de fremtidige forhandlinger om tiltrædelse

Formanden for Kommissionen, Jacques Delors, understregede i en kommentar til den vellykkede afslutning på forhandlingerne om et Europæisk Økonomisk Samarbejdsområde (EØS), at EFTA-landene vil overtage alle de dele af den etablerede fællesskabspolitik, der er af betydning for gennemførelsen af de fire former for fri bevægelighed, og han tilføjede, at overtagelse af en fællesskabspolitik, der er udformet i løbet af 30 år, vil kræve en betydelig indsats.

Kan Kommissionen garantere, at denne form for anerkendelse af de samlede resultater af fællesskabspolitikken vil være et ufravigeligt krav under fremtidige forhandlinger med lande, der ønsker at tiltræde Fællesskabet som fuldgældende medlemmer, uanset disse landes økonomiske og sociale status?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
 (9. april 1992)

Som det vil være det ærede medlem bekendt, fastsættes det i EØF-Traktatens artikel 237, hvis ordlyd med de nødvendige ændringer er gengivet i Maastricht-Traktaten om Den Europæiske Union, at »vilkårene for optagelsen og de tilpasninger af denne Traktat, som optagelsen medfører, fastlægges ved en aftale mellem medlemsstaterne og den ansøgende stat«. Kommissionen understregede for sit vedkommende i sin udtalelse om Østrigs ansøgning om tiltrædelse af Fællesskabet, at »i tiltrædelsesforhandlingerne må Fællesskabet tage som grundlag de fællesskabsregler og -strukturer, der fremstår som resultat af de to regeringskonferencer efter afslutningen af ratifikationsprocedurerne, herunder resultaterne vedrørende udenrigspolitik og sikkerhed«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3227/91

af Christine Oddy (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. januar 1992)

(92/C 209/76)

Om: Franske »missions locales«

Hvilke oplysninger har Kommissionen om franske »missions locales«, som er rådgivningscentre for unge? Hvilken form for rådgivning yder de, og findes der lignende rådgivningscentre i andre europæiske lande? Vil Kommissionen overveje at tage eller fremme europæiske initiativer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Vasso Papandreou

(8. april 1992)

De franske »missions locales« blev oprettet med offentlig støtte i 1983 med henblik på at rådgive unge, der har svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet og i samfundslivet i øvrigt. Disse centre skal formidle oplysninger og rådgivning vedrørende bl.a. uddannelse, arbejde, social service og bolig. Det karakteristiske ved disse centre er, at de arbejder individuelt, fleksibelt og tværinstitutionelt, dvs. ubureaukratisk, for specielt de særligt belastede unge.

Alle de øvrige medlemsstater har også oprettet rådgivningscentre for unge, selv om disse dog generelt beskæftiger sig med en snævrere vifte af spørgsmål (f.eks. er det som oftest andre institutioner, der tager sig af beskæftigelsesspørgsmål).

I henhold til PETRA-programmet, som Rådet vedtog den 22. juli 1991 (¹), er der afsat særlige midler til erhvervsvejledning og -oplysning.

Der kan ydes støtte til projekter, der tager sigte på at forbedre udveksling af oplysninger om erhvervsvejledning og -oplysning, samt til foranstaltninger, der skal give rådgiverne mulighed for at få en bedre uddannelse på grundlag af de erfaringer, der er indhøstet i andre EF-lande.

(¹) EFT nr. L 214 af 2. 8. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3230/91

af Christine Oddy (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. januar 1992)

(92/C 209/77)

Om: Højreekstremistorganisationer i Jugoslavien

Er Kommissionen bekendt med påstandene om, at der i Jugoslavien opererer højreekstremistorganisationer og

vagtværnsgrupper, som intimiderer den lokale befolkning, herunder serberne? Hvad foretager Det Europæiske Fællesskabs observatører sig for at overvåge situationen og begrænse intimideringen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Abel Matutes

(9. april 1992)

Selv om Kommissionen ikke er direkte underrettet herom, er den bekendt med, at der ved siden af forbundshæren findes ukontrollerede grupper i Jugoslavien, som også går til yderligheder.

Fællesskabet og medlemsstaterne har ved talrige lejligheder fordømt alle former for vold, uanset hvilken af partnerne der er skyld heri.

De udsendte observatører har som hovedopgave at kontrollere overholdelsen af våbenhvilen, og de har i mange tilfælde kunnet berolige gemytterne på stedet og hindre yderligere voldshandlinger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3245/91

af José Lafuente López (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. januar 1992)

(92/C 209/78)

Om: EF-støtte til oprettelse af forbrugerinformationskontorer

Åbningen af det tredje europæiske forbrugerinformationskontor i Barcelona efter kontorerne i Lille og Luxembourg varsler en snarlig forøgelse af antallet af disse kontorer med henblik på oprettelse af et EF-netværk og på at stille den nødvendige oplysningstjeneste til rådighed for forbrugerne.

Eftersom disse kontorer støttes af Det Europæiske Fællesskab, og lokale forbrugerorganisationer bidrager til finansieringen, ville det være formålstjenligt for de øvrige europæiske byer, der er interesseret i at oprette et sådant kontor, at få at vide, på hvilke vilkår Det Europæiske Fællesskab yder denne støtte, hvilken procentdel EF-støtten kan forventes at udgøre, hvordan ansøgningsprocessen foregår, hvilke organer, både offentlige og private, der har adgang til de oplysninger, der gives, samt på hvilke vilkår en privatperson kan få adgang til den databank, som de nævnte kontorer råder over.

Kommissionen bedes venligst besvare ovenstående spørgsmål.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(1. april 1992)

Åbningen af forbrugerrådgivningskontorer i flere af Fællesskabets grænseområder, med støtte fra Kommissionen, er et led i de politiske retningslinjer for forbrugeroplysning, der er omhandlet i den treårige handlingsplan fra Kommissionen Tjeneste for Forbrugerpolitik.

Forbrugerrådgivningskontorerne opgave er at oplyse og bistå forbrugerne ved grænseoverskridende køb, der jo vil blive mere og mere udbredt med det store indre marked.

Ansøgninger om støtte til oprettelse af forbrugerrådgivningskontorer, der kan komme fra offentlige eller private organer, skal sendes direkte til Kommissionens Tjeneste for Forbrugerpolitik. Denne tjeneste behandler og vurderer ansøgningerne ud fra kriterier om bl.a., hvorvidt de pågældende projekter opfylder forbrugernes behov for oplysning og bistand i den pågældende region i forbindelse med grænseoverskridende forbruger køb.

Kommissionen finansierer 50% af de årlige udgifter til de udvalgte projekter, i øjeblikket op til maksimalt 150 000 ecu.

Forbrugerrådgivningskontorerne service og karakter afhænger af den pågældende regions særlige egenskaber og krav.

Forvaltningen af de leverede oplysninger, og navnlig den konkrete styring af adgangen til databaserne, sikres principielt af forbrugerrådgivningskontorerne selv, idet de helt selvstændigt styrer den daglige drift. Dog mener Kommissionen, at disse kontoreres opgave er at levere oplysninger og bistand til forbrugerne på en for forbrugerne let tilgængelig måde.

Med dette formål sørger Kommissionen for, at forbrugerrådgivningskontorerne funktion og service blive så let tilgængelige som muligt for alle borgere, både fysisk og administrativt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3250/91

af George Patterson (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. januar 1992)

(92/C 209/79)

Om: EF-mærket

Hvis fabrikanter af religiøse årsager protesterer mod anvendelsen af EF-mærket, vil det da være muligt i stedet

at acceptere en skriftlig erklæring på nogle eller alle EF-sprogene om, at produktet er i overensstemmelse med normerne i de relevante direktiver?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(2. april 1992)

Al EF-lovgivning, som fastsætter anvendelse af EF-mærke, er blevet udarbejdet efter den ny metode til teknisk harmonisering, og indeholder en bestemmelse om, at der enten kan udstedes en overensstemmelseserklæring af fabrikanten eller en overensstemmelsesattest af et uafhængigt attesteringsorgan.

EF-mærkets anbringelse er det sidste led i en proces, som skal godtgøre overensstemmelsen, og er det konkrete udtryk på produktet for overensstemmelseserklæringens eller overensstemmelsesattestens indhold. EF-mærket anvendes af hensyn til markedskontrollen, og dets fravær tages som udtryk for, at produktet ikke er i overensstemmelse med forskrifterne.

Fabrikanter, som af religiøse grunde afslår selv at anbringe EF-mærket, kan benytte en anerkendt agent på Fællesskabets territorium, som de kan give bemyndigelse til at anbringe mærket på deres vegne.

Enhver anden løsning, f.eks. fritagelse fra forpligtelsen til at anbringe mærket, ville blot undergrave mærkets egentlige formål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3252/91

af Henry McCubbin (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. januar 1992)

(92/C 209/80)

Om: Flypersonales sikkerhed og sundhed, hvad angår begrænsninger af flyvetiden

Der forhandles i øjeblikket mellem visse medlemsstater og De Fælles Luftfartsmyndigheder (Joint Aviation Authorities) om begrænsninger i flyvetider for flyvepersonale. Det er kendt, at der i dok. KOM(90) 442 endelig udg. refereres til samarbejde om gennemførelsen af alle fælles luftfartskrav (JAA's) vedrørende luftfartøjers sikkerhed og drift. I øjeblikket diskuteres JAA's om begrænsning af De Fælles Luftfartsmyndigheder. Efter som sundheds- og sikkerhedsspørgsmål med rette er blevet harmoniseret i EF (89/391/EØF) (1), kan Kommissionen så oplyse, i hvilket omfang den deltager i disse

forhandlinger, og hvornår den håber at kunne fremsætte forslag til retsakter?

(¹) EFT nr. L 183 af 29. 6. 1989, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(14. maj 1992)**

Kommissionens tjenestegrene har siden januar 1990 deltaget som observatører i De Fælles Luftfartsmyndigheders (Joint Aviation Authority) (JAA) undersøgelsesgruppe om begrænsning i flyvetid. Denne undersøgelsesgruppes henstillinger er nu til overvejelse i JAA's operationelle udvalg.

Sideløbende med dette arbejde søger Kommissionen også at få udtalelser fra arbejdsmarkedets parter i det fælles udvalg for civil luftfart om forslaget fra JAA's undersøgelsesgruppe.

På grundlag af JAA's krav og udtalelsen fra det fælles udvalg for civil luftfart venter Kommissionen at kunne fremsætte forslag til en fællesskabsordning til regulering af begrænsninger af flyve- og vagttid samt flybesætningers hviletid.

Inden Kommissionen fremsætter disse forslag, vil den undersøge de nuværende fællesskabsbestemmelser om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3263/91
af Kenneth Collins (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(29. januar 1992)
(92/C 209/81)**

Om: Brandsikring af møbler

Kommissionen har forhalet sin forelæggelse af forslaget om brandsikring af møbler, indtil der er udført yderligere forskning.

Kan Kommissionen oplyse, inden for hvilken tidsramme denne forskning forventes afsluttet, hvilken form for forskning der vil blive tale om, og hvornår den nu har til hensigt at forelægge forslaget?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(1. april 1992)**

Ud over det igangværende standardiseringsarbejde vedrørende »antændeligheden« af polstrede møbler og madrasser i boliger, offentlige lokaler og på steder med høj brandrisiko søges der inden udgangen af 1994 gennemført et standardforberedende arbejde med tilskud

fra Kommissionen vedrørende klassificering af repræsentative kombinationer af polstrings- og betækningsprodukter.

For så vidt angår møblernes brandbarhed, var der på et konsultationsmøde den 29. januar 1992 bred enighed om et program for standardforberedende forskning. Tidsplanen for programmets gennemførelse forventes præciseret i september.

Undersøgelsen af eventuelle problemer vedrørende giftighed for mennesker og miljø er blevet overladt til et konsulentfirma og forventes afsluttet ved udgangen af 1992 for så vidt angår den normale brug og miljøvirkningerne ved bortskaffelse, hvorimod en del af undersøgelsen af giftigheden af de gasser, der frigøres ved brand, falder ind under den i afsnit 2 nævnte forskning.

Der kan ikke på nuværende tidspunkt siges noget præcist om, hvornår Kommissionen vil forelægge Rådet et direktiv. Afhængigt af, hvordan det ovenfor nævnte arbejde skrider frem, håber Kommissionen at kunne fastlægge en mere detaljeret tidsplan til efteråret, hvori der også tages hensyn til de normale frister, der kræves for at direktivet reelt kan træde i kraft i medlemsstaterne.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3272/91
af Yves Verwaerde (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(29. januar 1992)
(92/C 209/82)**

Om: Bekæmpelse af narkotika

Vil Kommissionen i forbindelse med det europæiske narkotikabekæmpelsesprogram oplyse, om det europæiske narkotikaobservationsorgan, der er planlagt oprettet i samarbejde med Den Europæiske Komité for Narkotikabekæmpelse, faktisk har påbegyndt sin virksomhed?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(10. april 1992)**

Det europæiske narkotikabekæmpelsesprogram, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd i Rom den 14. og 15. december 1990 på forslag af Det Europæiske Udvalg for Narkotikabekæmpelse (CELAD), har stillet sig positivt til oprettelsen af et »europæisk narkotikaovervågningscenter«. CELAD betroede Kommissionen at gennemføre en feasibility-undersøgelse vedrørende et sådant center, hvilket den gjorde i nært samarbejde med de tolv medlemsstater; den forelagde resultatet heraf den 17. maj

1991. Det Europæiske Råd i Luxembourg (28. og 29. juni 1991) godkendte på dette grundlag oprettelsen af Det Europæiske Narkotikaovervågningscenter. Da CELAD herefter (d. 27. september 1991) udtalte sig til fordel for, at det fremtidige overvågningscenter fik status som »organ under fællesskabslovgivning«, vedtog Kommissionen den 27. november 1991 et »forslag til Rådets forordning om oprettelse af et Europæisk Narkotikaovervågningscenter (OED) og et Europæisk Informationsnet vedrørende Narkotika og Narkotikamisbrug (Reitox)«⁽¹⁾.

Forslaget, som er fremsendt til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, er for tiden under behandling. Det Europæiske Råd i Maastricht udtrykte (den 9. og 10. december 1990) ønsket om, at dette forslag til forordning vedtages af Rådet inden den 30. juni 1992.

OED har således endnu ikke påbegyndt sin virksomhed, men feasibility-undersøgelsen og Kommissionens indledende arbejder har allerede gjort det muligt at fastlægge dets mål, opgaver og potentielle arbejdsområder.

(¹) Dok. KOM(91) 463 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3274/91

af Francesco Speroni (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. januar 1992)

(92/C 209/83)

Om: Lovgyldige lægeundersøgelser inden for italiensk luftfart

Til forskel fra gældende praksis i andre EF-lande er det ikke i Italien muligt for indehavere af tilladelser, certifikater og attestationer på luftfartsområdet at få foretaget de lovgyldige regelmæssige lægeundersøgelser med henblik på fornyelse af disse dokumenter hos til formålet autoriserede sundhedsmyndigheder, men kun hos militære myndigheder, med heraf følgende ulemper, idet der kun findes yderst få sådanne myndigheder med begrænset åbningstid og personale. Denne fremgangsmåde er i strid med regler herfor fastlagt ved D.P.R. (decreto del Presidente della Repubblica) nr. 566 af 18. november 1988.

Nævnte ulemper rammer også indehavere af tilladelser, certifikater og attestationer udstedt af andre medlemsstaters luftfartsmyndigheder, idet de pågældende personer ved gyldighedsperiodens ophør skal lade sig undersøge i Italien.

Agter Kommissionen at træffe foranstaltninger for at sikre, at det også i Italien bliver muligt at få foretaget lovgyldige lægeundersøgelser af luftfartspersonale uden for de militære strukturer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(13. maj 1992)

Det kræves i de internationale ICAO-bestemmelser, at flypiloter skal være i besiddelse af et gyldigt certifikat.

For at sikre, at indehaveren af et sådant certifikat er i stand til at flyve, udstedes et certifikat kun på betingelse af, at piloten regelmæssigt gennemgår en lægeundersøgelse. Frekvensen af disse undersøgelser afhænger af certifikatets art og indehaverens alder.

I de fleste medlemsstater gennemføres disse undersøgelser af læger, der er godkendt hertil af den nationale luftfartsadministration.

Det er almindeligt anerkendt, at disse godkendte læger bør have erfaring inden for luftfartsmedicin.

Imidlertid ligger ansvaret for godkendelsen af passende kvalificerede læger, der skal gennemføre undersøgelser med henblik på udstedelse af pilotcertifikater, hos de nationale administrationer. Hvis der ikke er tilstrækkeligt mange godkendte læger til rådighed i en medlemsstat, kan dens administration frit godkende yderligere læger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3281/91

af Cristiana Muscardini (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. januar 1992)

(92/C 209/84)

Om: Færdselssikkerhedsanordninger

Mener Kommissionen ikke, at den bør udstede en forordning med henblik på at øge færdselssikkerheden i Europa, hvori der fastsættes bestemmelser for:

1. En tredje stoplygte anbragt på et meget synligt sted (en løsning, der indførtes i USA allerede for nogle år siden)?
2. Et elektromekanisk system, hvorved de fire advarselsblink sættes i gang i det øjeblik, bilens fører træder ekstra hårdt på bremsepedalen, for at undgå, at føreren vender sin opmærksomhed fra kørslen for at lede efter den pågældende knap, hvorved han mister den koncentration, der er nødvendig for at imødegå nødsituationer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(14. april 1992)

Belysningsanordninger på motorkøretøjer er omfattet af Rådets direktiv 76/756/EØF⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 91/663/EØF⁽²⁾.

Under udarbejdelsen af sidstnævnte direktiv blev der taget stilling til spørgsmålet om et tredje stoplys. Der kunne ikke opnås kvalificeret flertal blandt medlemsstaterne for kravet herom, ej heller for tilladelsen til at anbringe et tredje stoplys. Følgelig åbner direktivet ikke mulighed for installation af et sådant. Når direktivet bliver bindende for det indre marked, vil ingen af medlemsstaterne kunne tillade indregistrering af køretøjer, der ikke opfylder direktivets krav, hvorefter det ikke længere vil være tilladt at installere et tredje stoplys på nye køretøjer, der sælges i EF.

Kommissionen har ikke kunnet gøre sig til talsmand for brugen af advarselsblink (blinklysene i alle fire hjørner) ved hård opbremsning. Når som helst føreren af et motorkøretøj, der kører med fuld fart, bremser kraftigt op, skulle advarselsblinket i så fald aktiveres. Dette kunne navnlig give anledning til forvirring, når føreren af et motorkøretøj bremser foran et højre- eller venstresving, fordi der da ikke vil kunne gives signal om retningen, medens advarselsblinket er i gang.

(¹) EFT nr. L 262 af 27. 9. 1976, s. 1.

(²) EFT nr. L 366 af 31. 12. 1991, s. 17.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1/92

af Leen van der Waal (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. februar 1992)

(92/C 209/85)

Om: Afgiftsfritagelse for gasolie til brug i indlandsskibsfarten

Som led i harmoniseringen af afgiftsstrukturen for mineralolier har Kommissionen i sit direktiv (dok. KOM(90) 434 endelig udg.) bl.a. foreslået, at indlandsskibsfarten fritages for gasolieafgiften. Denne forholdsregel ligger på linje med artikel 1 i gasolieaftalen fra 1952 og med tanken om at styrke konkurrencestillingen for indlandsskibsfarten som forholdsvis miljøvenlig transportform. Desuden har Europa-Parlamentet udtalt sig til fordel for denne fritagelse.

Ifølge beretninger i pressen forsøger den tyske regering at få ovennævnte afgiftsfritagelse ophævet.

1. Kan Kommissionen bekræfte rigtigheden af disse beretninger om den tyske regerings holdning?
2. Kan Kommissionen oplyse, om dette spørgsmål allerede er blevet drøftet i Rådet, og om denne idé har fundet tilslutning i Rådet?
3. Har Kommissionen til hensigt at fastholde sit standpunkt om at bevare afgiftsfritagelsen for indlandsskibsfarten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener

(27. april 1992)

Det af det ærede medlem omtalte forslag fra Kommissionen er i øjeblikket til drøftelse i Rådet, og det forventes, at der vil blive opnået enighed herom i den nærmeste fremtid.

Hvad angår brændstof, der anvendes inden for sejlads ad indre vandveje, fastholder Kommissionen den holdning, som kommer til udtryk i forslaget, og som er godkendt af Europa-Parlamentet, det vil sige, at den går ind for afgiftsfritagelse for denne transportform.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 9/92

af Ernest Glinne (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. februar 1992)

(92/C 209/86)

Om: Yanomami-indianerne og regnskoven

Ødelæggelsen af regnskoven og livsbetingelserne for indianerne er to sider af samme sag. Yanomami-indianerne er et tydeligt eksempel på dette. Deres område invaderes af tusinder af guldgravere, som står bag mord, brutalitet, terror, tyveri af fødevarer og ødelæggelse af afgrøder.

Guldgraverne ødelægger desuden regnskoven, forurener vandløb og spreder sygdomme, som indianerne ikke er modstandsdygtige over for. Der har været malaria-epidemier siden 1989, og i mange landsbyer er alle indbyggere ramt af sygdommen, hvilket gør dem ude af stand til at jage og dyrke jorden. Fejlernæring er blot en af de mange andre følgesygdomme. Mellem 1987 og 1990 døde næsten 13% af Yanomami-befolkningen som følge af invasionen af guldgravere. Ødelæggelsen af en af Amazonlandets største og bedst bevarede oprindelige indianerkulturer forstærkes således til trods for præsident Collors løfter om beskyttelse.

Det synes derfor nødvendigt at sikre, at der i alle forslag om beskyttelse af regnskoven og indianerne tages hensyn til indianernes interesser og især til deres territoriale rettigheder.

Ifølge en artikel (¹) af Terry Turner, antropolog ved Chicagos universitet, vil det ideelle være at finde en politisk løsning, der gør det muligt for indianerfolkene selv at tage ansvaret for deres egen beskyttelse og for kontrollen med udnyttelsen af regnskovens ressourcer.

Hvilken politik bør der efter de ansvarlige EF-myndigheds mening føres, og hvilke initiativer har de taget på dette område?

(¹) In These Times, maj 1991, nr. 21 Amerikansk tidsskrift, 1912 Debs. Av., Mt. Morris IL 61054.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(14. april 1992)**

På baggrund af en henstilling fra Det Europæiske Råd i Dublin i juni 1991 om at udbygge EF's bidrag til regnskovens bevaring og specielt øge samarbejdet med de berørte lande har Kommissionen taget forskellige initiativer i den retning.

Takket været det særlige budgetinstrument »Økologi i udviklingslandene« (B7-5040, artikel 946), som er oprettet på Europa-Parlamentets anmodning, har Fællesskabet iværksat foranstaltninger til samarbejde om regnskovens bevaring, særlig med henblik på de oprindelige folk.

I 1990 blev der anvendt 620 000 ecu til foranstaltninger, som direkte tager sigte på skovens bevaring i Asien og Latinamerika, heraf 340 000 ecu til foranstaltninger, som direkte vedrørte den oprindelige befolkning.

I 1991 blev der anvendt 1 825 000 ecu til regnskovens bevaring i Latinamerika og Asien, heraf ca. 600 000 ecu til foranstaltninger for den oprindelige befolkning.

For Kommissionen er regnskovens bevaring et kompliceret anliggende, som dækker mange sektorer, og kun en bred vifte af foranstaltninger (på områder som socialpolitik, økonomi, forskning, uddannelse og ny teknologi) vil kunne bidrage til at afskaffe fænomenet afskovning og skabe harmoni mellem skovens bevaring og behovet for økonomiske ressourcer. Et punkt er bl.a. anerkendelse af, at den oprindelige befolkning i årtusinder har været i stand til at styre økosystemerne i skovene, og der bør følgelig ydes støtte til alternativer, hvor alle berørte befolkningsgrupper (den oprindelige befolkning, colonos, seringueros osv.) kan deltage i varige bestræbelser for skovens bevaring (hver på en måde som specielt er egnet for dem).

For den oprindelige befolkning er en af måderne bl.a. regeringens fordeling af afgrænsede områder (det er tilfældet i Brasilien, Colombia og Bolivia) og samarbejde mellem den oprindelige befolkning, særlige statslige tjenestegrene eller ikke-statslige organisationer om de oprindelige beboeres egen forvaltning af disse områder.

Fællesskabet har således ydet støtte til et projekt i Colombia (artikel 946/89/32) inden for den colombianske politik for »resguardos«, som omfatter fordeling af 18 mio. ha til den oprindelige befolkning.

I Brasilien støtter Fællesskabet oprettelsen af et center for forskning i de oprindelige folk, som skal øge kendskabet til den oprindelige befolkning og deres skikke i forbindelse med skovens bevaring (B7-5040/91/019). Fællesskabet samarbejder også med et institut for Studier i Amazone-området for at finde nye metoder til skovens beskyttelse.

I Brasilien finansieres et samarbejde mellem Fællesskabet og Brasilien, stadig over artikel B7-5040, i forbindelse med bekæmpelse af kviksvovforgiftning, og det har været muligt at sætte tal på smitteniveauet i Tapajos-dalen og stille forslag til nye guldudvindingsteknikker med mindre risiko for forgiftning.

Kommissionen deltager for øjeblikket sammen med Verdensbanken og den brasilianske regering i udarbejdelsen af et forsøgsprogram for skovens bevaring i Brasilien. Programmet omfatter foranstaltninger for den oprindelige befolkning og aktiv deltagelse af ikke-statslige organisationer. Der er truffet beslutning om et finansielt bidrag fra Fællesskabet på næsten 12 mio. ecu til arbejdet med programmets iværksættelse.

Ifølge de nye retningslinjer for samarbejdet med de latinamerikanske og asiatiske udviklingslande er 10% af bevillingerne afsat til samarbejdsforanstaltninger vedrørende miljø og regnskov, og det vil være muligt allerede fra i år at indgå forpligtelser for betydelige samarbejdsforanstaltninger og således støtte udviklingslandenes bestræbelser på området.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 12/92

af Roberto Speciale (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. februar 1992)

(92/C 209/87)

Om: 1992-loftet for støtte til skibsværfter

I henhold til bestemmelserne i det gældende direktiv for området skal loftet for støtte til skibsværfter i 1992 snart fastsættes; den metode, der i 1991 blev anvendt til fastlæggelse af loftet har været udsat for kritik bl.a. med hensyn til, at den største konkurrencedygtighed ikke kan bestemmes alene på grundlag af resultaterne fra ét enkelt skibsværft, men i stedet for må fastlægges på grundlag af resultaterne fra flere af de bedste skibsværfter, og mere generelt med hensyn til en undervurdering af tilgængelige interne og internationale data; i sit svar på min forespørgsel nr. 400/91 (¹) anførte det ansvarlige medlem af Kommissionen, at Kommissionen var »parat til at overveje konstruktive forslag til forbedring af gennemførelsen af den årlige analyse«; det nuværende støtteloft er fastsat til 13%, og det er spørgsmålsstillersens opfattelse, at en

yderligere nedskæring vil kunne medføre alvorlige vanskeligheder for den europæiske skibsværftssektor som helhed.

Vil Kommissionen på baggrund heraf oplyse, om den i forbindelse med fastlæggelsen af loftet for 1992 agter at ændre visse aspekter af den gamle metode, og om den på nuværende tidspunkt deler foruroligelsen over de vanskeligheder, som en yderligere begrænsning af loftet vil kunne medføre?

(¹) EFT nr. C 227 af 31. 8. 1991, s. 21.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(15. april 1992)**

Kommissionen gør det ærede medlem opmærksom på, at den på sit møde den 18. december 1991 besluttede at fastsætte maksimumsgrænsen for 1992 til 9%. For mindre skibe til en værdi på under 10 mio. ecu og for ombygning af skibe blev maksimumsgrænsen fastsat til 4,5%.

I medfør af artikel 4, stk. 2, i Rådets syvende direktiv om støtte til skibsbygningsindustrien, var Kommissionen forpligtet til at revidere maksimumsgrænsen på grundlag af den bestående forskel mellem de mest konkurrencedygtige EF-værfters omkostninger og de priser, der anvendes af deres vigtigste internationale konkurrenter, navnlig inden for de markedssegmenter, hvor EF-værfterne er forholdsvis mest konkurrencedygtige. Som i de foregående år tog Kommissionen i sin vurdering af den bestående forskel mellem omkostninger og priser — ud over andre relevante markedsoplysninger — udgangspunkt i en objektiv markedsundersøgelse udført af en uafhængig konsulent på Kommissionens vegne.

Dette års markedsundersøgelse gennemførtes i andet halvår af 1991 i tæt samarbejde med skibsbygningsindustrien i Fællesskabet og var mere repræsentativ end nogen sinde før, idet den i sin sammenligning af omkostninger og priser spændte over flere skibstyper (tolv skibstyper sammenholdt med otte sidste år, en forøgelse på 50%) og et betydeligt større udvalg af deltagende værfter (21 værfter, næsten det dobbelte af sidste års elleve deltagende værfter).

De mest konkurrencedygtige omkostninger for hver enkelt af et stort antal skibstyper blev således opgjort på grundlag af oplysninger fra et antal forskellige værfter. Da værftet med laveste omkostningsangivelse varierede alt efter skibstype, tog konsulenten i sine konklusioner ikke kun udgangspunkt i omkostningerne for ét enkelt værft men et udvalg af værfter, som hver især var mest konkurrencedygtige inden for egne markedssegmenter.

Undersøgelsens resultater viste klart en forbedret konkurrencesituation for EF-værfterne og afslørede en betydelig indsnævring af afstanden mellem omkostninger og priser sammenholdt med de foregående år. I lyset af disse resultater og efter ligeledes at have taget andre faktorer i betragtning, såsom den noget usikre bedring af markedet og visse internationale konkurrenters flygtige og aggres-

sive prisfastsættelse, besluttede Kommissionen at fastsætte maksimumsgrænsen til 9%.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 14/92
af Detlev Samland (S)**

**til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. februar 1992)
(92/C 209/88)**

Om: Forslag til Rådets forordning om tilpasning af justeringskoefficienterne for de i Tyskland ansatte EF-tjenestemænds løn og pension med tilbagevirkende kraft fra 1. oktober 1990

Kommissionens forslag til forordning medfører, at EF-tjenestemændenes løn og pension i Tyskland forhøjes med tilbagevirkende kraft fra 1. oktober 1990 til 31. december 1991 med ca. 12,5%, hvilket bevirker omkostninger på ca. 3,2 mio. ecu.

Finder Kommissionen, at disse konsekvenser af den tyske genforening, som skyldes, at Berlin er blevet ny hovedstad i stedet for Bonn, er berettigede, endskønt hverken parlament eller ministerier er blevet flyttet til Berlin?

Finder Kommissionen det berettiget, at det næsten udelukkende er tidligere EF-medarbejdere, som i kraft af højere pensioner (ca. 12,5% mere) stilles væsentlig bedre, selv om der ingen ændring er sket i deres levevilkår, fordi de fortrinsvis bor andre steder end i Bonn og Berlin?

Hvor mange EF-tjenestemænd er der for tiden beskæftiget i Berlin, for hvem en sådan tilpasning af justeringskoefficienterne kunne være berettiget — hvis der da overhovedet kan tales om berettigelse i denne forbindelse —?

Har Kommissionen til hensigt at ændre vedtægten således, at justeringskoefficienterne kun skal gælde for de i den pågældende EF-medlemsstat beskæftigede EF-ansatte, og ikke for pensionerede EF-medarbejdere, som dermed skal have deres pension beregnet på basis af det tidligere tjenestested Bruxelles?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha
(31. marts 1992)**

Kommissionen må indskrænke sig til at konstatere, at det i enhedstraktatens artikel 2 bestemmes, at Berlin er Tysklands hovedstad.

Den har draget konsekvenserne heraf ved udarbejdelsen af forslaget og har herved støttet sig til vedtægtsmæssige bestemmelser, som flere gange er blevet bekræftet ved EF-Domstolens retspraksis og Rådets mangeårige praksis i forbindelse med fastsættelsen af justeringskoefficienterne.

Kommissionen gør i øvrigt opmærksom på at justeringskoefficienten for Nederlandene er beregnet på grundlag af levevilkårene i hovedstaden Amsterdam og ikke i Haag, som er regeringsby.

Ved udarbejdelsen af forslaget har Kommissionen baseret sig på juridiske betragtninger, som er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

For tjenestemænd og øvrige ansatte, som gør tjeneste i Berlin, gælder der allerede en særlige justeringskoefficient for dette tjenestested.

Det i vedtægten fastsatte princip om ligebehandling af personer med ret til vederlag skal sikre de pågældende samme købekraft, uanset hvor de gør tjeneste. Dette tilgodeses ved hjælp af justeringskoefficienter, som fastsættes under hensyn til leveomkostningerne i den medlemsstat, hvor de ansatte er bosiddende. Princippet finder også anvendelse på forhenværende tjenestemænd.

Kommissionen har ikke til hensigt at foreslå vedtægten ændret i den retning, det ærede medlem tænker sig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 33/92

af Carole Tongue (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. februar 1992)

(92/C 209/89)

Om: Forbrænding af kloakslam

I øjeblikket sker vurdering af indvirkning på miljøet inden for rammerne af planlægningslovgivningen, dvs. at hver enkelt ansøgning behandles for sig. Finder Kommissionen dette forhold acceptabelt, og agter den i modsat fald at træffe foranstaltninger, som vil gøre det muligt at foretage en nøje vurdering af den kumulative indvirkning af udviklingsprojekter (i dette tilfælde foreslås der i alt seks forbrændingsprocesser inden for et meget lille område)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana

(1. april 1992)

Ifølge direktiv 85/337/EØF⁽¹⁾ skal de oplysninger, der skal forelægges med henblik på vurdering af miljøpåvirkninger, omfatte en beskrivelse af det foreslåede projekts sandsynlige indflydelse på miljøet.

Denne beskrivelse skal omfatte de direkte virkninger og eventuelle indirekte kumulative, kort-, mellem- og langfristede, varige og midlertidige, positive og negative følger af projektet.

Det betyder, at der ved vurdering af det foreslåede projekts indflydelse på miljøet skal tages hensyn til andre igangværende eller foreslåede projekter, der sammen med det foreslåede projekt kan få indflydelse på miljøet, når medlemsstaterne anser det for relevant og rimeligt.

Kommissionen er imidlertid klar over, at de samlede og fælles virkninger af forskellige beslægtede projekter ikke altid kan vurderes tilstrækkeligt, og at der ikke altid kan tages hensyn til dem i forbindelse med de enkelte projekters godkendelsesprocedure, og den er i færd med at undersøge mulige løsninger på dette problem.

(¹) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 34/92

af Carole Tongue (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. februar 1992)

(92/C 209/90)

Om: Forbrænding af kloakslam

1. Der sker en voldsom stigning i antallet af forslag vedrørende forbrændingsanlæg i Det Forenede Kongerige og andre steder i hele Europa. Undertegnede er navnlig forurologt over forbrænding af kloakslam (der foreslås af en række vandmyndigheder som et alternativ til udledning i havet, der skal være afskaffet senest i 1999 som følge af undertegnelsen af Nordsøkonferenceerklæringen på den tredje ministerkonference i Haag). Vil Kommissionen på baggrund heraf give oplysninger om de seneste og strengeste EF-normer for acceptable drifts-emissioner, som bør danne grundlag for en vurdering af sådanne forslag?

2. Vil Kommissionen komme med nærmere oplysninger om tidsplanen for revision og ajourføring af disse normer?

3. Hvorledes vil disse normer se ud i forhold til TA Luft-grænseværdierne fra 1990?

4. Er EF blevet hørt af Det Forenede Kongerige i forbindelse med udarbejdelsen af UK HMIP-normerne vedrørende emissioner for forbrændingsanlæg, som er under opførelse i øjeblikket?

5. Finder Kommissionen det acceptabelt, at begrebet »urimeligt høje udgifter« anvendes som et væsentligt kriterium ved overvejelser vedrørende operationsprocedurerne for potentielt farlige industriprocesser (jf. BAT-NEEC-bestemmelserne)?

6. Vil Kommissionen præcisere, om ovennævnte erklæring udelukker muligheden af udledning af kloakslam på åbent hav (uden for fastlandssoklen), da det er

blevet fremført, at udledning i havet er den mest miljøvenlige løsning?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(24. april 1992)

1. Emissioner til atmosfæren fra afbrænding af spildevandsslam fra rensningsanlæg er omfattet af rammedirektivet om bekæmpelse af luftforurening fra industrianlæg, (84/360/EØF), hvori det er fastsat, at den tilladelse, der kræves forud for idriftsætningen af sådanne anlæg, udelukkende kan gives, når den ansvarlige myndighed er blevet behørigt underrettet om følgende:

- at der er blevet truffet de hensigtsmæssige forebyggende foranstaltninger mod luftforurening, hvorunder man samtidig har benyttet den bedst mulige til rådighed stående teknologi, forudsat, at anvendelsen af sådanne forholdsregler ikke medfører for høje omkostninger
- at benyttelsen af anlæg ikke forårsager nogen mærkbar luftforurening, navnlig i form af emissioner af de i bilag II anførte stoffer
- at ingen af de gældende grænseværdier for emissioner overskrides
- at der tages behørigt hensyn til alle de gældende grænseværdier for luftkvaliteten.

For anlæg, som specifikt benyttes til afbrænding af spildevandsslam, findes der ingen fællesskabslovgivning. Kun såfremt slammet afbrændes som biprodukt i kommunale affaldsforbrændingsanlæg, gælder EF-direktiverne om forebyggelse/nedbringelse af luftforurening fra nye/allerede eksisterende kommunale affaldsforbrændingsanlæg. (hhv. 89/369/EØF ⁽¹⁾ og 89/429/EØF ⁽²⁾).

Kommissionen har for nylig vedtaget direktivforslaget om afbrænding af farligt affald, hvori det er fastsat meget strenge emissionsgrænseværdier. Dette forslag gælder ligeledes spildevandsslam, der kan betragtes som farligt affald, såfremt det indeholder farlige stoffer.

2. Kommissionen vil ved udgangen af 1992/begyndelsen af 1993 udarbejde nogle forslag om tilpasning af direktiverne om kommunale affaldsforbrændingsanlæg til den udvikling, der er sket inden for forureningsbekæmpelse, hvilket vil medføre endnu strengere grænseværdier for emissioner. Anlæg, der benyttes specifikt til afbrænding af spildevandsslam, vil blive taget med i betragtning i disse direktivforslag.

3. De grænseværdier for emissioner, der er baseret på den bedst mulige disponible teknik, vil blive strengere i forhold til TA Luft (Technische Anleitung zur Reinhaltung der Luft) 86. Den tyske anordning om forbrænding af affald (17. BImSchVO) vil blive betragtet som vejledende ligesom den mere progressive nederlandske Richtlijn Verbranden 89).

4. Kommissionen har ikke modtaget oplysninger om arbejde, som er udført af HMIP, vedrørende standarder for afbænding.

5. Al yderligere EF-lovgivning på dette felt baseres på den bedst mulige disponible teknik efter en definition, hvor der lægges mindre vægt på det nuværende begreb: »som ikke indebærer for høje ekstraudgifter«.

I henhold til direktiv 85/337/EØF ⁽³⁾ skal alle anlæg til bortskaffelse af affald, der er specielt beregnet til afbrænding af giftige og farlige affaldsstoffer, gøres genstand for en vurdering af deres eventuelle virkninger på miljøet. Herigennem sikres det, at der ud over f.eks. diverse økonomiske oplysninger tages fornødent hensyn til alle relevante økologiske informationer i forbindelse med godkendelsesproceduren.

6. Muligheden for dybhavsdeponering af slammet er slet ikke blevet taget i betragtning i erklæringen fra den tredje ministerkonference om Nordsøen. Deltagerne i denne konference tog til efterretning, at samtlige nordstater var ophørt med dumpning af spildevandsslam, og at Det Forenede Kongerige havde givet en ufravigelig ordre til at indstille enhver form for dumpning af spildevandsslam snarest muligt. Dette land har ligeledes forpligtet sig til senest med udgangen af 1990 at udarbejde programmer for en trinvis stort set total afvikling af denne praksis inden udgangen af 1998 i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3, i Rådets direktiv 91/271/EØF ⁽⁴⁾ om rensning af byspildevand.

⁽¹⁾ EFT nr. L 163 af 14. 6. 1989, s. 32.

⁽²⁾ EFT nr. L 203 af 15. 7. 1989, s. 50.

⁽³⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 135 af 30. 5. 1991, s. 40.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 50/92

af Llewellyn Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. februar 1992)

(92/C 209/91)

Om: Instrumenter til sikring af kvaliteten i fødevarerindustrien

Vil Kommissionen stille en undersøgelse udarbejdet af GD III om udarbejdelse af strategier for fødevarerkontrol til rådighed for Europa-Parlamentets medlemmer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(2. april 1992)

Den undersøgelse, det ærede medlem nævner, blev udarbejdet i 1986 og var udelukkende beregnet til Kommissionens tjenestegrene.

Det drejede sig om en sammenstilling af data om hyppigheden af levnedsmiddelforgiftninger, om års-

gerne hertil og om de risikobetonede levnedsmiddelkategorier.

Efter seks års forløb er disse oplysninger naturligvis forældede. Kommissionen har derfor ikke til hensigt at offentliggøre dem.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 53/92

af Anita Pollack (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. februar 1992)

(92/C 209/92)

Om: Fremtidsudsigterne for IRIS-nettet

Kommissionen har givet tilsagn om fortsat at gennemføre særlige aktioner til fremme af kvinders uddannelse, og der er udført en værdifuld arbejdsindsats inden for rammerne af IRIS-nettet; kan Kommissionen på denne baggrund bekræfte, at den agter at videreføre IRIS-nettet også efter 1992, når den første fase af arbejdet når til sin afslutning (dvs. i hvert fald indtil afslutningen af det tredje handlingsprogram for ligestilling)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(8. april 1992)

I henhold til det tredje handlingsprogram for lige muligheder for mænd og kvinder (1991—1995) skal der fortsat træffes særlige foranstaltninger med henblik på at få kvinder integreret på arbejdsmarkedet. Dette vil bl.a. ske ved at fremme udveksling af oplysninger om og erfaringer med foranstaltninger, der skal fremme kvinders integration på arbejdsmarkedet samt effektive erhvervsuddannelsesforanstaltninger for kvinder.

Derfor har Kommissionen til hensigt at videreføre IRIS-nettet efter 1992 i erkendelse af den vigtige rolle dette net har i forbindelse med formidling af oplysninger om kvindespørgsmål, fremme af nye uddannelsesinitiativ, samt når der er tale om at give projekter en grænseoverskridende dimension.

Der arbejdes i øjeblikket på en evaluering af nettets funktion, der skal danne grundlag for den senere stillingtagen til, hvilke aktiviteter der bør sættes på i den kommende tid. Den endelige rapport om denne evaluering ventes at foreligge i april 1992. På grundlag af resultaterne af denne evaluering vil nettets aktiviteter blive omstruktureret, således at det bedre kan leve op til dets hovedformål, nemlig at fremme grundlæggende og videregående erhvervsuddannelse af kvinder, der er i overensstemmelse med behovet på arbejdsmarkedet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 58/92

af Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. februar 1992)

(92/C 209/93)

Om: Afgift på motorkøretøjer med en motorkraft på over 16 CV

I sin dom af 17. september 1987 fastslog De Europæiske Fællesskabers Domstol, at det franske automobilafgiftssystem har en diskriminatorisk virkning. Domstolen kritiserede bl.a. de franske myndigheder for at anvende en beregningsmetode for fastsættelsen af den afgiftspligtige motorkraft, som er til skade for automobiler med en motorkraft over 16 CV indført fra andre medlemsstater.

Med virkning fra den 10. februar 1988 har de franske myndigheder indført en ny beregningsmetode for køretøjer med en motorkraft på over 16 CV. Men denne metode finder kun anvendelse på et begrænset antal modeller, og talrige motorkøretøjer som f.eks. samlerobjekter falder uden for rammerne af det nye system. For disse motorkøretøjer må der erlægges afgift under yderst ufordelagtige betingelser.

Har Kommissionen mulighed for at lægge pres på de franske myndigheder for at sikre, at den nye beregningsmetode tages i anvendelse for samtlige motorkøretøjer med en motorkraft på over 16 CV, og at ejerne fuldt ud får refunderet de afgifter, der er erlagt siden 1988?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener

(24. marts 1992)

Ved cirkulære af 12. januar 1988 ændrede de franske myndigheder ganske rigtigt metoden for beregning af den afgiftspligtige motorkraft med henblik på at bringe den i overensstemmelse med EØF-Traktatens artikel 95 og Domstolens dom af 17. september 1987 i »Feldain«-sagen. Den nye metode finder anvendelse på alle motorkøretøjer, der er modtaget fra 1988.

Hvad angår motorkøretøjer, der er modtaget mellem 1978 og 1988, har de franske myndigheder netop ved en cirkulære af 20. september 1991 og to instrukser af 3. oktober 1991 og 23. januar 1992 indført en procedure, som vil gøre det muligt for ejerne af nogle af disse køretøjer at få nedsat den afgiftspligtige motorkraft, som anføres på det grå kort, og de vil kunne søge tilbagebetaling af afgifter, der er opkrævet i strid med fællesskabsretten.

Med hensyn til de grænser, som de franske myndigheder har fundet det nødvendigt at sætte for denne ret til tilbagebetaling, må der erindres om, at i mangel af en EF-harmonisering på dette punkt er det den nationale lovgivning, der er bestemmende for retten til tilbagefor-

dring af afgifter opkrævet i strid med fællesskabsretten, dog under hensyntagen til de af Domstolen fastlagte generelle principper.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 59/92

af Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. februar 1992)

(92/C 209/94)

Om: Markedet for porcelæn

De erhvervsdrivende inden for porcelænsindustrien står over for alvorlige vanskeligheder ved afsætningen af deres produkter både i Frankrig og på eksportmarkederne.

De nægter at acceptere, at den gældende lovgivning, som pålægger dem en række begrænsninger, ikke respekteres af konkurrenterne:

Hvad angår kvoterne, er importen fra Asien ifølge toldstatistikkerne vokset i mængde med 81 % og i værdi med 13 % mellem 1989 og 1990.

Det er imidlertid endnu mere foruroligende, at de nationale eller europæiske standarder, navnlig for bly- og cadmiumindhold, langt fra overholdes, hvorved forbrugerne udsættes for fare.

Endvidere vækker det bekymring, at plagiater vinder indpas på markedet — porcelænsindustriens repræsentanter klager i tiltagende omfang over, at udenlandske virksomheder efterligner modeller og dekorationer.

Kan Kommissionen træffe foranstaltninger til at sikre overholdelsen af den gældende lovgivning på dette område, således at de porcelænsfabrikker, der ønsker at videreføre produktionen, fremover vil møde loyal konkurrence?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(8. april 1992)

Inden for handelspolitik råder Fællesskabet over de nedenfor nævnte instrumenter til at imødegå illoyal og uretmæssig handelspraksis:

- forordning (EØF) nr. 2423/88 ⁽¹⁾ om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab
- forordning (EØF) nr. 2641/84 ⁽²⁾ om styrkelse af den fælles handelspolitik, særlig med hensyn til beskyttelse mod uretmæssig handelspraksis.

I de to tilfælde kan Kommissionen efter begrundet anmodning fra den fællesskabsindustri, der mener sig skadet ved sådan praksis, og efter konsultation af medlemsstaterne, indlede en undersøgelse, som i givet

fald kan føre til vedtagelse af handelsbeskyttelsesforanstaltninger mod den pågældende import.

Da det drejer sig om bly og cadmium, er der i direktiv 84/500/EØF ⁽³⁾ fastsat grænseværdier for de to stoffer. På grundlag af en undersøgelse, der blev foretaget i 1989—1990, er det muligt at konkludere, at disse grænser sandsynligvis overholdes, og det samme gælder importerede varer.

Angående spørgsmålet om efterligninger vil Kommissionen overveje at indføre en beskyttelse af tegninger og modeller på fællesskabsplan.

Med henblik herpå offentliggjorde Kommissionens tjenestegrene i juni 1991 et rådgivende dokument: »Grøn-bog om retlig beskyttelse af tegninger og modeller inden for industrien« (III/F/5131/91), som indeholder detaljer om en eventuel fællesskabslovgivning.

Efter at have indhentet udtalelser fra de berørte erhvervsgrøner vil Kommissionen tage stilling til, om det er nødvendigt at forberede en fællesskabslovgivning og vil i givet fald forelægge forslag herom henimod udgangen af 1992.

⁽¹⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988.

⁽²⁾ EFT nr. L 252 af 20. 9. 1984.

⁽³⁾ EFT nr. L 277 af 20. 10. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 80/92

af Madron Seligman (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. februar 1992)

(92/C 209/95)

Om: Rimelige vilkår for fjerkræ

Kommissionsmedlem Ray Mac Sharry måtte i sit svar på undertegnede skriftlige forespørgsel nr. 1020/91 ⁽¹⁾ erkende, at der ikke findes nogen fællesskabsretsforordninger om beskyttelse af slagtefjerkræ. Det fremgik af svaret, at man beskæftiger sig med spørgsmålet (men tilsyneladende uden at betragte det som et presserende anliggende), og hvis Europarådet fremkommer med en anbefaling herom, vil der blive taget »videst muligt hensyn til forholdene i alle medlemsstaterne«. Undertegnede håber ikke, dette betyder, at man vil tillade burhøns m.v., hvis det viser sig, at fænomenet er blevet meget udbredt.

Vil kommissionsmedlemmet nu efter ca. et halvt års forløb komme med oplysninger om eventuelle fremskridt på dette område?

Undertegnede oprindelige skriftlige forespørgsel vedrørte hovedsagelig kyllinger. Er kommissionsmedlemmet enig i, at en hvilken som helst ny lov med henblik på at fremme rimelige vilkår for fjerkræ også bør omfatte kalkuner, perlehøns, vagtler og endda strudse?

(Kommissionen er naturligvis underrettet om, at strudse opdrættes i det mindste i Det Forenede Kongerige på grund af deres fedtfattige kød af høj kvalitet.)

(¹) EFT nr. C 286 af 4. 11. 1991, s. 23.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(2. april 1992)

I Europarådet har det stående udvalg, som er oprettet ved den europæiske konvention om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, i det sidste halve år arbejdet med dette spørgsmål. Udvalgets medlemmer modtager i disse dage udkastet til en anbefaling vedrørende fjerkræ, herunder også slagtefjerkræ. Dette udkast skal behandles ved mødet i juni 1992.

Det er tanken, at anbefalingen også skal omfatte andre arter end høns. Det stående udvalg skal i henhold til konventionen ved udarbejdelsen af sine anbefalinger tage hensyn til de pågældende dyrs adfærdsmæssige og fysiologiske behov i overensstemmelse med anerkendt erfaring og videnskabelig viden.

Vissé arter, som f.eks. strudse, er først for nylig blevet genstand for opdræt i EF, og der er således kun ringe videnskabelig viden om dem. Udvalget vil derfor koncentrere sig om de »almindelige« arter og udarbejde anbefalinger om de mere eksotiske arter, efterhånden som man får større viden om dem.

Kommissionen tager stadig aktiv del i udvalgets arbejde. Kommissionen er ligeledes i gang med at udarbejde forslag til EF-lovgivning i forlængelse af den europæiske konvention, hvilket vil skabe et lovmæssigt grundlag for gennemførelsen af de anbefalinger, som konventionen udmønter sig i.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 82/92

af Madron Seligman (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. februar 1992)

(92/C 209/96)

Om: Fremme af energieffektivitet og -besparelse

Kommissionen støtter energibesparelse og effektiv udnyttelse af forskellige energiformer gennem SAVE-programmet.

Hvorledes støtter Kommissionen EF-omspændende sammenslutninger, som er rettet mod industrien, og hvis opgave det er at fremme disse mål, såsom EuroACE (Den Europæiske Sammenslutning for Energibesparelse)?

Vil Kommissionen overveje at udvide sin støtte til sammenslutninger, som er i tråd med Parlamentets tilkendegivne synspunkter med hensyn til øget energibesparelse og forbedret energieffektivitet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha**

(24. april 1992)

Kommissionen har i en længere årrække støttet den indsats, der er gjort af en række uvildige organisationer, med henblik på at fremme effektiv energiudnyttelse. Et konkret eksempel på denne politik har været den vedvarende støtte, der er ydet til »European Energy Managers' Association« (EFEM).

Der findes dog også en lang række andre organisationer, der er blevet udformet som organer med to forskellige målsætninger, og som støtter effektiv energiudnyttelse, men samtidig arbejder på at fremme de økonomiske interesser for de selskaber, der er medlemmer af dem.

Medens Kommissionens politik går ud på at samarbejde aktivt med alle de instanser, der arbejder for at fremme effektiv energiudnyttelse, skønner den, at finansiel støtte til organisationer, som har den dobbelte målsætning at fremme produkterne fra de medlemmer, der yder økonomisk støtte til dem, og samtidig fremme effektiv energiudnyttelse, er yderst uhensigtsmæssig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 87/92

af Frédéric Rosmini (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. februar 1992)

(92/C 209/97)

Om: Regionernes stilling i forbindelse med den europæiske opbygning

Man behøver ikke længere at gøre opmærksom på regionernes stilling i forbindelse med den europæiske opbygning. Ikke desto mindre gør EF-institutionernes nuværende funktionsmåde det ikke muligt for regionerne at spille rollen som partnere i forbindelse med den europæiske opbygning. Regionerne er kun tilknyttet Fællesskabet gennem Det Rådgivende Råd af Regionale og Lokale Myndigheder, som blev oprettet i 1988.

Men både dette råds sammensætning og dets ringe beføjelser (det kan kun udtale sig, når Kommissionen hører det) gør det ikke muligt for det at spille en virkelig rolle, således som det påpeges i betænkningen om Fællesskabets forbindelser med regionerne udarbejdet af Concepció Ferrer i Casals for Udvalget om Institutionelle Spørgsmål.

Agter Kommissionen, nu hvor udkastet til Traktat om Den Europæiske Union er ved at blive udarbejdet, i højere grad at knytte regionerne til Det Europæiske Fællesskab, og hvordan agter den at institutionalisere regionernes deltagelse i Fællesskabets beslutningsproces?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(8. april 1992)**

I udtalelsen af 21. oktober 1990 om Den Politiske Union fandt Kommissionen det nødvendigt, at der på regeringskonferencen tages hensyn til ønsket om at få oprettet et organ, der repræsenterer Fællesskabets regioner. Som Kommissionen understregede det på daværende tidspunkt, »er dette en vigtig del af subsidiaritetsprincippet«. Kommissionen forelagde derfor den 14. juni 1991 regeringskonferencen et forslag om oprettelse af et udvalg for regionale og lokale samfund.

Nedfældelsen af regionsudvalget i Unions-Traktaten på Maastricht-topmødet er et vigtigt skridt hen imod de regionale og lokale samfunds deltagelse i opbygningen af Europa og styrker disses rolle i institutionerne.

Kommissionen vil sørge for, at det nye regionsudvalg høres optimalt, og at der tages behørigt hensyn til dets udtalelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 120/92

af Edward Newman (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. februar 1992)

(92/C 209/98)

Om: Immigranternes positive bidrag til den europæiske økonomi

Ifølge en undersøgelse gennemført af »Rheinisch-Westfälisches Institut für Wirtschaftsforschung«, hvis resultater er offentliggjort i »Migration News Sheet« fra december 1991, kan Forbundsrepublikken Tyskland for året 1991 vente en indtægt på 41 mia. DM som følge af immigranternes bidrag til den tyske økonomi. Desuden bekræfter undersøgelsen resultaterne af andre demografiske forskningsprojekter, nemlig at Tyskland med en befolkning, der bliver stadig ældre, ved århundredskiftet vil stå over for en enorm mangel på arbejdskraft og regulær fallit inden for den sociale sikring, hvis der ikke sker immigration.

Mener Kommissionen ikke, at det på baggrund af den voksende udbredelse af falske og pejorative argumenter om, at immigranterne simpelt hen malker de sociale sikringssystemer, vil være hensigtsmæssigt og presserende at foretage en tilsvarende undersøgelse med henblik på at vurdere den nuværende og fremtidige nettogevinst som immigranterne i Fællesskabet giver økonomierne i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, og at få resulta-

terne heraf offentliggjort så bredt som muligt. Dette kan bidrage til at modvirke de farlige myter, som i øjeblikket anvendes til at fremme racehadet.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen
(18. marts 1992)**

Kommissionen udtrykte sin tilfredshed med, at resultaterne af »Rheinisch-Westfälisches Institut für Wirtschaftsforschung«'s undersøgelser synes at bekræfte, hvad Europa-Parlamentet, Rådet, medlemsstaternes repræsentanter og Kommissionen udtalte i deres erklæring om bekæmpelse af racisme og fremmedhad, nemlig »at arbejdstagere fra andre medlemsstater eller fra tredjelande har ydet og fortsat vil yde et positivt bidrag til udviklingen i den medlemsstat, hvori de har lovligt ophold, og at hele Fællesskabet nyder godt af dette forhold.«⁽¹⁾

Forholdet mellem immigration og økonomisk og social udvikling er et emne, som Kommissionen med regelmæssige mellemrum behandler i sine rapporter om bekræftigelse (f.eks. Beskæftigelsen i Europa), udviklingen på det sociale område (f.eks. »Social Europe«) og makroøkonomiske implikationer (f.eks. Økonomisk Årsberetning). Immigrationsspørgsmålene har været genstand for en række særlige undersøgelser, som til dels er blevet gennemført af udefrakommende eksperter.

Kommissionen vil fortsat inddrage disse spørgsmål i sine analyser; på grund af forskellene mellem medlemsstaterne i henseende til politik, immigranternes antal og oprindelse, tidspunktet for immigrationerne og adgangen til statistiske oplysninger vil Kommissionen dog ikke på nuværende tidspunkt gennemføre en særlig undersøgelse af, hvor stor en nettogevinst immigranterne bibringer medlemsstaternes økonomier, da det er nødvendigt at disponere over pålidelige fælles indikatorer for at kunne foretage en sammenlignende undersøgelse af immigranternes bidrag til Det Europæiske Fællesskabs økonomi.

⁽¹⁾ EFT nr. C 158 af 25. 6. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1209/92

af Joaquim Miranda da Silva (CG)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(21. maj 1992)

(92/C 209/99)

Om: Det indre markedes følger for toldfunktionærerne

Gennemførelsen af det indre marked og den deraf følgende fjernelse af grænserne truer toldfunktionærer-

nes fremtid. Jo nærmere datoen for gennemførelse af det indre marked kommer, des mere vokser disse funktionærers bekymring, navnlig på grund af manglende forholdsregler til beskyttelse af deres interesser og rettigheder både på nationalt og fællesskabsplan.

Som følge heraf har toldfunktionærerne i mange medlemsstater på forskellig måde forsøgt at skabe den nødvendige opmærksomhed om den situation, de befinder sig i.

Rådets bedes oplyse, hvilke forholdsregler det agter at tage for at sikre fremtiden for de ca. 85 000 toldfunktionærer, som formodes at blive berørt af gennemførelsen af det indre marked.

Svar
(16. juli 1992)

Afskaffelsen af de indre grænser fra den 1. januar 1993 kan ikke undgå at få følger, ikke blot for toldembedsmændene, men også for andre personer, der i øjeblikket udfører deres arbejde ved Fællesskabets indre grænser, men toldembedsmændenes fremtid er ikke i fare.

Afskaffelsen af de indre grænser vil medføre en omfattende omorganisering af toldvæsnerne, og nogle embedsmænd vil utvivlsomt skulle skifte arbejdsplads, men toldvæsners opgaver spredes og specialiseres i stadig højere grad. Afskaffelsen af de indre grænser skal ledsages af øget overvågen og aktivitet ved fællesskabets ydre grænser, hvilket betyder, at den kontrol, der udføres der, skal skærpes mest muligt i alle medlemsstater. MATTHAEUS-programmet, som Rådet netop har vedtaget, om udveksling af toldembedsmænd mellem medlemsstaterne tager sigte på at bevidstgøre toldembedsmændene om dette behov. Nye bestemmelser, der netop er blevet iværksat eller er under forberedelse i Rådet — navnlig for at undgå uretmæssig omkanalisering

af kemiske produkter til ulovlig fremstilling af narkotika samt det fremtidige system med eksporttilladelser for kunstværker — vil skabe nye opgaver, der utvivlsomt vil medføre tilpasninger af toldvæsners organisation.

Ansvar for omorganiseringen af toldvæsnerne påhviler først og fremmest medlemsstaterne. Uafhængigt af de specifikke nationale foranstaltninger gav repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 8. oktober 1990 en kommentar til spørgsmålet. I deres erklæring vedrørende toldvæsners fortsatte rolle efter 1992, der er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, lægges der vægt på følgende nøgleelementer, som får øget betydning på grund af gennemførelsen af det indre marked, og som kommer til konkret udtryk gennem de ovennævnte aktioner. Der er tale om

- i forbindelse med bekæmpelse af narkotika og andre svøber at iværksætte en kontrol, der skal være »diskret, selektiv og i høj grad rettet mod den handel, der frembyder den største risiko«, altså et specialiseret arbejde, der kræver en relevant uddannelse og et dertil egnet efterretningssystem
- at der ved Fællesskabets ydre grænser skal sikres effektiv kontrol, som står i forhold til risikoen, på et ensartet højt teknisk niveau, og
- at samarbejdet mellem toldvæsen og andre lovhåndhævere skal styrkes yderligere.

Som konklusion erkender Rådet, at gennemførelsen af det indre marked medfører ændringer for toldvæsnerne, men det understreger, at disse ændringer ikke vil bevirke, at toldvæsnerne forsvinder, idet de som hidtil fortsat vil spille en vigtig rolle. Rådet vil med største opmærksomhed behandle enhver foranstaltning, som Kommissionen måtte ønske at foreslå i denne forbindelse.